

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 370 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΘΑΛΙΔΟΜΙΔΗΣ

- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ
ΤΗΣ ΛΙΕΓΗΣ
- ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΙΣ
ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ

Α. ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Α. ΤΑΣΣΟΣ-Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 370 ΔΡΑΧ. 5.
ΕΤΟΣ Η' 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλίουπουλος
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αγίας Ζώνης 24, Αθήναι)

Γραφείο:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συγγνώμης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι άναγνώστες μας γράφουν

Η Σκόπελος

• Ο δήμαρχος Σκοπέλου μας απέστειλε την ακόλουθη επιστολή.

Στο πρόσφατο άρθρο του Index, στο τεύχος των «ΕΙΚΟΝΕΣ» υπ' αριθμ. 367, διαβάσαμε τα εξής: «Για τις φυσικές κολλήσεις μας, βέβαια, δεν θα πώ τίποτε, γιατί είδα με τα μάτια μου ξένους, Έλληνο-αγρότες να δακρύζουν σαν αντίκρισαν την καταστροφή που γίνεται και στους Δελφούς και στη Σκόπελο—για να αναφέρω δυο πρόχειρα παραδείγματα—από το μικρομάγαζο και τους λαμπτήρας ψυχράς καθόδου και τα γιγασί, είναι μία τραγωδία, της οποίας τα φρικτά αποτελέσματα δεν θα ζήσουμε, εύτυχώς, να δούμε».

Επειδή είμαι από τετραετίας δήμαρχος Σκοπέλου, και η παράγραφος αυτή μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση, θα παρεκάλουν τον αρθρογράφο, υπό το ψευδώνυμο Index, να μας γνωρίσει πεντακάθως την καταστροφή της Σκοπέλου στα μικρομάγαζα. Στους λαμπτήρες η στά γιγασί, διότι μικρομάγαζα υπήρχαν ανέκαθεν και κρατούν κι αυτά το χρώμα του νησιού. Λαμπτήρες ακόμη όπως τους αναφέρει δεν υπάρχουν, έφ' όσον δεν εγκατεστάθη Δ.Ε.Η. Εάν έννοι τα γιγασί, έα τον παρακαλούσαμε θερμώς να μάς γνωρίσει τās άπόψεις του δια την άνακαίνισιν πεπαλαιωμένων οικιών (δι' άς φροντίζομεν να τους έπαναδοθή το παλαιόν των νησιώτικον χρώμα) και να είναι βέβαιος ότι θα φροντίσαμε να συμμορφωθώμεν με αὐτάς, διότι μία από τās άποστολάς μας είναι να φροντίσωμεν να μη χάρη το νησί μας το χρώμα του.

Ι. ΔΟΥΤΙΔΗΣ

Ο Καραγιάν

Αναβιβών το πρόγραμμα λαμπρών περιεχομένων, «ΕΙΚΟΝΕΣ» υπ' αριθμ. 360, το όποιον μας περιποιεί τημήν ως Έλληνας, τώσον ως περιχόμενον, όσον και ως εμφάνισιν, παρετήρησα με μεγάλην λύπην ότι την πραγματείαν σας περί του Έλληνος την καταγωγήν Herbert von Ka-

rajan, τον ονομάζετε άπλώς Αυστριακόν, χωρίς την έλαχίστην μνείαν ότι είναι ελληνικής καταγωγής, ότι το πραγματικό του όνομα είναι Καραγιάννουπουλος και ότι ο πάππος του έκτισε ίδιαις δαπάναις την ελληνικήν έκκλησίαν του Άγ. Γεωργίου εις Βιέννην.

Σας έσωκλείω άρθρον της έγκριτου έφημερίδος «Hamburger Abendblatt» δια να αντιληφθήτε με τί ύπερβα λόγια όμιλούν δια τον μάγον αυτόν της μαγικέτας και πώς αναφέρουν την ελληνικήν του καταγωγήν.

Έτέρα, επίσης μεγάλη, έφημερίς, ή «Die Welt», έγραφε περίσι εις τα μουσικά χρονικά της: «Η νεώτερα Έλλάς, πρὸ όλων τών μικρών διάστημα από της άπελευθερώσεώς της εκ του τουρκικού ζυγού, δίνει με γιγαντιαία άλματα πρὸς τα πρῶτα, άμύλλω-μένη να θάσση τούς θαυμασίους προγόνους της, διδούσα εις τον κόσμον μέχρι σήμερα, ένα Μητρόπουλον, ένα Καραγιάν, έναν Κάλλας και πολλούς άλλους.

Και επειδή ο λόγος περί Μητρόπουλου, άς σημειώσωμεν ότι εις τās 2 Νοεμβρίου έ. έ., επέτειον του θανάτου του μεγάλου μαέστρου, έδόθη από τον ραδιοφωνικόν στοθμόν της Γερμανίας ως καλλιτεχνικόν μνημόσυνον το Requiem του Berlioz, υπό την διεύθυνσιν του μεταστάντος, καθ' όν χρόνον ήμεις, με τίς σκουριασμένες ιδέας μας, του άνηθήκαμε νεκρώσιμον άκούειν. Τί ειρωνεία! Αντιλαμβανόμεθα τουλάχιστον πόσον μικροί είμεθα;

Αμδοθηνό Γ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

• Εκτός από το τεύχος που αναφέρετε, για τον Καραγιάν, οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» έχουν γράψει μεγάλα θέματα και στα τεύχη 316, 335, 358, στα οποία τονίζεται ιδιαίτερα η ελληνική του καταγωγή.

Η Σύνοδος της Φλωρεντίας

Έξ άφορμής της Β' Οικουμενικής Συνόδου των Καθολικών διευτυπώσαν σχέλια και γνώμες, άνάλογα με

Μ2/66

Ουρνούστε!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΠΤΙΚΑ

Τα καλύτερα εύρωπαϊκά κρύσταλλα, οι πιο μοντέρνοι σκελετοί.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
Πολύτιμες συμβουλές για την υγεία του δέρματος, την όμορφιά και το μακιγιάζ.

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων-Βενιζέλου ΧΑΥΤΕΙΑ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Κανάρη 23 — ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων 171 — ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Λεωφ. Κηφισίας 20 — ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Η πείρα 3 γενεών στην υπηρεσία της σημερινής γενεάς

* Διά ξηρά δερμάτα
* Διά λιπαρά δερμάτα
* Διά κανονικά εφίδρωση
* ΚΑΛΥΠΤΕΡΗ ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΦΘΙΝΗ ΤΙΜΗ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΓΕΡΟΥΜΑΤΟΥ

Galerie

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ
ΑΡΓΥΡΑ ΣΚΕΥΗ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΔΙ' ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΩΡΟΛΟΙΩΝ

ΕΡΜΟΥ 4 • ΤΗΛ. 228-842

ΔΙ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΟΙΧΩΝ
Κ. ΦΩΛΩΡΟΣ Ο.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 9 - ΤΗΛ. 232-938

ΕΡΜΟΥ 19 • ΤΗΛ. 228-935

ΕΡΜΟΥ 30 • ΤΗΛ. 224-988

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ
ΑΡΓΥΡΑ ΕΙΔΗ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 43 & ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΓΟΝΙΑ
ΤΗΛ. 232-537

ΕΡΜΟΥ 52

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 49 • ΤΗΛ. 33-036

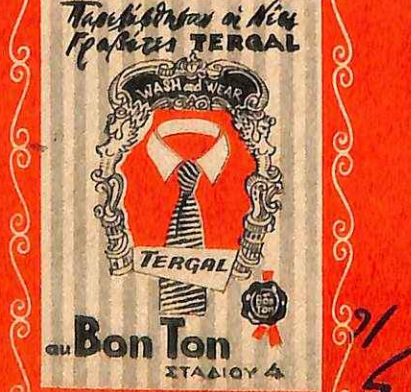
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 39
ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΗ • ΤΗΛ. 220-683

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23 • ΤΗΛ. 232-459

ΤΗΛ. 233-036-229-549

ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ - ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ

ΑΘΗΝΑ, Α.Ε.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

τις απόψεις ενός εκάστου. Καί, φυσικά, ο καθένας μπορεί να ισχυρισθῇ τὸ ὅρθον τῶν σκέψεών του. Ὅταν ὅμως ἀναφερόμεθα σὲ ἱστορικά γεγονότα, εἴμεθα υποχρεωμένοι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν διοέσειν μας, νὰ μὴ παραποιῶμε τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀλήθεια, λοιπόν, εἶναι ὅτι, στὴν Σύνοδον τῆς Φλωρεντίας, τὴν Ὁρθόδοξίαν ἐξέπρσώπησε πολυμελεστάτη ἀντιπροσωπεία με ἐπικεφαλῆς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννην Παλαιολόγον. Τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῆς μετείχον ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰωσήφ, ἐπίσκοποι ἐκπρόσωποι τῶν πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, ὡς καὶ ἐπιφανέστατοι θεολόγοι τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως ὁ Βησσαρίων, ὁ Μυτιληνὸς Δωρθέος, ὁ Κιέβου Ἰσίδωρος, ὁ μητροπολίτης Ἡρακλείας, ὁ πρωτοσύγκελλος Γρηγόριος, ὁ Γεώργιος Σχολάριος καὶ οὗτος ἀκόμη ὁ Μάρκος Εὐγενικός. Ὡστε τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἄρθρον ας «Ἡ ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἐμφανίζει τὴν ρώμην τῆς» (τεύχος 366), ὅτι «στὴν Φλωρεντία μὴ ἀντιπροσωπεία ὁρθόδοξων ἐπισκόπων ἀνεχώρησε» κ. λ. π. ἀποκρύπτει τὴν πραγματικότητα. Ἐπίσης στὴν Φλωρεντία δὲν ἐγένετο προσπάθεια γιὰ τὴν γεφύρωση τοῦ ρήγματος Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐπετεύχθη ἡ ἐνωσις αὐτῆς ἀνετράπη ὀλίγον κατόπι, αὐτὸ ἀποτελεῖ ἄλλο θέμα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἡδυνάτο τις πολλὰ νὰ εἴπῃ. Αὐτὰ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία ὁπωδήποτε πρέπει νὰ λέγεται.

Ἀθῆναι

Γ. Ι. Ρ.

Ἀπαντήσεις

• Ε. Λασκαρίδου — Θεσσαλονίκη. Σὰς εὐχαριστοῦμε, ἀλλὰ, δυστυχῶς, δὲν δημοσιεύονται ποιήματά στίς «Εἰκόνα».

• Basil Galletis — Σαλιμπουργ Ροδεσία. Ζητήστε τὰ διόδια πού σὰς ἐνδιαφέρουν ἀπὸ ἕνα κεντρικὸ διελισπωλεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

• Α. Ζ. Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ὑποδείξειν σας.

Βέλη καὶ τόξα

Στὸ τεύχος σας ὑπ' ἀριθμ. 366, στὴν ἐπεξηγήσιν τοῦ σχεδιαγράμματος ἐδικῆς κυκλοφορίας τῆς σελίδος 21, χρησιμοποίησα τὴν λέξιν «τόξα» μὲ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως «βέλος». Γράφετε ὅτι «τὰ μαύρα τόξα... δεῖχουν τὴν κατεύθυνσιν...». Στὸ σχεδιαγράμμα, ὅμως, βέβαια, δὲν ἀπεικονίζονται τόξα, ἀλλὰ βέλη.

Θεσσαλονίκη

Δ. Π.

• Γνωρίζουμε τὴν διαφορὰ. Πρέκειται, ἀπλῶς, περὶ λάθους.

Περὶ Greek Street, τέλος

Καταποτιστικὲς ὄλες οἱ ἐπιστολὲς τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Λονδίνου, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς Greek Street. Δὲν μπορῶ παρὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω, γιὰ τὴν ἐξήγησιν πού ἔδωσαν ἐντὶ τῶν πράγματων στὴν θέση τους. Οἱ μόνον ἀδικοημένοι εἶναι οἱ Ἀγγλοὶ, τοὺς ἀποίους καὶ καταγόρῃσιν ἀδικία, ἐπειδὴ νύμειζα πῶς ἦσαν δική τους ἐνέργεια.

Ἀπὸ μερικὲς φράσεις τῶν ἐπιστολῶν φαίνεται ὅτι ἐθίγησαν ὠρισμένοι συμπατριῶταί μας τοῦ Λονδίνου. Νομίζω ὅτι δὲν εἶχαν λόγους, γιὰ τὴν τιμὴν δὲν ἀνέφερα γι' αὐτοὺς καὶ δὲν φταίνε αὐτοὶ γιὰ τὴν σημερινή κατὰστασιν τῆς οδοῦ. Εἴμαι ὅμως βέβαιος ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι δὲν θὰ αἰσθάνονται καὶ πολὺ εὐχάριστα γι' αὐτὸ τὸ θέμα, πού ἀποτελεῖ πλέον γεγονός. Πολὺ περισσότερο ἀσχημα νομίζω ἕνας ἐπισκέπτης, πού ἀντικρίζει γιὰ πρώτη φορὰ τὸ θέμα καὶ δὲν εἶναι ἐνσυνείητῳ νὰ γνωρίσῃ τὴν λεπτο-

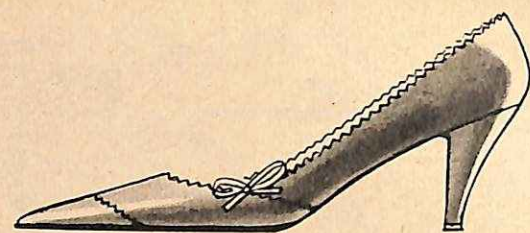
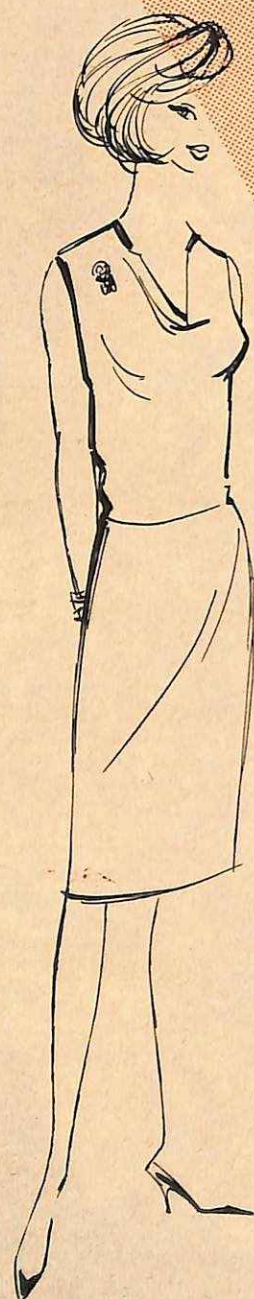
BALENCIAGA

PARFUMS

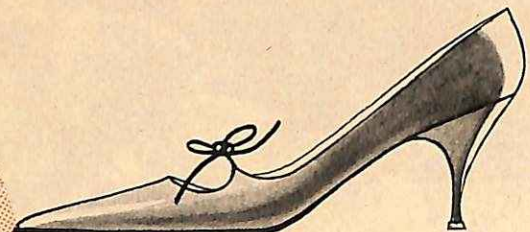
LE DIX • FUITE DES HEURES • QUADRILLE

BALENCIAGA PARIS

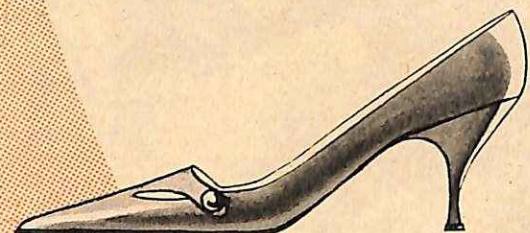
Εἰκόνα

SAVOY: Λουστρίνη μαύρο· επίσης λουστρίνη καφέ άνιλίνης Δρχ. 390

AUROPE: Box μαύρο· επίσης σε χρώμα agathe Δρχ. 400

COMO: Box calf· χρώμα palissandre άνιλίνης Δρχ. 350

CREOLI: Veuu velours μαύρο agathe a l'antique, χάνδρα μαύρη Δρχ. 500

Καλοχέρου

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 1 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 122

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

μέρες που ανέφεραν στις επιστολές τους οι αναγνώστες του Λενδίνου. Και ούτε είναι δυνατόν ένας ταξιδιώτης να μελετά τις Ιστορίες των πόλεων που επικεκέπτεται και μάλιστα σε λεπτομέρειες, ώστε να ξέρει και την προέλευση ονομάτων των εδών.

Θ. Χ.

Επιλογή...

...Στο τεύχος 368 βρήκα πάρα πολλά κομμάτια με ενδιαφέρον. Ή συνομιλία - ψυχανάλη της Σοφίας Λωρεν με τον Μοράβια... Πολύ μου άρεσαν επίσης τα σκίτσα του Κυριακόπουλου... Ή αφήγηση του Σώμερσετ Μάου για την πινακίδα του, το καινούργιο αστυνομικό μυθιστόρημα, ό παρ' όλιγον πόλεμος της Κούδας, όλα με πολύ ενδιαφέρον...

Θεσσαλονίκη

ΘΕΜ. ΑΝ.

Η κατάργηση των εξετάσεων

Λοιπόν η ιδέα του υπουργού Παιδείας να καταργήσει τις εισαγωγικές εξετάσεις, έστω και δοκιμαστικά. Είναι ένα βήμα πρόδου, μία απομάκρυνση από το όπισθοδρομικό πνεύμα της κλειστής παιδείας. Ίσως με το σύστημα αυτό βελτιωθεί η γενική στάση των ανωτάτων ιδρυμάτων, γιατί κανείς δεν μπορεί να βεβαιώσει ότι η επίσημη πρόαγεται από έσους καταρτώνουν να επιτύχουν στις εξετάσεις. Έξ' άλλου, δηλ. η πνευματική προσπάθεια των νέων αναλύεται για να εισέλθουν στα πανεπιστήμια. Και ύστερα...

Πειραιεύς

Μ. ΔΗΜ.

Οί συνεργοί

Το έγκλημα των Πιερίων παρουσιάζει και μία άλλη πλευρά: Τους συνεργούς. Πώς οι άνθρωποι αυτοί Σέχθηκαν με την απλή υπόσχεση ενός πεντακοσάρικου να σφάξουν μία κοπέλλα; Όπως φαίνεται δεν είχαν κανένα λόγο. Όλα έγιναν για 500 δραχμές! Τόσο διατιμάται η συνείδησή τους; Αν ο κυρίως υπεύθυνος οδηγήθηκε από κάποιο πάθος, οι άλλοι από ποιά κίνητρα πήγαν μαζί του; Αν δηλαδή κάποιος άλλος τους είχε κάνει ναρτίτερα την πρόταση, θα είχαν έγκλημα; Τόση προθυμία είναι πράγματι εκπληκτική. Ήταν δηλαδή τόσο ώριμοι, ώστε περίμεναν την ευκαιρία. Και πόσοι λανθάνοντες έγκληματίες θα κυκλοφορούν, ασφαλώς, μεταξύ μας, επειδή δεν δρέθηκε ακόμη κάποιος Κυπαρισσόπουλος να τους ζητήσει μία τόσο απλή και άδωκα συμπαράσταση!

Θεσσαλονίκη

Τ. ΤΡ.

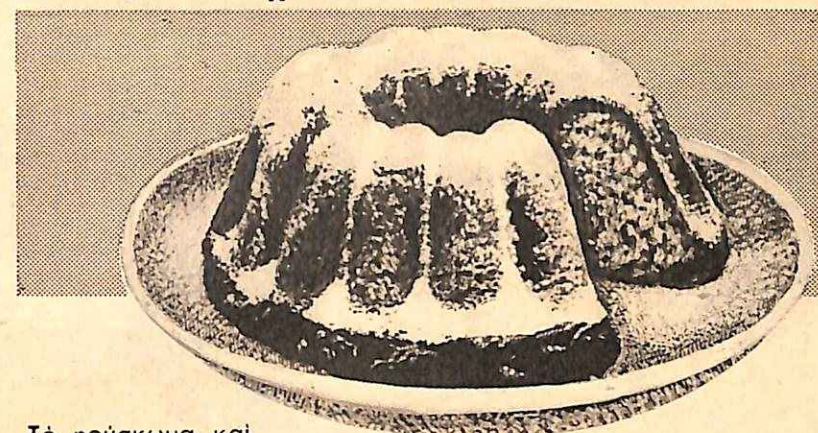
Θλιβερό σύμπτωμα

Αγανάκτηση και άδηλα μεύ προκαλέσαν τις τελευταίες ημέρες τα φρικτά δημοσιεύματα για μερικές ευτελείς ιδιωτικές υπεβσεις κάποιου ποδοσφαιριστού. Ίσως τα πρόσωπα αυτά να είναι λίγο ή πολύ δημοφιλή, αλλά, έστω και αν ενδιέφεραν όλο τον κόσμο, τα έργα και οι ημέρες τους, είναι άποτροπιαστικά απαράδεκτα και τραγικό να δημοσιεύονται τόσες λεπτομέρειες, φωτογραφίες, συνεντεύξεις και δηλώσεις για ένα τόσο αποικιστικό έμα. Αν υπάρχουν ώριμοι αξιόποινες πράξεις, ο μόνος τρόπος είναι να στηλιτεύονται και να παραδίδονται στην δικαιοσύνη και την κοινή περιφρόνηση. Όχι να ήρωσποιούνται, τόσο εύτελη κατορθώματα. Αν όμως δεν ήταν τίποτε, όπως παρουσιάστηκε η περίπτωση, τότε μάς είναι αδιάφορο. Ότι όμως και να συνέβη, το σύμπτωμα της εξέθεσης του κοινού ενδιαφέροντος περί του θέματος, είναι ένα σύμπτωμα απογοητευτικά θλιβερό.

ΓΙΑΝ. Π.
Αθήναι

Διά την έπιτυχίαν της Ζαχαροπλαστικής σας

Το φούσκωμα και σήκωμα του γλυκίσματος αποτελεί το μυστικόν της έπιτυχίας. Αυτό σας το ασφαλίζει με απόλυτον έπιτυχίαν μόνον η

ΡΟΓΙΑΛ

BAKING POWDER

Έκατομμύρια γυναικών ανά τον κόσμο το βεβαιούν. Χρησιμοποιούν την ROYAL και την εύγνωμονούν.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
άντιπρόσωπος Ν. ΑΠΕΡΓΗΣ
ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 32 - ΤΗΛ. 532.434

ΕΝΑ ΑΝΔΡΙΚΟ ΜΑΝΤΗΛΙ

Stoffels ΕΛΒΕΤΙΑΣ
συμπληρώνει την
άψογη εμφάνισί σας

- Μεγάλη ποικιλία σχεδίων
- Μεγάλης άντοχής

ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟΥΣ
ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Β. ΚΩΣΤΑΝΟΓΛΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 35, ΤΗΛ. 21.770

Ο χειμώνας
άπαιτεί
έπιμελημένο
ντύσιμο...

ΠΑΛΤΑ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ

ΕΤΟΙΜΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΑ

ΣΕΡΓΙΟΥ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 7

ΥΠΕΡΕΧΑ

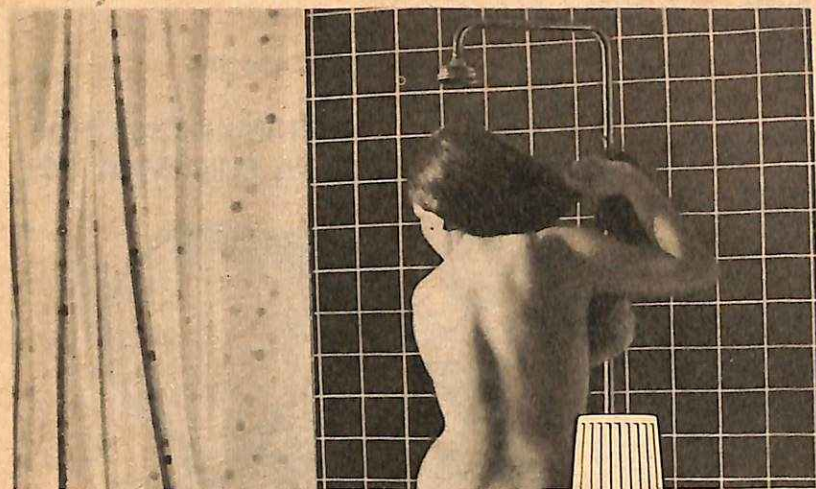

Η ΝΤΟΥΛΑ 2000

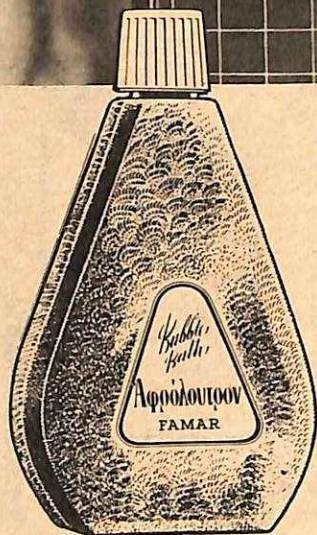
ξυρίζει ταχύτατα
ασφαλέστατα και ριζικά

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΟΙ: Δ^{ΦΟΙ} ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

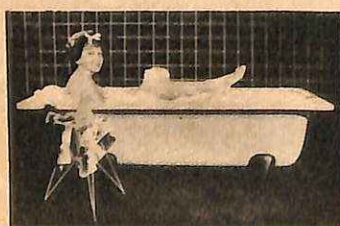
**Το λουτρό
του 20^{ου}
αιώνα!**

M2/71

Έγινε για να σας ξαναδώσει μέσα σε ελάχιστο χρόνο την αίσθησι της ξεκούρασης και την προσεκτική περιποίησι που θα σας εξασφάλιζαν ευγενικά, επιδέξια χέρια ξεχασμένα σε ανατολίτικο παρμύθι...

Η πρωινή δροσιά συνοδεύει ολόκληρη την ημέρα σας μετά από το ντους με Αφρόλουτρον. Ο πλούσιος, άρωματισμένος αφρός του δημιουργείται με ΜΙΑ ΜΟΝΟ σταγόνα. Τονώνει τα νεύρα, διατηρεί την ευεξία, είναι αντιαλλεργικό.

Bubble Bath
Αφρόλουτρον[®]
FAMAR

(R) - Σήμα κατατεθέν

για το λουτρό και το ντους

Γεν. Αντιπρόσωποι: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

**Βιβλία
που μας
έδωσαν**

«ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ». Βιτσέντζου Κορνιάρου. Πλήρες κείμενο. Εισαγωγή Γ. Σεφέρη. Έκδόσεις «Γαλαξίας». Αθήναι 1962, σελ. 365.

Το σημαντικότερο γλωσσικό και λογοτεχνικό έργο της κρητικής αναγέννησής και ένα από τα σπουδαιότερα κείμενα της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Η έκδοση ακολουθεί τις ως τώρα εκδόσεις του έργου και κυρίως του Στ. Ξανθοπούλου, ενοποιώντας την ορθογραφία του κειμένου. Η διεξοδική μελέτη του Γ. Σεφέρη (49 σελίδες) αναλύει αισθητικά το μέγα λυρικό αυτό έπος και το τοποθετεί στην πνευματική παράδοση του έθνους. Περιέχονται επίσης και ο πρόλογος του τυπογράφου, που προτάσσεται στην πρώτη έκδοση (Βιεντία 1713) και έκτος κειμένου εικόνες, παρμένες από το χειρόγραφο του Βρετανικού Μουσείου.

«ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ». Δι-σμήδη Γεωργιάδη. Ταξιδιωτικές εντυπώσεις. Αθήναι, 1962, σελ. 178, (Πρακτορείο Πνευματικής Συνεργασίας).

Στο δεύτερο διότι του, με ταξιδιωτικές εντυπώσεις, ο κ. Δ. Γ. περιγράφει την Αυστρία, την Δανία και την Ολλανδία. Δίνει με απλότητα, σαφήνεια και αντικειμενικότητα ό,τι προσείλκυσε την προσοχή του στις διάφορες χώρες. Η φύση, οι πολιτείες, οι παραδόσεις και τα μνημεία του πολιτισμού περιγράφονται με γλαφυρότητα, γνώσεις και, συχνά, με κάποια συγκίνηση. Για όσους αγαπούν τα ταξίδια, το βιβλίο παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον, σαν καταστάλαγμα μιάς πείρας, αλλά και σαν χρήσιμος οδηγός.

«Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ». Σπύρου Ξανθάκη. Ποιήματα. «Δίφρος», 1962, σελ. 62.

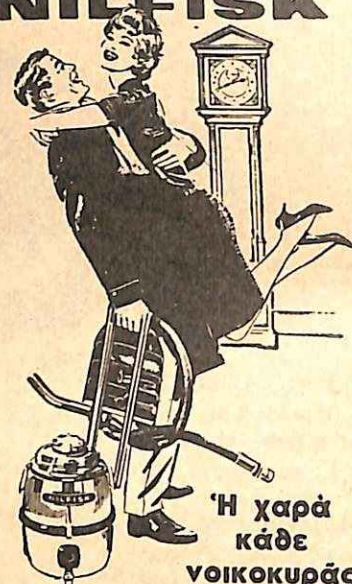
Ποίηση μεστή, θγαλμένη από τον παλμό της εποχής μας. Συνθεση λυρισμού και πικρής προσωπικής εμπειρίας, που αγωνιά ανάμεσα στην τραγική ουσία της ζωής και στην αναγεννητική εξάρση της ιδέας. «Είχαν πατήσει την καρδιά του σαν έντομο — Τον μαχαίρωσαν με το σιλέτο της αδιαφορίας — Ο μόθος, η αβεβαιότητα, ο φόβος — του δολοφονούσαν τις ημέρες — Ζούσε σ' ένα πέλαγο παγερής ακινησίας — Τα ξεσπάδα θεγγαλικά της φαντασίας του έβρεχαν σάχη — Αγρυπνούσε χωρίς να δεινέρεται — Τόσο που πίστεψε — πως ο θάνατός του ήταν αναπόφευκτος».

«Ο ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ». Άρη Χατζηδάκη. Ποιήματα. Έκδόσεις Φραγκούλη. Ηράκλειο, 1962, σελ. 42.

Ο ποιητής δίνει, με λεπτούς καλοδουλεμένους λυρικούς στίχους, λεπτές ανθρώπινες στιγμές προσωπικής εδαισθησίας. Η γνώση και η ευγένεια είναι διαχυτές, μαζί με την ειλικρίνεια και την συγκίνηση. «Κλόουν»: «Μην φανταστής πως «θέλω», «δύναμαι» θα πη... — Ανάμεσα στα δυο μεσαλαθούν — τόσα αδιόρατα άλλα περιστατικά, — που δεν θολεί κανείς να ξεχωρίσει — που αρχίζουν, που τελειώνουν τα δυο ρήματα... — Κι από τα δυο κρατήσου νήματα — ως κλόουν Ιπποδρομίου ελιθερός, — ως αιώρηθης σε χάος έμφυθολίας. — Η που το άνιζον κοινόν ε' έπεισημηση, — η που θα σωριστήης και θ' άπορη: — Πώς ήταν δυνατόν να πέσει αυτός — όπου με τόσην αιώρητο επιτυχία...».

«ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΑ-

**Ηλεκτρική σκούπα
NILFISK**

**Η χαρά
κάθε
νοικοκυράς**

- 2 ρυθμίσεις απορροφήσεως.
- 10 εξαρτήματα για κάθε εργασία.
- Η καταλληλότερη για τα χαλιά σας.
- Χάρτινες σακούλες για 100% υγιεινό και εύκολο άδειασμα.
- ΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ

Πωλείται σε όλα τα κατάστημα

Επίδειξης δωρεάν

NILFISK

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΕΜΒΙΟΜ Ε.Π.Ε.
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 5 - ΤΗΛ. 614.521 - 626.624

**Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΣΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ**

Figaro

Με 3 διαφορετικές κεφαλές, για ένα γρήγορο και άνετο ξύρισμα, περιπολίζει μύστακος κοπή μαλλιών.

Προϊόν Αυστριακής Βιομ/νίας

Proyer Lux

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Χ. ΒΑΤΤΗΣ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 41 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Γραφ. Αθηνών Ακαδημίας 84
ΤΗΛ. 625.579
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ

Διατηρεί το χτένισμα

της μοντέρνας γυναίκας

σαν άόρατο φίλε

Elnett
LAQUE EXTRA SOUPLE

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ L'OREAL DE PARIS

Columbia

σας προσφέρει
το τελειότερο ράδιο

TRANSISTOR

Εύκολη λήψις εις όλα
τά μέρη της Ελλάδος.
Πολύ ισχυρό. Έξαιρετικής
μουσικότητας.

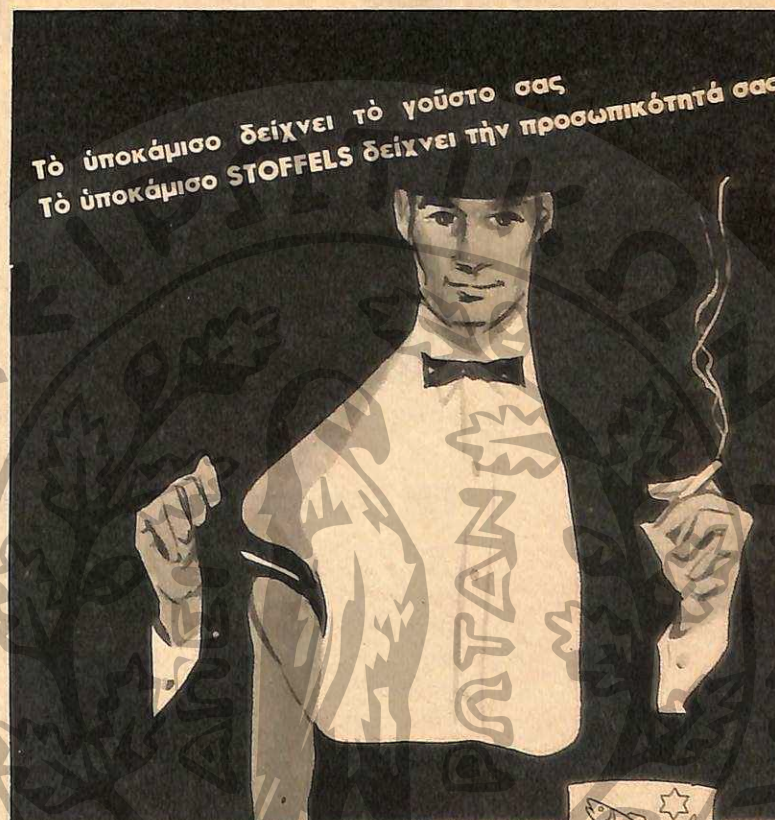

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Το Ουίσκυ
σου ικανοποιεί
και τα πιο
δύσκολα γούστα

Ballantine's

Τα υφάσματα υποκαμίων STOFFELS είναι υφασμένα με διπλοστριμμένα νήματα MERCERISE και δεν μπαίνουν ποτέ (SANFORIZED).

Μεγάλη ποιότητα για κάθε γούστο.
ΟΞΦΟΡΝΤ - ΦΙΝΕΦΙΑ
ΠΟΛΙΝΕΣ (σε 4 ποιότητες με
νήματα 80-120 και SEA ISLAND)

Ζητείτε επίμονα να σας δείχνουν στην ούμια το σήμα ΨΑΡΑΚΙ... σήμαλο γνησιότητας

Πανηγύρι μέσα στο σπίτι...!

Ένα ηλεκτρικό ψυγείο KELVINATOR! Νά 'να δώρο, που σκορπάει χαρά σ' όλη την οικογένεια. Μην παραλείψετε έφ' όσον να δώσετε αυτή τη χαρά στους δικούς σας. Κι' ακόμη, με το ηλεκτρικό ψυγείο KELVINATOR, που είναι κατασκευασμένο κατά τα πρότυπα των Αμερικανικών ψυγείων KELVINATOR, θα δοκιμάσετε την ίδια χαρά κάθε χρόνο, γιατί θα κρατήσει... για όλη σας τη ζωή! Στη διάθεσή σας 3 μεγέθη: 10-8 και 6,5 κυβ. ποδών.

KELVINATOR

Για όλη σας τη ζωή!

"ΑΛΕΚΤΩΡ."

BIBLIA

ΤΡΟΥΝ. "Άλκης Θρύλος. Δεύτερη σειρά. «Δίφρος», 1962. σελ. 320. Δοκίμια, άρθρα και μελέτες για το θέατρο γενικά και για μερικά ειδικότερα θέματα. Προτάσσεται το μελέτημα «Το θέατρο στον αιώνα μας», μία κριτική έποπτική θεώρηση των τάσεων και αποτελεσμάτων της σύγχρονης θεατρικής παραγωγής. Η κριτικός τονίζει το συμπέρασμα ότι «μέσα στον τάλαιπωρμένο και μαρτυρικό μισόν αιώνα που ζήσαμε, ο άνθρωπος δεν έπαυσε να δουλεύει στο δημιουργικό του έργο». Ακολουθούν μελέτες για τον Ο. Νήλ, το αμερικανικό και γαλλικό θέατρο, την έρμηνεία της τραγωδίας, τα φεστιβάλ και για διάφορα θέματα του ελληνικού θεάτρου, όπως το πρόβλημα των έργων των δραματικών σχολών, το κινηματογράφο κ. ά.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΑΙΩΝ». Τεύχος 42. Θέματα: Οικονομική επισκόπησης, Αυτοί οι μικρόσωμοι Έλληνες, Η Εύρωπη και η Παιδεία, Η ίδρυση της πρώτης ελληνικής τραπεζής, Το Όρλυ υποδέχεται τον ξενιώτη, Σημειώματα κλπ.

«ΒΑΜΒΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ». Άρθρα των κ.κ. Π. Πιπινέλη, Ε. Ζολώτα, Δ. Κουζέλη, Δ. Πάνου, Δ. Παπασωτηρίου, κ.ά.

«ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ». Όργανον της Ένώσεως «Ελληνικοί Πολιτισμοί». Τεύχος 36. Άρθρα των κ.κ. Π. Μελίτη και Γ. Μποζώνη. Απόψεις, σημειώματα, σχόλια κλπ.

«ΝΑΥΤΙΛΙΑ». Τεύχος 71. Συνεργάζονται: Σ. Έκλουτ, γενικός διευθυντής του διεθνούς οργανισμού ατομικής ενέργειας (Μερικά απόψεις της δια πυρηνικής ενέργειας κινήσεως πλοίων). Ν. Πουλαντζάς (Απόψεις της 25ης Απριλίου 1961, του καναδικού δικαστηρίου της Νέας Σκωτίας). Ρ. Ντελάνζ (Πειραματική μεταφορά ύγρου μεθανίου). Η. Νομικός, συνέντευξη με τον κ. Κ. Χατζηπαρύρη (Μοιραίες το ελληνικών εμπορικών ναυτικών καλείται να πλεύση προς σοβιετικούς, κινεζικούς και κουβανικούς λιμένες).

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ». Τεύχος 39. Μηνιαίο οικονομικών και στατιστικών δελτίον της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος.

Διατίθενται
Vogue

ΤΑ
ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ
ΚΑΙ
ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΑ
ΠΑΤΡΟΝ
ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ

Με Έλληνική
ΟΔΗΓΙΑΣ

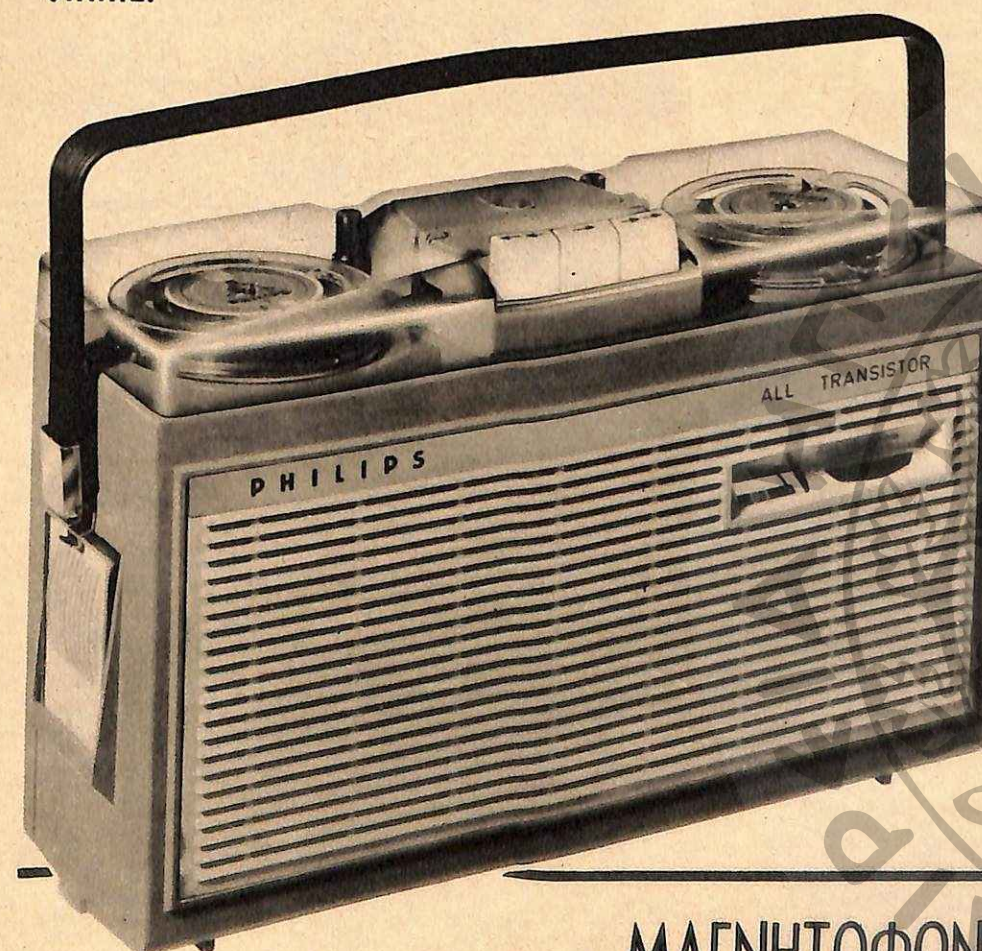
Γεν. Αντ. διά την Ελλάδα
ΑΡΑΒΕΛΛΚΟ Ε.Ε.
Μακρυγιάννη 33 Αθήνα Τηλ. 912895.

63

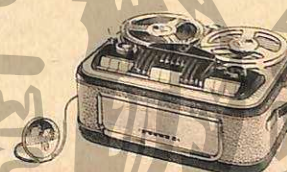
του

Άγοράστε από σήμερα τα προϊόντα ΦΙΛΙΠΣ θαυμάσια έπιτεύγματα της μεγαλύτερης βιομηχανίας ηλεκτρονικών συσκευών, για να εξασφαλίσετε την καλύτερη ποιότητα, την άριστη μουσική απόδοση και τον τέλειο τεχνικό εξοπλισμό παρακολούθησης από τα ειδικευμένα συνεργεία της ΦΙΛΙΠΣ.

Φορητό μαγνητόφωνο με τρανζίστορ EL 3585

Εύκολο στη μεταφορά ακόμα και κατά την διάρκεια λήψεως και αναμεταδόσεως. Απλούστατο σε χρήση. Με μεγάλη διάρκεια έγγραφης. Συνδυάζεται με μικρόφωνο, ραδιόφωνο και χωριστό μεγάφωνο. Αποδίδει τέλεια και τον πιο ευαίσθητο ήχο.
Δρχ. 3.375

EL 3542

4 μαγνητικών έγγραφων και 3 ταχυτήτων, με τα 14 σημεία υπεροχής που το καθιστούν καλλίτερο από κάθε άλλο.
Δρχ. 6.100

Οικογενειακό μοντέλο EL 3541

4 μαγνητικών έγγραφων μελετημένο και κατασκευασμένο για να εξυπηρετήσει το σημερινό μοντέρνο σπίτι.
Δρχ. 4.500

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ ΠΟΥ ΘΑ

ΟΜΟΡΦΗΝΗ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ!!!!...

Είναι ζεστό... αν και τὸ νιώθει κανείς ελαφρὸ κι' ἀπαλὸ στὴν ἀφή. Πλένεται εὐκόλα... στεγνώνει γρήγορα ... δὲν τσαλακώνει. Ἔχει ξεχωριστὴ ὁμορφιά... αν και δὲν χρειάζεται ἰδιαίτερη περιποίηση. Δὲν ἐπηρεάζεται ποτὲ ἀπὸ τὸ πλῦσιμο, τὸν ἥλιο, τὴν σκόνη, τὸν ἰδρώτα καὶ διατηρεῖ πάντα τὸν χρωματισμὸ του. Εἶναι ἀνετό... δὲν προκαλεῖ ἀλλεργία... δὲν τὸ τρώει ὁ σκῶρος. Μιὰ προσαγὴ τῆς ἐφετεινῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς μόδας ποὺ παρουσιάζει τὸ πλεκτὸ ORLON σ' ἓνα ὑπέροχο μπουκέτο ἀποχρώσεων καὶ σχεδίων. Θὰ δῆτε τὴ διαφορὰ ποὺ θὰ φέρη στὴν ζωὴ σας. Θὰ σᾶς χάριση ἀνεση... ζεστασιά... ἐλεγκάντικη φινέτσα.

* ORLON εἶναι τὸ σῆμα τῆς DU PONT γιὰ τὴν ἀκρυλικὴ ὑφάνισμη ὅλη της.

Orlon*

ΑΠΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΟΙΚΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΕΣΣΕ - ΣΙΣΤΟΒΑΡΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 9α.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

CREATION

POUR BOUTIQUE JEAN DESSES - SISTOVARIS

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ STUDIO "ΛΙΚΗ"

Waldorf

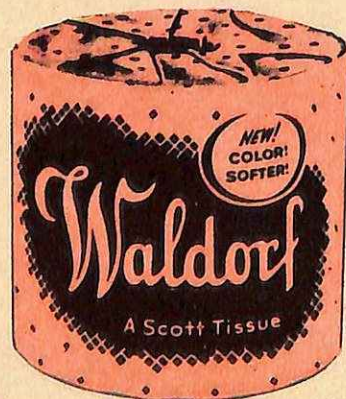

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν Έλλάδι "Βάλντορφ")

Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν
του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον
«Air-Puffed» της εταιρίας Scott το
χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι κα-
ταπληκτικά απαλό, λεπτό και συν-
δυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα
και άντοχην.
Σε τέσσαρες απαλούς χρωματι-
σμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θα-
λασσί.
Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

WALDORF, ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΟΧΗ

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΒΟΥΛΑ

Stoffels

από **TERYLENE**
Polyester Fiber

- Οι πιο κατάλληλες κουρτίνες για
τά Έλληνικά ηλιόλουστα σπίτια.
- Πλένονται απάντως και δεν χρει-
άζονται ποτέ ΣΙΔΕΡΩΜΑ, διότι
διατηρούν πάντοτε την φόρμα
τους και δεν μαζεύουν έστω και
μετά από πολύ πλύσιμο.

Στείλτε πάντοτε να σας δείχουν
στην ούγια το σήμα «ΨΑΡΑΚΙ»
είναι σύμβολον γνησιότητας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΓΚΙΚΑ

HARD as NAILS

Επεβλήθη διότι είναι
το καλλίτερο
στερεωτικόν ονύχων

Προφυλάσσει
απολύτως τα
νύχια από το
σπάσιμο και
ξεφλούδισμα

• ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ
ΣΩΣΤΗ ΧΡΗΣΗ

• Μία επάλειψη πριν και
μία μετά το βερνίκι
απαραιτήτως

ΔΡΧ.
26

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩ ΟΙΚΩ SALLY - HANSEN, N.Y.

Βιβλία
που μās
έδωσαν

«ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ». Κ. Πορφύρη. 'Ο αν-
τιφατικός, ό ποιητής, ό πολυγράφος.
«Δίφρος», 1962, σελ. 48.

Ανάτυπα από περιοδικά και διαλέ-
ξεις για τον μεγάλο Κεφαλονίτη, σα-
τιρικό και άναμορφωτή. Κεφάλαια: 'Ο
Λασκαράτος, σκιαγραφία, 'Ο ιδεολό-
γος, 'Ο ποιητής - πολυγράφος, Λασκα-
ράτος και Λομβάρδος.

«ΠΑΙΔΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ» Γ. Δρόση. Τεύ-
χος Α'. 'Αθήναι, 1962.

Το πρώτο τεύχος της σειράς των 60
θεατρικών έργων του Γ. Δρόση, που έ-
χουν παιχθή μέχρι τώρα από τους παι-
δικούς θιάσους. Στο Α' τεύχος δημω-
σιεύονται μία θεατρική διασκευή της «Χι-
οιάτης» και το ιστορικό μονόπρακτο
«Δέσπω», διασκευή από δημοτικό τρα-
γούδι, που αναφέρεται στην Δέσπω Μπό-
τη, την ήρωική Σουλιώτισσα, ή ό-
ποια, αφού μάζεψε τις νύφες και τα
έγγονια της, άνατίναξε μία πυριτιδα-
ποθήκη για να μη συλληφθούν.

«Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ». 'Επιστημονι-
κός, θρησκευτικός, ύλιστικός και αι
χριστιανικοί έκκλησίαι. 'Απάντησις εις
το θέλιον του καθηγητού κ. Τρεμπέλα.
Β. Γ. Σινοπούκα, ίατρού. 'Αθήναι, 1962.
σελ. 86, Β' έκδοσις.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΑΚΤΙΝΕΣ». Τεύχος 235. Άρθρα Σ.
Καλλιόφα, Β. 'Αλεξοπούλου, ποίημα
Ε. Μάινα, μεταφράσεις κ.λ.π.

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ». Τεύχος
26. Συνεργασίες Φρ. Βράχα, Σ. Παυ-
λέα, Α. Χριστοφίδη, Κ. Χρυσάνθη, Γ.
Σφήκα, Β. Καραγιώργη κ. ά.

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ». Άριθ.
43. Από τα περιεχόμενα: «Τό
άστυλο του παιδιού Θεσσαλονίκης», της
κ. Ρούλας Παπαδημητρίου, «Τι αξίζει
το χρήμα», της κ. Α. Μπίμπη - Πα-
παζυροπούλου, «Τό να δίδη κανείς,
άλλά και να δέχεται, είναι τέχνη», της
κ. Α. Ευθυμίου, «Οι ευζαντινές σπου-
δές. Για την 'Αγία Σοφία», του Μπ.
Παλεσώ, κ. ά.

«ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙ-
ΚΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ». 'Ι-
ούλιος και 'Ιούλιος 1962. 'Εκδοσις 'Ε-
θνικής Στατιστικής 'Υπηρεσίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ», Κατερίνης. «ΕΦΗΜΕ-
ΡΙΣ ΨΥΧΙΚΟΥ - ΧΑΛΛΑΝΔΡΙΟΥ», «ΘΥ-
ΜΕΛΗ», θεατρικό περιοδικό, τεύχος 3.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑ λουλουδία
με το μεθυστικό άρωμά τους
— και ή γαντισία πετά άνυγ-
κράτητη, άχαλίνωση σε σι-
γμές εδχάριστες, σε στιγμές
που πέρασαν ή που θάρδουν.

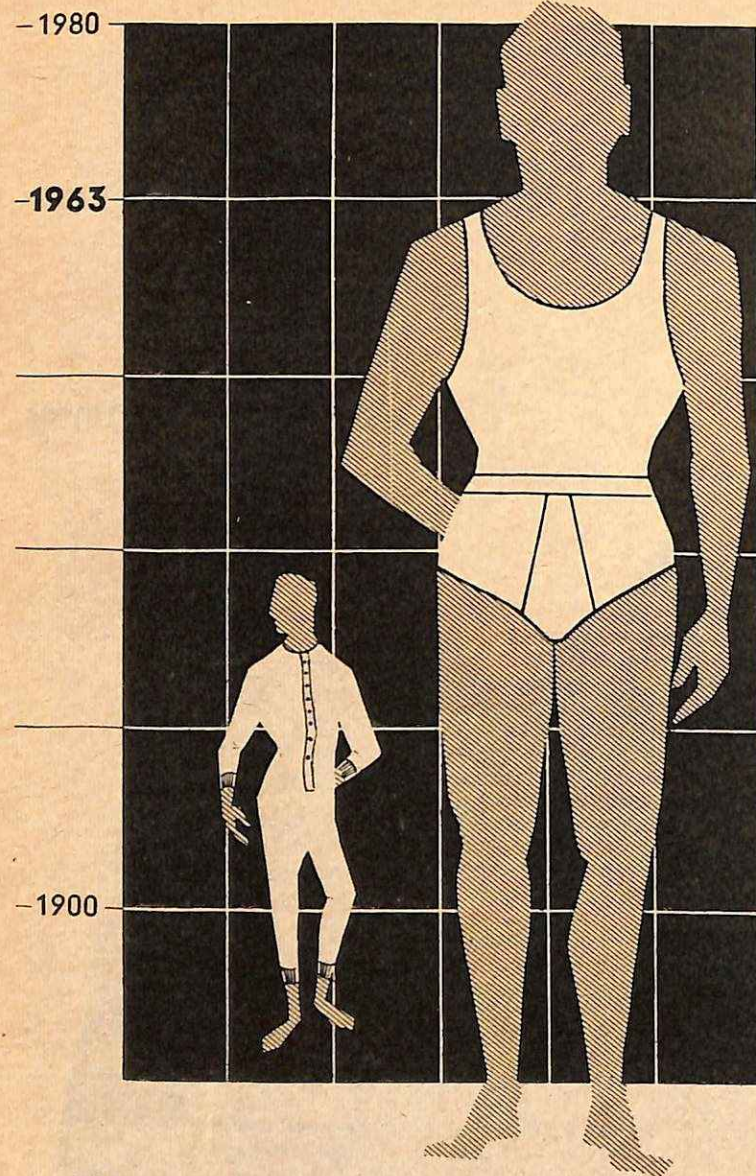
ATKINSONS

English Lavender

Τό συμπλήρωμα
της άνδρικής κομψότητας

- * 'Η καλή λεβάντα είναι έγγλέζικη
και ATKINSONS ή καλύτερη.
- * Έκλεκτό δώρο για έκλεκτούς άνδρες

Σύγχρονος άνδρας - Σύγχρονα έσώρρουχα

TERYCOT

ΝΕΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

70% έκλεκτό βαμβάκι ειδικής κατεργασίας ένισχυμένο με 30% Terylene εξασφαλίζει στα έσώρρουχα TERYCOT:

- Διπλασία άντοχή
- Διπλασία έλαστικότητα
- Τελεία έφαρμογή

Φανέλλες και σλίπ

TERYCOT

(Τερυκότ)

"Ένα ακόμη βήμα προόδου στον τομέα του έσωτερικού ρουχισμού της βιομηχανίας

Αιθις Ο.Ε.

1000 τεμάχια, σιρόπιο

άπαλό στερεό οικονομικό

ΚΙΤΡΙΝΟ

ΛΕΥΚΟ

ΦΥΣΤΙΚΙ

Το DELSEY είναι το μοναδικό, σ' όλο τον κόσμο, χαρτί υγείας με την τελειώτερη επεξεργασία. Είναι απορροφητικό, διαλύεται στο νερό, καταργεί τα αντιαισθητικά καλάδια. Περιέχει 1000 τεμάχια, δηλαδή διπλάσια από τα συνήδη κυκλοφορούντα.

Delsey

ΓΝΗΣΙΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 4 ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Τώρα και στην Έλλάδα κυκλοφορούν σέ μοντέρνους χρωματισμούς

κραγιόν και βαφές όνυχων

εις τελείαν αρμονίαν...

...ΤΗΣ ΓΝΩΣΤΗΣ ΦΗΜΙΣΜΕΝΗΣ ΦΙΡΜΑΣ

GALA

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

TERYLENE

Polyester Fibre

Stoffels AQUAPERL

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ ... Για μια κομψή εμφάνιση

Τα ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ από STOFFELS AQUAPERL είναι 8,11 κομμάτια ύφασμα που μπορεί να φορεθεί σε οποιαδήποτε περίσταση και όπουδήποτε.

Το ύφασμα AQUAPERL είναι άριστης ποιότητας των έλβετικών εργοστασίων STOFFEL σε ύφαινα χρωματισμούς και με έξοχο φινιρίσμα. Ραμμένα σε μοντέρνα γραμμή, πάντοτε της μόδας, ικανοποιούν και τα πιο δύσκολα γούστα.

Ζητείτε πάντοτε το ΑΔΙΑΒΡΟΧΟ που έχει σήμα την ΦΩΚΗ.

ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ 2 PLUS 1: 670/0 TERYLENE και 330/0 ΒΑΜΒΑΚΙ Πλένεται εύκολα - Δεν χρειάζεται σιδερωμα. Ειδικώς αδιαβροχοποιημένον με SILICONE που φάνεται σόν μεταξινό. Άποκλειστ. πώλησις: Κ. ΜΑΡΟΥΣΗΣ Πανεπιστημίου 62 - Πατησίων 8

ΟΜΟΙΟ ΥΦΑΣΜΑ ΣΕ ΚΑΠΙΤΙΝΑ 670/0 TERYLENE και 330/0 ΒΑΜΒΑΚΙ φινιρισμένο με την ειδική μέθοδο SCOTCHGARD που αποτρέπει το λεκίσμα από λάδια, γράσσα και άλλες υλίες ως και το νερό. Άποκλ. πώλησις: ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΑΡΔΑΣ - ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Σταδίου 46 και 44.

ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΙΒΩΤΕΡΟ!.. αλλά και ανώτερο

Η ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΗ ΤΙΜΗ ΤΟΥ. ΙΚΑΝΟΠΟΙΕΙ ΑΠΟΛΥΤΑ ΟΣΟΥΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΝΑ ΠΙΝΟΥΝ ΟΥΤΣΚΥ ΕΚΛΕΚΤΟ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΟΥΤΣΚΥ ΠΟΥ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΒΟΥΛΗΣ 38 ΤΗΛ. 236-633, 234-455

Για κάθε σύγχρονη ΓΥΝΑΙΚΑ το ΑΡΩΜΑ που της ταιριάζει και τα πιο μελετημένα καλλυντικά για ένα νεανικό πρόσωπο.

Για κάθε ΑΝΔΡΑ τα απαραίτητα διακριτικά, καλλυντικά και ΚΟΛΩΝΙΕΣ που θα τονίσουν την προσωπικότητά του.

Bayenà

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7 - ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΝΑΡΗ & ΜΕΡΙΛΙΝ - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

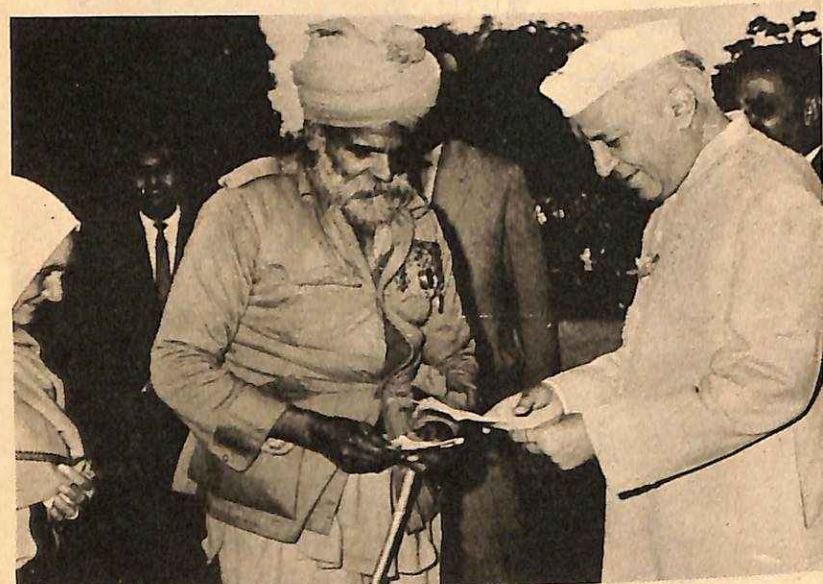
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

γκρέκα

γκρέκα

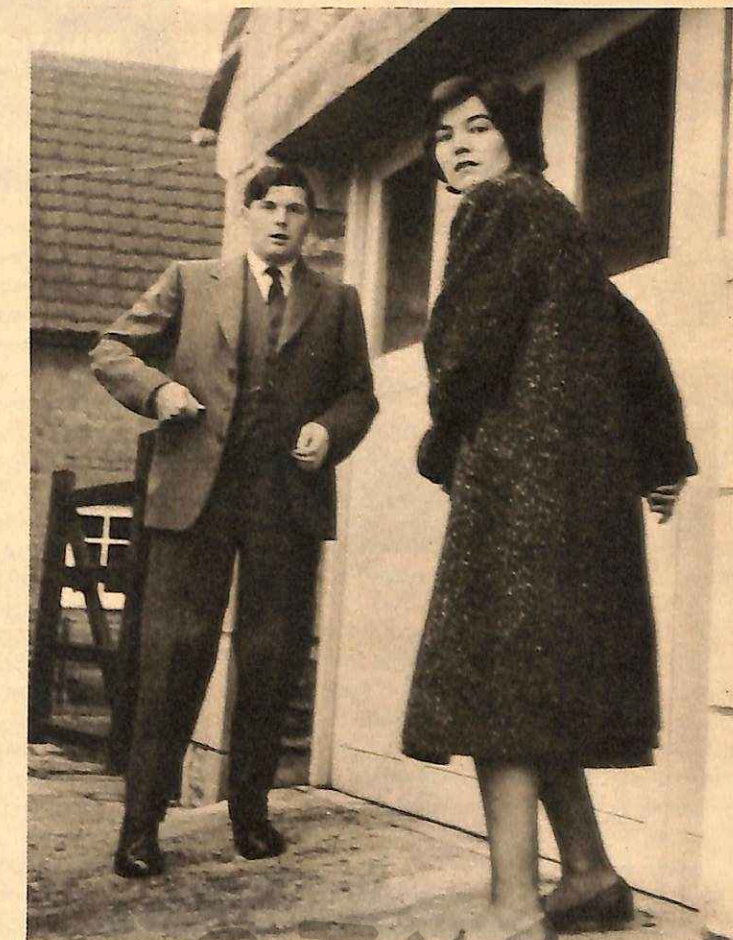
Πατριωτική έξαρση στην 'Ινδία

Ο πυρετός του πατριωτικού ενθουσιασμού απλώνεται απ' άκρη σ' άκρη στην 'Ινδία. «Δώστε μας τα μέσα και θα ανακτήσουμε τα χαμένα εδάφη μας», είναι το σύνθημα που φλογίζει τώρα τις καρδιές του δεύτερου σε μέγεθος πληθυσμού της Γής. Οι έθελοντα συρρέουν στα κέντρα εκπαίδευσης - ακόμη και γυναίκες (δεξιά), που σε μεγάλους αριθμούς σπεύδουν να υποστούν την στρατιωτική εκπαίδευση, για να αποκρούσουν τον εισβολέα. Χαρακτηριστική η περίπτωση του Ντιβάν Σινγκ (κάτω), 70 ετών, δετεράνου των δυο παγκοσμίων πολέμων. Φόρεσε την παλαιά στολή του καί, με τη γυναίκα του, έφθασε στο σπίτι του πρωθυπουργού Νέρου, τον έρrane με ροδοπέταλα και προσεφέρθη να ξαναυπηρετήσει, με τους γιούς του

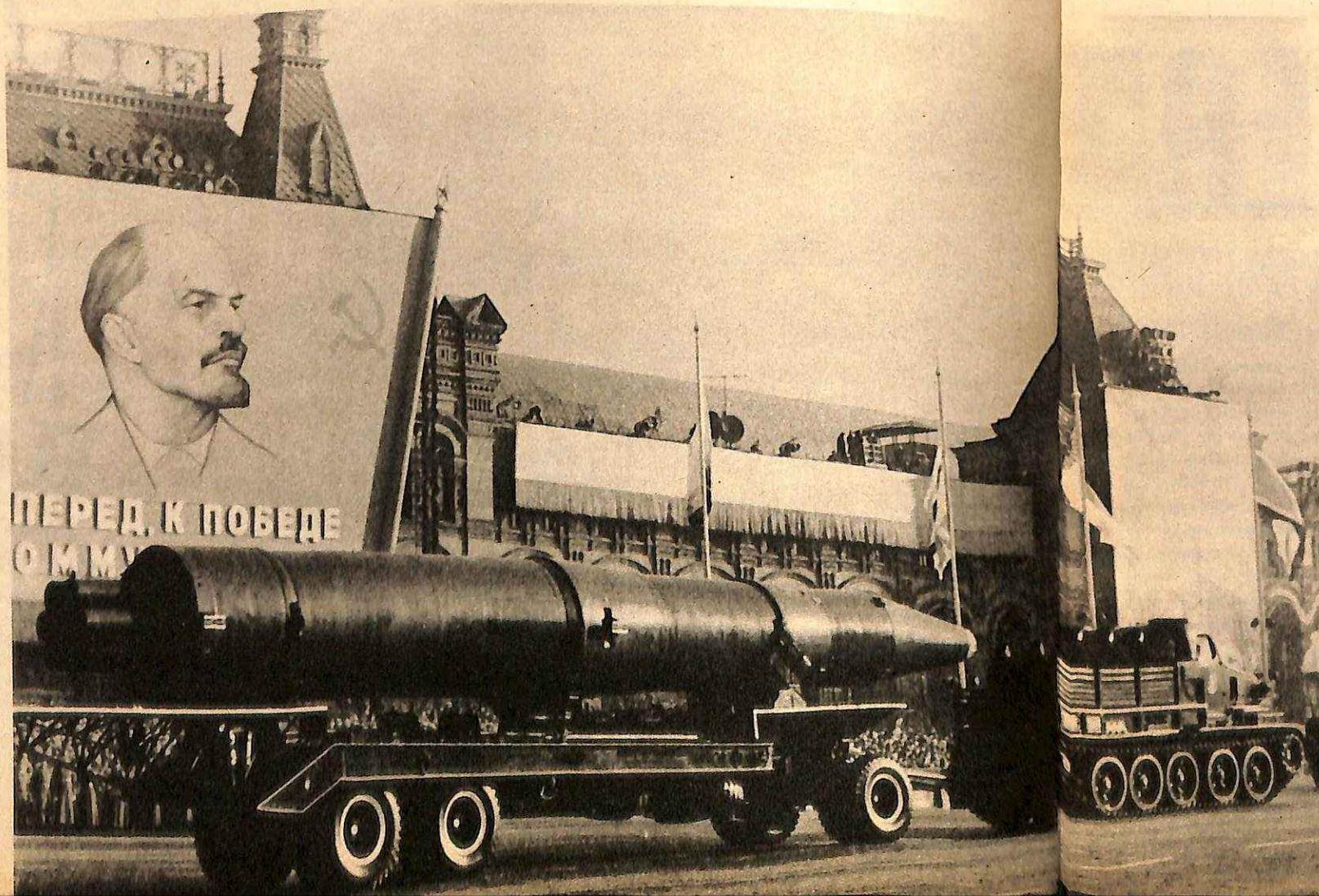
Το σκάνδαλο συνεχίζεται

Ο κ. Τζών Πήτερς, 32 ετών, ετοιμάζεται να αποχαιρετήσει την σύζυγό του και να εγκαταλείψει το έσοχικό του σπίτι στο Τσάπελ Πλάστερ, πλησίον του Μπάθ, γιατί είναι απαραίτητη η παρουσία του στο Λονδίνο. Τον χρειάζεται ο πρωθυπουργός κ. Μάκ Μίλλαν, για να βοηθήσει το έργο της ανακριτικής επιτροπής, η οποία προσπαθεί να ρίξει περισσότερο φως στην υπόθεση κατασκοπίας που συγκλονίζει αυτές τις ημέρες την 'Αγγλία. Ο κ. Πήτερς θα είναι ουσιαστικός μάρτυς, γιατί επί δυο χρόνια συνεργάστηκε με τον κατάδικο ήδη Τζών Βάσσαλ, στο Ναυαρχείο, και υπήρξε επίσης γραμματέας του κ. Τόμας Γκάλμπραιθ, του οποίου ο ρόλος στην όλη αυτή υπόθεση θεωρείται τουλάχιστον σκοτεινός.

Ο νέος σοβιετικός πύραυλος

Ένας πύραυλος μήκους 18 μέτρων ήταν το μοναδικό νέο όπλο που παρήλασε εμπρός από το βλοσυρό πορτραίτο του Λένιν, στην 'Ερυθρά Πλατεία της Μόσχας, κατά τον εορτασμό της 45ης επετείου της ρωσικής επανάστασης. Οι παρελάσεις αυτές αποτελούν, ως γνωστόν, κάθε χρόνο την επίσημη επίδειξη των δυνατοτήτων που διαθέτει το σοβιετικό όπλοστάσιο, κ' οι Δυτικοί στρατιωτικοί ακόλουθοι και δημοσιογράφοι τις παρακολουθούν με μέγιστο ενδιαφέρον, για να εξαγάγουν τα αναγκαία συμπεράσματα. Ο νέος πύραυλος φαίνεται ότι κινείται με στερεά καύσιμα και, κατά την «Ισβεστια», μπορεί να βληθεί από υποβρύχιο ή να καταδύσει, όπως οι αμερικανικοί «Πολάρις». Όπως σήποτε, η έφετεινή επίδειξη σύγχρονων όπλων υπήρξε «φιλειρηνικότερη» από τις ανάλογες εκδηλώσεις προηγούμενων ετών και διήρκεσε μόνον 8 λεπτά, ενώ ο τόνος στον λόγο του υπουργού 'Αμύνης, Ροντιών Μαλινόφσκυ, υπήρξε έμφανώς ήπιότερος από άλλοτε.

Τεχνική πρόοδος

Για πρώτη φορά, στο αμερικανικό κέντρο πυραύλων του ναυτικού, στο Πόιντ Μιούγκου, έπετεύχθη η εκτόξευση ενός αεροσκάφους «Φ-20 Φαίρμπεϊ» από το έδαφος, με πύραυλο προωστικής δυνάμεως 11.000 λιθρών. Μέχρι σήμερα τα μεγάλης ταχύτητας αυτά αεροσκάφη εκτοξεύονταν μόνο στον άερα, από ένα αεροσκάφος - μητέρα. Κατά την πτήση του, το «Φ-20», ελέγχεται με ασύρματο, είτε από επίγειο σταθμό, είτε από άλλο αεροπλάνο.

cameo
stockings

**ΦΙΝΑ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΜΕ
ΤΑΠΙΟΜΟΡΦΑ ΦΘΙ-
ΝΟΠΩΡΙΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΕ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ
ΚΑΛΤΣΕΣ "CAMEO"**

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Ἡ ἀπόφαση τῶν ἐνόρκων τῆς Λιέγης ἄνοιξε παγὼσμια συζήτηση σ' ἓνα ἀνθρώπινο πρόβλημα ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ θρῇ τὴν λύση του μὲ μόν τὴν συναισθηματικὴ ἢ μὲ μόν τὴν ψυχρὰ λογικὴν ἀντιμετώπισή του: **Ἡ θανάτωση ἀπὸ στο εἶναι ἔγκλημα ἢ εἶναι μιὰ θεμιτὴ πράξη;**

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ»
Κ.. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΙΝΕΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΗΛΘΕ ΜΕ ΥΠΝΟ

Τὴν νύκτα τῆς 29ης Μα-
ίου, μία μητέρα εἰς τὴν
Λιέγην τοῦ Βελγίου διέ-
λυεν εἰς τὸ μέλι μεγάλην
ποσότητα λουμινάλ, ἀμυ-
τάλ καὶ σεκκονόλ, ἔθετε
τὸ μίγμα εἰς ἓνα μιμπε-
ρόν, ἔκυπτεν ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ νεογνοῦ,
τὸ ὅποιον εἶχε φέρει εἰς τὸν κόσμον πρὸ
ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ τοῦ προσέφερε τὸν θάνα-
τον «ἡδυσμένον». Ἡ μητέρα ἐλέγετο Σου-
ζάνα Βαντεπούτ, ἡλικίας 24 ἐτῶν. Ἡ δό-
σις τῶν φαρμάκων, τὰ ὅποια ἐπρομηθεύθη
μὲ συνταγὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ ἱατροῦ Κα-
στέρας (δosis ἐγγνώριζε τὸν προορισμὸν
τῶν), ἦτο δεκάκις θανατηφόρος. Καὶ τὸ
θύμα, ἡ Κορίννα, ἦτο ἓνα παραμορφωμένον
ἀνθρώπινον ὄν: Χωρὶς χεῖρα, μὲ δύο δά-
κτυλα εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἐνὸς ὤμου καὶ τέσ-
σερα τοῦ ἄλλου (ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο ἦ-
σαν ἠνωμένα μὲ μεμβράνην), χωρὶς ὤμο-
πλάτας, μὲ ἀγγειώματα εἰς τὸ πρόσωπον
καὶ μὲ ἄλλας δυσπλασίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 10ης Νοεμβρίου, δώ-
δεκα πολὺται τῆς Λιέγης —πατέρες τέκνων
ὅλοι, πλην ἑνός, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ αὐτὸς
ἐγγαμος—, κατόπιν ἀκροαματικῆς διαδικα-
σίας πέντε ἡμερῶν, ἀπῆντων ἀρνητικῶς ὡς
ἐνορκοί, «ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς τῶν καὶ
τῆς συνειδήσεώς των, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων», εἰς τὰ ἐρω-
τήματα: «Εἰναι γεγονός ὅτι εἰς τὴν Λιέ-
γην, τὴν 29ην Μαΐου 1962, διεπράχθη ἀν-
θρωποκτονία μὲ τὴν πρόθεσιν θανατώσεως
τῆς Κορίννας Βαντεπούτ;». «Ἀπετέλεσεν
ἡ ἀνθρωποκτονία αὕτη φαρμακεῖαν;». «Ἀρ-
νητικῶς, ἐπίσης, ἀπῆντων καὶ εἰς ἐννέα
ἄλλα ἐρωτήματα, ἀφορῶντα τὸν βαθμὸν
ἐνοχῆς τῆς μητρός, τοῦ ἱατροῦ, τῆς για-
γιάς, τῆς θείας καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ θύμα-
τος. Οἱ πέντε κατηγοροῦμενοι ἠθωώθησαν,
ἐνῶ οὔτε αὐτοί, οὔτε οἱ συνήγοροί των ἠρ-
νήθησαν τὴν ἐνοχὴν των. Καὶ ἡ ἀθώωσις
τῶν ἐγένετο δεκτὴ μὲ ἐκδηλώσεις ἐξἄλλου ἐ-
πιδοκιμασίας ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς
βελγικῆς πόλεως, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τῆς πρώ-
της στιγμῆς εἶχαν ταχθῇ ἀνεπιφυλάκτως
παρὰ τὸ πλεῖρον τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ Κορίννα ἐγεννήθη παραμορφωμένη, δι-
ότι τὸν Αὐγούστον τοῦ 1961 ἡ μητέρα τῆς
εἶχε λάβει μερικὰ δισκία ἐνὸς ἡπίου ὑ-
πνωτικοῦ, τῆς «θαλιδομίδης», μὲ θαναμά-
σια ἐκ πρώτης ὕψεως ἀποτελέσματα, τὸ ὁ-
ποῖον εἶχε τεθῇ ἐν χρήσει ἀπὸ τοῦ 1957
ὑπὸ τὸ ἐμπορικὸν ὄνομα «σοφτενόν» καὶ
τὸ ὅποιον παρουσίαζε τὸ πρόσθετον πλεο-
νέκτημα ὅτι δὲν ἠμποροῦσε κανεὶς ν' αὐτο-
κτονήσῃ μὲ αὐτό. Διήντη τότε τὰς πρώτας
ἡμέρας τοῦ δευτέρου μηνὸς τῆς κηδεύσεως,
χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ. Ἀλλὰ, καὶ ἂν τὸ ἐ-
γνωρίζεν, ἡ παραμόρφωσις δὲν θ' ἀπεφεύ-
γετο. Διότι μόνον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Νοεμ-
βρίου τοῦ 1961 διεπιστώθησαν ἐπιστημονι-
κῶς αἱ ὁλέθριαι ἐπιδράσεις τῆς θαλιδομί-

δης ἐπὶ τῶν ἀνθρώπινων (μόνον) ἐμβρύων.
Ἐπίσης, ὅταν ἀπεφασίζετο ἡ θανάτωσις
τῆς Κορίννας, οὔτε ἡ μητέρα τῆς, οὔτε ὁ
ἱατρός εἶχαν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ παραμόρφωσις
τῆς ὠφείλετο εἰς τὴν λήψιν θαλιδομίδης.

7.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΦΡΙΚΗΣ

Ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν
γεννηθῇ συνολικῶς, λό-
γῳ τῆς χηρῆσεώς της,
7.000 περίπου βρέφη χω-
ρὶς χεῖρα ἢ πόδια ἢ μὲ
μόνον τὸν κορμὸν (φω-
κομελή) καὶ μὲ διαφό-
ρους ἄλλας παραμορφώσεις: τῆς ρινός, τῶν
ὠτῶν, τοῦ προσώπου, τῶν ἐσωτερικῶν ὁρ-
γάνων (καρδίας, σπληνός, πεπτικοῦ σωλή-
νος) καὶ βαρεῖας πολλαπλῆς ἐγκεφαλικῆς
ἀνωμαλίας. Ἐκ τῶν τραγικῶν αὐτῶν θυ-
μάτων τῆς βιαστικῆς, ἀλλὰ καλοπροαιρέ-
του ἐπιστήμης, αἱ 6.000 ἐγεννήθησαν εἰς
τὴν Δ. Γερμανίαν καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἰς
τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὸν Καναδᾶν, εἰς τὴν
Ν. Ἀμερικὴν, εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ εἰς
τὴν Ἰαπωνίαν. Ἀπὸ τὰ γεννηθέντα εἰς τὴν
Δ. Γερμανίαν ἐπιζοῦν τώρα, ὅπως κατετέ-
θη εἰς τὸ δικαστήριον, περὶ τὰς 2.000 -
3.000, διότι ἡ θνησιμότης τῶν παραμορφω-
μένων αὐτῶν βρεφῶν, ποὺ δὲν ἠμποροῦν

τοὺς κατηγοροῦμενους παμψηφεῖ. «Ἄν
τοὺς ἀθωώσετε —εἶπεν εἶπει εἰς τὴν ἀγό-
ρευσίν του ὁ εἰσαγγελεὺς—, θὰ νομιμοποιή-
σετε τὴν εὐθανασίαν». Καὶ οἱ ἐνορκοὶ τὴν
ἐνομιμοποίησαν, ἀσχετῶς τοῦ ἂν εἰς οὐ-
δεμίαν φάσιν αἱ ἀποφάσεις τῶν κακοῦρ-
γοδικῶν ἀποτελοῦν νομολογίαν.

Ο ΝΟΜΟΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΟΙΚΤΟ

Εὐρισκόμεθα ὁμως ἐνώ-
πιον περιπτώσεως ἐφαρ-
μογῆς εὐθανασίας: Κατὰ
τὸν ἐλληνικὸν Ποινικὸν
Κώδικα (ἄρθρον 300),
ὄχι. Διότι κατ' αὐτὸν εὐ-
θανασία εἶναι ἡ ἀνθρω-
ποκτονία ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ καὶ ἐπιμόνῳ ἀ-
παιτήσει τοῦ παθόντος καὶ ἐξ οἴκου πρὸς
αὐτὸν ἀνιάτως πάσχοντα, ἡ δὲ Κορίννα
οὔτε ἐγγνώριζεν ἂν ἐπασχεν, οὔτε «σπου-
δαίαν καὶ ἐπίμονον ἀπαιτήσιν» θανατώσεώς
τῆς ἠδύνατο νὰ διατυπώσῃ. Ὑπὸ εὐρυτέ-
ραν ὁμως ἐννοίαν, ἡ δίκη τῆς Λιέγης δύ-
ναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς «δικὴ τῆς εὐθα-
νασίας» — δηλαδὴ τῆς ἐξ οἴκου ἐπιταχύν-
σεως τοῦ τέλους ἐνὸς ἀνθρώπου, ἀνεξαρτή-
τως τοῦ ἂν οὗτος ἐξήτησε τοῦτο ἢ ὄχι. Ἡ
ἐννοία τῆς εὐθανασίας ἐπιδέχεται μεγάλην
κλιμάκωσιν καὶ ὠρσιμῆν βαθμίδες τῆς

Ἡ εὐθανασία καταδικάζεται καὶ ὑπὸ
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς δεον-
τολογίας καὶ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὅλων
τῶν χωρῶν εἰς τὰς δυναμείας νὰ «συλλη-
φθοῦν» βαθμίδας τῆς, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν
σαφῆ ἀραιώσιν ζωῆς, εἴτε κατόπιν αἰτή-
σεως τοῦ πάσχοντος (διὰ παροχῆς εἰς αὐ-
τὸν τῶν μέσων αὐτοκτονίας ἢ διὰ θανατώ-
σεώς του), εἴτε ἄνευ αἰτήσεώς του, ὅπως
εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κορίννας. Ὁ αὐ-
τοῦργός, ἐὰν εἶναι ἰδιώτης, παραβαίνει καὶ
τὸν ἥθικόν καὶ τὸν ποινικὸν νόμον. Ἐὰν
εἶναι ἱατρός παραβαίνει —εἴτε ὡς αὐτοῦρ-
γός, εἴτε ὡς συνεργός— καὶ τὸν ἱατρικὸν
ὅρκον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει νὰ
μὴ βοηθῇ κανένα ὅπως ἀποθάνῃ, ἀλλὰ νὰ
θεραπεύῃ ὅταν εἶναι δυνατόν καὶ ν' ἀνα-
κουφίξῃ πάντοτε.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΝΕΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ἡ δίκη τῆς Λιέγης ἀπέ-
δειξεν ὅτι ἡ κοινὴ γνώ-
μη δὲν θεωρεῖ ὡς παρά-
βασιν τοῦ ποινικοῦ νό-
μου τὴν τοιαύτην ἐφαρ-
μογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς εὐ-
θανασίας. Δεκαοκτὼ ἡ-
μέρας προηγουμένως, μία ἄλλη δίκη εὐθα-
νασίας, διεξαχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ κακοῦρ-

γεγονὸς τῆς ἀνθρωποκτονίας, ἐνῶ ἡ ἀρνη-
σις αὕτη δὲν ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀ-
θώωσιν τῶν κατηγορουμένων, ὅπως σαφῶς
ἐξήγησεν ὁ πρόεδρος τοῦ κακοῦργοδικαίου.
Διατυποῦνται τώρα φόβοι, λόγῳ τῆς με-
γίστης ἀνὰ τὸν κόσμον δημοσιότητος τῆς
δίκης, μήπως τὸ παράδειγμα τῆς Λιέγης
εὖρη μιμητὰς καὶ μήπως ἀνοιχθῇ ὁ δρόμος
πρὸς φοβεράς αὐθαιρέσεις. Καὶ οἱ φόβοι
δὲν εἶναι ἀδικαιολόγητοι.

ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΖΩΗ;

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁμως, ἀ-
πὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως,
συζητεῖται ἂν ὁ σεβα-
σμός τῆς ζωῆς ἡμπορῇ
νὰ εἶναι ἀπεριόριστος,
ἂν, δηλαδὴ, κάθε ὄν τὸ
ὅποιον ἀναπνέει, ἀποτε-
λῇ «πρόσωπον» καὶ συνεπῶς ἡ ἀφαίρεσις
τῆς ζωῆς του ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀνθρωποκτο-
νίαν. Εἰς ὅλας τὰς χώρας τὸ ἱατρικὸν σώ-
μα, εἰς τὴν ὁμαδικὴν ἐκπροσώπησίν του,
ἀπαντᾷ καταφατικῶς εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐ-
τὰ καὶ ἀποκρούει τὴν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐ-
φαρμογὴν τῆς εὐθανασίας, ὡς ἀντίθετον
πρὸς τὴν δεοντολογίαν καὶ ὡς ἐπικίνδυνον
διὰ τὸ γόητρον τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήμα-
τος. Ὑπάρχουν ὁμως παντοῦ διακεκριμένοι
ἱατροί, οἱ ὅποιοι μεμονωμένως φρονοῦν καὶ
διακηρύσσουσιν ὅτι εἶναι ἀπάνθρωπον νὰ
παρατείνεται ἡ ζωὴ ἐνὸς ἀνιάτως ἀσθε-
νοῦς, ποὺ σφαδάζει ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ
ζητεῖ τὴν λύτρωσιν, ἢ νὰ διατηρῇται ἐν
ζωῇ ἓνα ἀνθρώπινον ὄν καταδικασμένον,
λόγῳ παραμορφώσεων καὶ ἄλλων συγγενῶν
ἀτελειῶν, νὰ ζῇ ὡς φυτὸν καὶ ν' ἀποτε-
λῇ διὰ τοὺς γονεῖς τοῦ μόνιμον αἰτίαν σπα-
ραγμοῦ. Δὲν πρέπει —λέγουσιν— νὰ κἀμινωμεν
σύγχυσιν μεταξύ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνθρω-
πίνης προσωπικότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ
τῆς βιολογικῆς ζωῆς. Καὶ φαίνεται ὅτι οἱ
σύγχρονοι ἄνθρωποι —οἱ πολλοί— ἀποκλί-
νουν μᾶλλον πρὸς τὴν γνώμην τῶν ὀλίγων
ἱατρῶν. Ἀποτελεῖ, ὁμως, τοῦτο πρόβλημα
ἡ ἀπισθοδρομική;

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΦΘΑΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΜΕΧΡΙΤΑ ΟΙΚΤΡΩΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΜΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

νὰ χαρακτηρισθῶν «τέρατα», εἶναι μεγί-
στη. Καὶ ἡ Κορίννα, κατὰ τὴν κατάθεσιν
καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λου-
βαίν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀσχολεῖ-
ται ἐιδικῶς μὲ τὰ παραμορφωμένα βρέφη,
δὲν θὰ ἔξῃ περισσότερο ἀπὸ ἓνα ἢ δύο ἔτη.
Ὁ εἰσαγγελεὺς κατέβαλε κάθε προσπά-
θειαν διὰ ν' ἀποσπᾷ ἐτυμηγορίαν τῶν ἐν-
όρκων ἐπισύρουσαν συμβολικὴν ποινήν διὰ
τοὺς πέντε κατηγοροῦμενους. Καὶ ἐπειδὴ,
κατὰ τὸν βελγικὸν ποινικὸν νόμον, τὸ ἐ-
λάχιστον ὄριον ποινῆς, ποὺ ἠμποροῦσε νὰ
τοὺς ἐπιβληθῇ, ἦτο φυλάκισις τριῶν ἐτῶν
(ὁπότε δὲν χωρεῖ ἀναστολή, διότι αὕτη
χορηγεῖται μέχρι φυλακίσεως δύο ἐτῶν),
ὑπεσχέθη νὰ ζητήσῃ ὁ ἴδιος χάριν. Δὲν κα-
τώρθωσεν ὁμως νὰ πείσῃ τοὺς ἐνόρκους
(δύο μηχανικούς, δύο τραπεζιτικούς, δύο ἐ-
πιχειρηματίας, δύο ἐκπαιδευτικούς καὶ τέσ-
σερας ὑπαλλήλους), οἱ ὅποιοι ἠθωώσαν

δὲν συλλαμβάνονται ἀπὸ τὸν ποινικὸν νό-
μον, ἀλλ' ἀποτελοῦν ὑπόθεσιν τῆς συνε-
δήσεως τοῦ ἱατροῦ.

Ἐπιταχύνει τὸ τέλος ἀνιάτως πάσχον-
τος καὶ βασανιζομένου ἀπὸ ἀφορήτους πό-
νους ἀσθενοῦς ὁ ἱατρός, ὁ ὁποῖος τοῦ χο-
ρηγεῖ μεγαλυτέραν ὀλὸν δόσιν καταπρα-
υντικῶν ἢ παραιτεῖται τῶν προσπάθειῶν
παρατάσεως τῆς ζωῆς του διὰ τῶν διαθε-
σίμων ἐκάστοτε ἐπιστημονικῶν μέσων ἢ
ἀποφεύγει νὰ διατηρήσῃ εἰς τὴν ζωὴν ἓνα
πάσχοντα ἐκ φυματίσεως τοῦ ἐγκεφάλου
ἢ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν ἓνα ἀπαγο-
νισθέντα, μὲ τίμημα βαρεῖαν σωματικὴν
καὶ πνευματικὴν ἀναπηρίαν. Εἰς ὅλας ὁμως
αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἐνεργεῖ μὲ μοναδι-
κὸν μέτρον καὶ ἐλεγκτὴν τὴν συνείδησίν
του. Καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε φθάνουν μέ-
χρι τοῦ δικαστηρίου τοιαῦτα ὑποθέσεις.

γιουδικαίου τοῦ Μιλάνου, εἰς τὴν Ἰταλίαν,
ἀπέληξεν εἰς παρομοίαν ἐτυμηγορίαν. Ἐ-
πρόκειτο περὶ ἐνὸς γέροντος, ἡλικίας 76
ἐτῶν, ὁ ὁποῖος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον
ἐφόνευσε τὴν ἀπὸ εἰκαστατίας κατάκαιτον
σύζυγόν του (ποὺ δὲν ἠμποροῦσε νὰ κοι-
μηθῇ καὶ ποὺ ἰκέτευε νὰ τὴν βοηθήσῃ ὅ-
πως ἐγκαταλείψῃ τὴν ζωὴν), ἀποκόψας τὰς
φλέβας τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν τῆς καὶ
κατόπιν τῶν ἰδίων του. Οἱ ἐνορκοὶ τοῦ
Μιλάνου, κατόπιν δεκαλέπτου μόνον συ-
σκέψεως, τὸν ἀπέλαβαν τῆς κατηγορίας.

Αἱ δύο αὐταὶ ἐτυμηγορίαι προδίδουν ἐν-
τονον δυσσαμονίαν μεταξύ τοῦ ποινικοῦ νό-
μου καὶ τῆς νοοτροπίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμ-
φορεῖται σήμερον ἡ κοινὴ γνώμη. Ἰδιαί-
τεράν ἐντύπωσιν καὶ ἀνησυχίαν προσέκαλε-
σεν εὐλόγως ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων
τῆς Λιέγης, ἡ ὁποία ἠρνήθη ἀκόμη καὶ τὸ

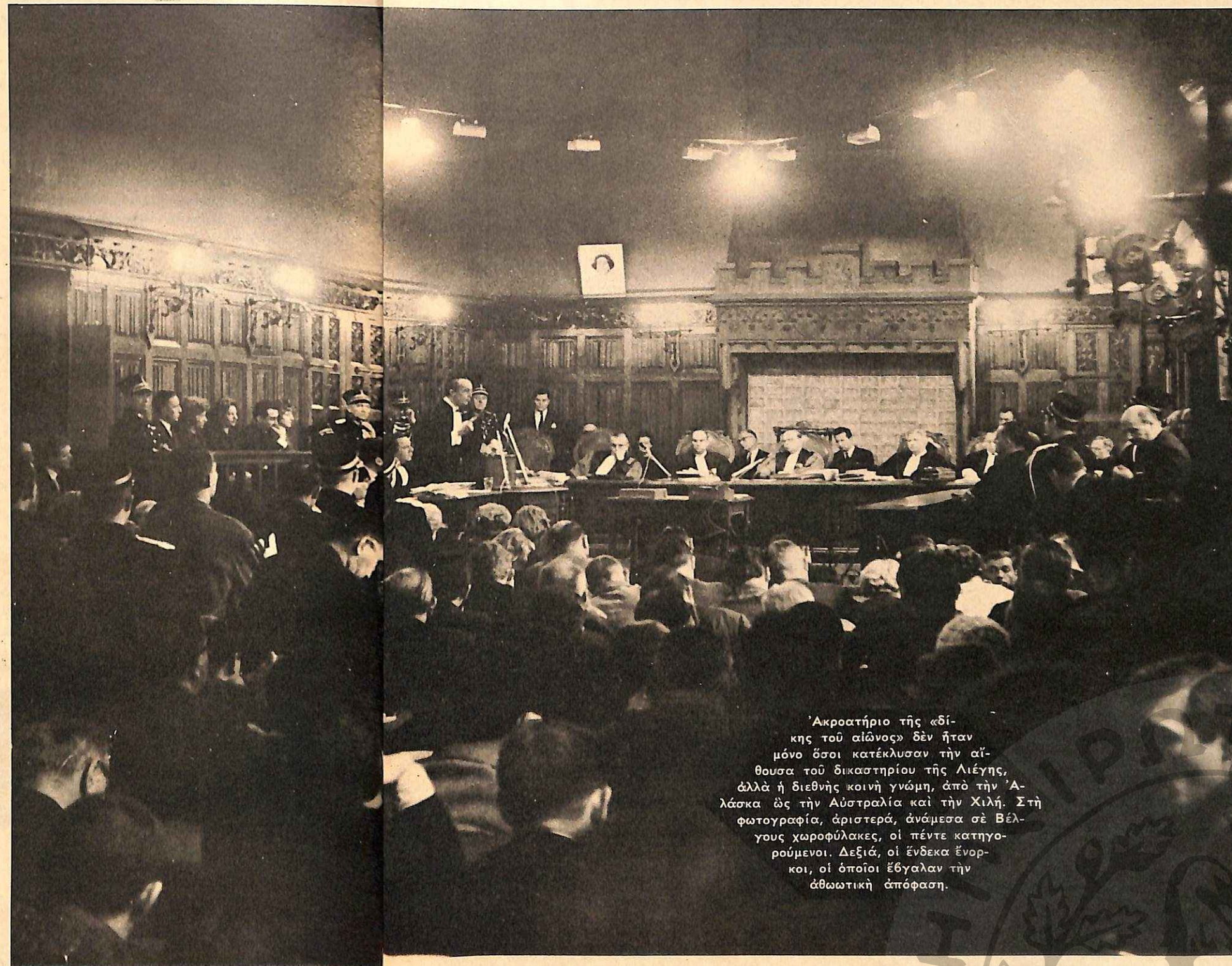
**ΣΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ,
ΤΟ ΔΡΑΜΑ, ΟΠΩΣ ΠΑΡΟΥ-
ΣΙΑΣΘΗΚΕ ΣΤΟ ΟΡΚΩΤΟ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ,
ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ
ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ
ΓΝΩΜΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.**

ΣΤΕΡΕΨΕ Ο ΟΙΚΤΟΣ ΓΙΑ Τ' ΑΘΩΑ

ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ;

Η δίκη της Λιέγης τελείωσε με τις ιαχές των μυριάδων που πανηγύριζαν την αθώωση της παιδοκτόνου, του γιατρού που την βοήθησε και των τριών ακόμη συνεργατών της. Άλλα τόσο πριν, όσο και μετά την δίκη, οι κατηγορούμενοι δεν έμειναν ούτε στιγμή μόνοι. Πλάι τους φάνταζε το τρομερότερο φάρμακο των αιώνων, το κατεναυστικό θαλιδομίδη, με τα ποικιλάνυμα παράγωγά του, αίτια γεννήσεως 20.000 φρικτά αναπήρων, παραμορφωμένων παιδιών, την τελευταία διετία. Μαζί τους δικάστηκε και μια ιδέα πανάρχαιη, με φανατικούς οπαδούς και αντιπάλους, ιδέα φιλόανθρωπη, όσο και απάνθρωπη — η εὐθανασία. Αυτόματα, από συναισθηματικές παρορμήσεις, σχεδόν όλος ο κόσμος βρέθηκε στο πλευρό των κατηγορουμένων και οι ένορκοι δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στην τρομακτική πίεση. Η Σουζάνα Βαντεπούτ και όσοι την βοήθησαν να σκοτώσει την ανάπηρη Κορίννα της είναι σήμερα ελεύθεροι. Άλλα η απόφαση του κακουργιοδικείου της Λιέγης προκάλεσε, παρά την συμπάθεια προς τους κατηγορουμένους, ένα σάλο που θα άργήσει πάρα πολύ να κοπάσει...

Ἀκροατήριο της «δίκης του αιώνας» δεν ήταν μόνο όσοι κατέκλυσαν την αίθουσα του δικαστηρίου της Λιέγης, αλλά η διεθνής κοινή γνώμη, από την Ἀλάσκα ως την Αυστραλία και την Χιλή. Στη φωτογραφία, ἀριστερά, ἀνάμεσα σε Βέλγους χωροφύλακες, οι πέντε κατηγορούμενοι. Δεξιά, οι ένδεκα ένορκοι, οι οποίοι έβγαλαν την αθώωτική απόφαση.

Στην έμποροπανήγυρη της Λιέγης, στην Λεωφόρο ντ' Ἀβρουά, πριν από λίγες μέρες, οι διαβάτες έβλεπαν, ανάμεσα σε δυο περίπτερα, το ένα με διάφορα γλυκίσματα και το άλλο με μια λωτταρία, μια απλή παράγκα, σκεπασμένη με έπιγραφές. Ἡ αστυνομία είχε υποχρεώσει τους ιδιοκτήτες να κολλήσουν πάνω στις έπιγραφές άλλα χαρτιά, αλλά μπορούσε κανείς με λίγη προσπάθεια να καταλάβει τί έλεγαν: Κατάρες για ώρισμα φάρμακα, διάσημες βεντέττες της «άλλης (κακοποιού) θύελλας», της σύγχρονης διοχημείας — κατάρες για την «θαλιδομίδη», το σοφτενόν, το «κοντιργκάν» κλπ.

Μια χονδρή γυναίκα καλούσε με το μικρόφωνο: «Ἐμπρός, κύριοι και κυρίες, Ἐλάτε να δῆτε την Μαρί - Ζάν. Είναι καλή ή Μαρί - Ζάν!... Μόνο με δέκα φράγκα... Πέντε για τα παιδιά και τους στρατιώτες...»

Και ποιά ήταν το θέαμα;

Σε μια γυάλα με οινόπνευμα έβλεπε κανείς ένα δυστυχισμένο μικρό πτώμα και σε μια χάλκινη πινακίδα, κορφωμένη στο βάθρο πάνω στο οποίο ήταν ακουμπισμένη η γυάλα, μπορούσε να διαβάσει το επίτιμβιο: «Μαρί - Ζάν, έννεα μηνών. Τέσσερα πό-

δια, τέσσερα χέρια, τέρας μοναδικό στον κόσμο». Ὅλοι απέστρεφαν το πρόσωπο από το μακάβριο θέαμα, για να δουν τί ακόμη;

Ένας κύριο με αινιγματικό χαμόγελο, πολύ κοντό, μόλις ένα μέτρο, αλλά όχι νάνο: Τα πόδια του από τον άστράγαλο και κάτω ήταν απ' ευθείας κολλημένα στον κορμό του... Κάπνιζε συνέχεια τσιγάρα, που άναβε ο ίδιος με τα δάκτυλά του — δυο δάκτυλα σε κάθε χέρι. Τί χέρια, όμως, ήταν αυτά!.. Ἡ παλάμη άρχιζε απ' ευθείας από τον ώμο... Χαρακτηριστική περίπτωση «φωκομελίας» — όπου τα άκρα του ανθρώπου είναι κολλημένα στον κορμό σαν τα πτερύγια της φώκιας.

Οι ευαίσθητοι κόντευαν να λιποθυμήσουν, βλέποντας τον τερατώδη αυτόν «μάντζερ» της φωτογράφου Μαρί - Ζάν. Πολύ γρήγορα, όμως, άλλαξαν γνώμη. Ὁ «μάντζερ» ήταν ένας τρομερά εύθυμος φλύαρος, που προτιμούσε να μιλή πολύ περισσότερο για τον εαυτό του, παρά για το άπαιστο «έκθεμά» του.

— Ὁ κόσμος με λέει μικρό πρίγκιπα, έλεγε. Είμαι πενήντα έξη χρόνων. Τριάντα χρόνια δείχνω τον εαυτό μου στο κοινό, όχι βέβαια για να του

προκαλέσω φόβο, αλλά για να του δώσω θάρρος. Ἐπειδή η ζωή είναι άμορφη, καλέ μου Θεούλη!...

Ὁ «πρίγκιπας» είναι παντρεμένος και, όπως λένε, πλούσιος. Δεν δείχνει κανένα «πλέγμα» για την τρομερή δυσμορφία του. Ἀντίθετα, μάλιστα, η αίσιοδοξία και το κέφι του έχουν κάτι το μεταδοτικό. Ὅσοι έβγαίνουν από την παράγκα, γυρίζουν, κατά κάποιο τρόπο, καλύτεροι στον κόσμο, με τα δυο κανονικά χέρια και τα δυο κανονικά πόδια...

Στο παλάτι των Πριγκίπων - Ἐπισκόπων

Στην Λιέγη, στο μεσαιωνικό παλάτι των Πριγκίπων Ἐπισκόπων, στην επίδελτική, σκυθρωπή, μεγάλη αίθουσα του κακουργιοδικείου, δείχνουν μ' έναν προβολέα άπαισιες φωτογραφίες. Μαντεύει κανείς σ' αυτές τα κορμιά των άκρων, μονάχα πτερύγια. Πάλι περιπτώσεις φωκομελίας.

Μπροστά σ' ένα παρόμοιο θέαμα, ζωντανό, τραγικό, εκ του φυσικού, δρέθηκαν οι κατηγορούμενοι, πάνω στους οποίους συγκεντρώθηκε η παγκόσμια προσοχή την προπερασμένη έβδομάδα: Ἡ Σουζάνα

Βαντεπούτ, η μητέρα, 24 χρόνων, ο Ζάν Βαντεπούτ, ο πατέρας, 35 χρόνων, η γιαγιά, Φερνάνδη ντε λα Κουαπέλ, 50 χρόνων, η θεία, Μόνικα ντε λα Μάρκ και ο οικογενειακός γιατρός, δρ Ζακ Καστέρς, που προτίμησαν να δώσουν στην Κορίννα, ηλικίας επτά ημερών, τον θάνατο, κρίνοντας ότι θα ζούσε μια ζωή άπιαστα δυστυχισμένη.

Ἐκατομμύρια ανθρώπων σ' όλο τον κόσμο έθεταν αυτές τις μέρες στον εαυτό τους το ερώτημα: «Τί θα έκανα εγώ στη θέση τους?»

Ἀκόμη και οι δικηγόροι, οι δημοσιογράφοι και οι χωροφύλακες — άνθρωποι κάπως άσυγκίνητοι από επαγγελματική «πώρωση» — αισθάνθηκαν τα μάτια τους να πλημμυρίζουν με δάκρυα, όταν άκουσαν από τους μάρτυρες και τους κατηγορούμενους την ιστορία της Κορίννας.

Ὁ τοκετός έγινε με νάρκωση, στις δύο το πρωί της Τρίτης, 22 Μαΐου 1962, στην ματαιωτική κλινική του προαστίου Ροκούρ. Γιατρός ο δρ Βέτς και βοηθός του η άδελφή Φιλομένη. Λίγο μετά τον τοκετό, η Σουζάνα ζήτησε για μια στιγμή και φιθύρισε στην μητέρα της: «Να μην ξεχάσουν να τ'υ δίνουν το βραχιολάκι για την ταυτότητά του». Δεν

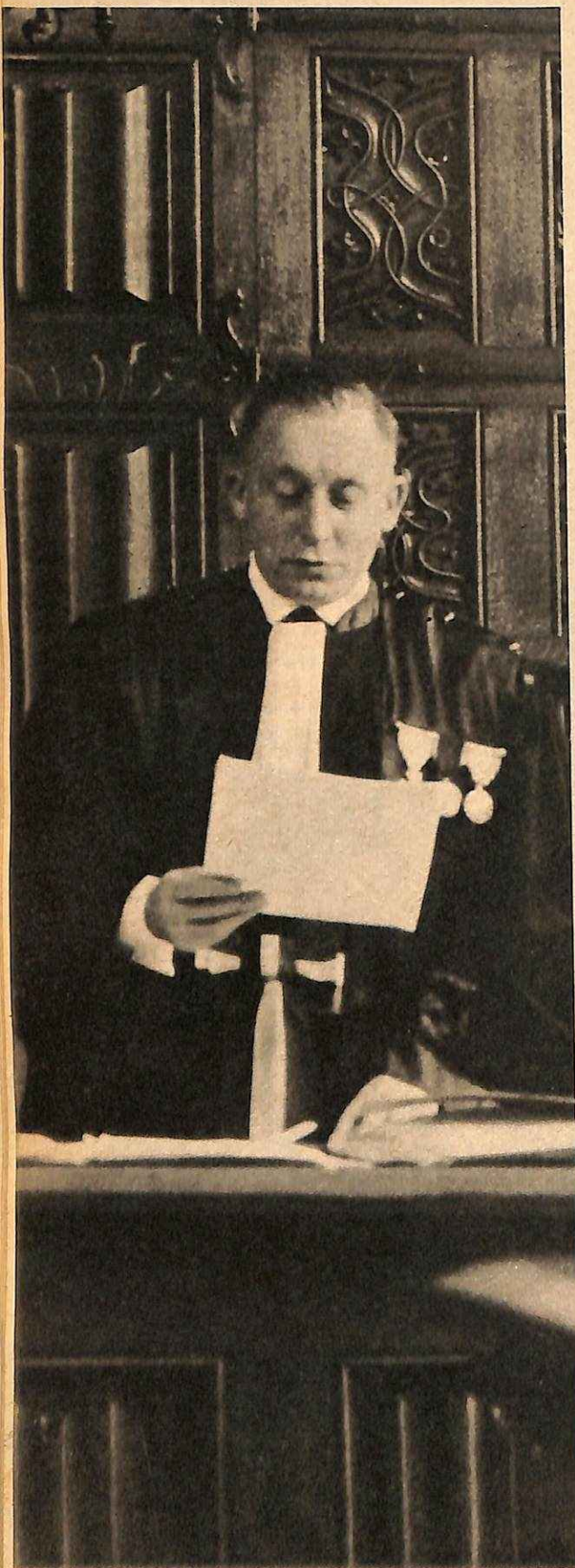

ΜΕ ΛΥΓΜΟΥΣ άκουσε την αθώωτική έτυμηνόρρα των ένόρκων η τραγική παιδοκτόνος Κα Βαντεπούτ.

ΣΤΙΓΜΕΣ άγωνίας. Ὁ γιατρός Καστέρς ενώ συνομιλεί με τόν συνήγορό του, σε διάλειμμα της δίκης.

'Ο δημόσιος κατήγορος: «Βρέθηκαν ο πιο έρημος άνθρωπος στον κόσμο»

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ κ. Καπυγιέν, ενώ άγορεύει. Ένοχος παιδοκτονίας εκ προθέσεως έζητησε να κηρυχθεί ή Κα Βαντεπούτ, και συνεργόι στον φόνο οί συγκατηγορούμενοί της. Τά έπιχειρήματά του: Δέν πρέπει να υπάρξη το προηγούμενο άθώωσης κατηγορουμένων για φόνο, για λόγους εϋθανασίας. Δέν πρέπει σε καμιά περίπτωση να καταργηθή ή κοινωνική αρχή «ου φονεύσεις»

Ήταν, ωστόσο, κανένας φόβος να ανακατεϋθ ή καμμένη ή Κορίννα με τά άλλα μωρά. Άμέσως μετά τόν τοκετό, ό γιατρός καλεί τόν πατέρα και τή γιαγιά.

—Υπάρχουν μερικές άνωμαλίες, τούς λέει. Στην πραγματικότητα, τό παιδί έχει, αντί για χέρια, πτερύγια κολλημένα στους ώμους. 'Η γιαγιά φωνάζει:

—Δέν θα τό αφήσετε βέβαια να ζήση έτσι! —Δέν μπορώ να κάνω τίποτε, άπαντά ό γιατρός, και προσθέτει ότι, κατά τή γνώμη του, τό παιδί μπορεί και να μή ζήση, επειδή οί εξωτερικές άνωμαλίες συνδυούνται κι από έσωτερικές. Συμβουλεύει να μην πούν τίποτε στην μητέρα. Τό παιδί, τής λένε, είναι άδύνατο και τό έχουν σε θερμκοιτίδα. 'Η Σουζάνα άνησυχεί, αλλά ύστερα ήσυχάζει και ξανακοιμάται. Δέν πρόκειται να τήν αφήσουν να δη τό παιδί της παρά μόνο τό Σάββατο, 26 Μαΐου.

Δίκη για τήν Κορίννα

Η δίκη, που κατέληξε στην έκτέλεση τής Κορίννας, άρχισε τήν ίδια μέρα του τοκετού, λίγο μετά τό μεσημέρι.

Η άδελφή τής Σουζάνας, Μόνικα ντε λά Μάρκ, παίρνει στο τηλέφωνο τόν γιατρό Βέτς και του ζητεί να σκοτώση τό παιδί.

—Ποτέ, άπαντά ό γιατρός.

Άκολουθεί βίαια συζήτηση με τήν άδελφή Φιλομένη.

—Πρέπει κάτι να κάνωμε, ίκετεύει ή Μόνικα. 'Η Σουζάνα άρχίζει να υποψιάζεται κάτι. Πρέπει να άποφασίσωμε, αν θα αφήσωμε τήν Κορίννα να ζήση.

—Για μένα δέν υπάρχει πρόβλημα, άπαντά ή άδελφή μοναχή. Τό παιδί πρέπει να ζήση. Τήν Τετάρτη, 23 Μαΐου, ή Μόνικα πηγαίνει με τήν μητέρα της στον οικογενειακό γιατρό τους δρα Καστέρς. Αυτός είχε συστήσει στην Σουζάνα να πάρη λίγα χάπια «σοφτενόν», κατά τήν πρώτη περίοδο τής έγκυμοσύνης. Άκούει τις δυο γυναίκες και άποφαινεται:

—Αν τό παιδί είναι όπως λέτε, δέν μπορεί να γίνη τίποτε. Δέν είναι δυνατόν να γίνη μεταμόσχευση ξένων χεριών.

—Τότε, ρωτά ή Μόνικα, τί να κάνωμε για να πεθάνη;

—Υπάρχει τό «φυμενάλ», ένα ύπνωτικό, αλλά χρειάζεται συνταγή.

Οί γυναίκες ίκετεύουν. 'Ο γιατρός λυγίζει, παίρνει ένα φύλλο χαρτί και γράφει τήν συνταγή. Οί γυναίκες φεύγουν. 'Ο γιατρός άρχίζει να βασανίζεται από διάφορες σκέψεις. Τρέχει στο σπίτι τής θείας:

—Πρός Θεού, όχι ένέσεις. Άφήνουν ίχνη.

Παίρνει πίσω τήν συνταγή, δίνοντας στην Μόνικα τήν ύψοχση ότι εθα τήν δοθήση.

Τό Σάββατο, 26 Μαΐου, ό δρ Βέτς άποφασίζει να δείξη τό παιδί στην μητέρα.

Τήν οδηγεί στον θάλαμο τών βρεφών και φωνάζει μια άδελφή να φέρη μια καρέκλα. 'Η Σουζάνα, όμως, παρακολουθεί όρθια, άλυγιστη, με τήν ήρεμια που δίνει ό μεγάλος πόνος, τό ξετύλιγμα του παιδιού. Τό πρόσωπό του είναι πρησμένο από τά χειρουργικά εργαλεία, στη θέση τών χεριών τά άπαίσια πτερύγια. Και ό δρ Βέτς, τίμιος, εύσυνείδητος, αλλά ψυχρός, πλειοδοτεί: Υπάρχουν και έσωτερικές άνωμαλίες. Τό άπμυθυσμένο καταλήγει στον κόλπο.

—Τό ήξερα πιά, λέει ή Σουζάνα. Τώρα πρέπει να δώσωμε τόν θάνατο σ' αυτό τό δυστυχισμένο.

Ο δρ Βέτς τής λέει ότι υπάρχουν φιλανθρωπικά ίδρύματα για τήν άποκατάσταση, κατά τό δυνατόν, τών παιδιών με παρόμοιες άναπηρίες, αλλά ή Σουζάνα έχει πάρει τήν άπόφασή της:

—Ναι, αυτό είναι μια λύση για μένα, που θα ξεφορτωθώ τό παιδί μου, αλλά δέν είναι λύση γι' αυτό, που θα υπαφύρη σε όλη του τή ζωή.

Άκολουθούν ατέλειωτες συζητήσεις στο δωμάτιο τής λεχούς. 'Η άπόφασή τών συγγενών είναι άμόφωνη. 'Η Κορίννα δέν πρέπει να ζήση.

—Αν δέν έχης τό θάρρος να τό κάνης έσύ, λέει ή Μόνικα στην άδελφή της, θα τό κάνω έγώ.

Τήν Τρίτη, 29 Μαΐου, ό Ζαν Βαντεπούτ παίρνει με τό αυτοκίνητό του από τήν κλινική τή γυναίκα του, τό παιδί του και τήν πεθερά του. Πρίν, όμως, πάνε στο σπίτι τους, όπου τό έτοιμασμένο πρίν από τόν τοκετό με τόσο αγάπη δωμάτιο του μωρού, περνούν από τό σπίτι του δρος Καστέρς.

Τού δείχνουν τό παιδί και τόν προειδοποιούν ότι ό δρ Βέτς θα καταγγείλη ίσως τήν ύπόθεση στην άστυνομία.

—Τάσο τό χειρότερο, άπαντά ό δρ Καστέρς και δίνει μια καινούργια συνταγή.

Έξετάζει τό παιδί, πείθεται ότι δέν είναι δυνατή καμιά θεάτωση. 'Η Κορίννα, ωστόσο, μπορεί να ζήση επί δεκαετίες σ' αυτή τήν κατάσταση.

Η οικογένεια Βαντεπούτ φεύγει τώρα για τό

σπίτι της. 'Επί κάμποσες ώρες ή Κορίννα θα κοιμηθ ή στο δωορφο κρεβατάκι της, που σε λίγο θα γίνη ή έπιθανάτια κλίνη της.

«Φύγετε — μόνο έγώ»

Όπως προκύπτει από τις άνακρίσεις, ό Ζαν Βαντεπούτ, δειλός από χαρακτήρος, ήταν άρχικά αντίθετος με τήν άπόφασή τών συγγενών του. Συμφώνησε, όμως, άργότερα με τή γνώμη τους και άφησε να γίνη ό,τι έγινε.

Τή νύχτα εκείνη, έβδομη από τόν τοκετό, ή Σουζάνα Βαντεπούτ, έπεε στην οικογένειά της:

—Φύγετε. Έγώ μόνη θα τό κάνω.

Ο άνδρας της κλείσθηκε σ' ένα δωμάτιο. Αυτή πήγε στο δωμάτιο τής Κορίννας, τήν σήκωσε από τό κρεβατάκι της, τήν κούνησε άπαλά στην άγκαλιά της και τής έδωσε να πιή μια μπουκάλα γάλα, άνακατεμένο με μέλι και βαρδιτουρικά.

Τό πρσί τηλεφώνησε στην άδελφή της:

—Τό κοριτσάκι μου είναι τώρα εύτυχισμένο.

Ο δρ Βέτς είχε ειδοποιήσει τήν άστυνομία, ή όποια όμως έφθασε άργά για να σώση τήν μική Κορίννα.

Τίς συλλήψεις άκολούθησε μια άνευ προηγουμένου έκστρατεία υπέρ τών ένόχων. Στους δρόμους τής Λιέγης στήθηκαν τραπέζια, όπου ό κόσμος υπέγραφε ύπομνήματα για τήν άπαλλαγή τους. Σ' ένα δημοψήφισμα, που ώργάνωσε για τούς άκρατάς του ό ραδιοφωνικός σταθμός του Λουξεμβούργου, τά 90% τών έρωτηθέντων υπήρξαν άθωωτικά. Τό παγκόσμιο ένδιαφέρον άποκορυφώθηκε τις παραμονές τής δίκης. Οί έφημερίδες διέθεσαν όλόκληρες σελίδες για να πούν οι άναγνώστες τους τή γνώμη τους.

Ήταν πιά φανερό ότι ή δίκη ξεπερνούσε τά όρια ενός φόνου και γινόταν παγκόσμιο ζήτημα.

Δικαζόμενοι δέν ήταν πιά οί γονείς τής άτυχης Κορίννας, οί συγγενείς και ό οικογενειακός γιατρός τους, αλλά μια ιδέα που άπασχολεί επί χιλιετίες τό ανθρώπινο γένος — ή ιδέα τής εϋθανασίας, τό άλυτο αυτό πρόβλημα, τό αν ό άνθρωπος έχη τό δικαίωμα να αφαιρέση τή ζωή του συνανθρώπου του, για να δώση τέλος στα άφόρητα βάσανα μιας άδυσώπητης άρρώστιας ή άναπηρίας.

Οί τακτικοί δικαστάς τής Λιέγης φοβήθηκαν τή γυναίκα εύαισθησία και δέν δέχθηκαν γυναίκες ένόρκους. Και οί άνδρες, όμως, ένορκοι δέν μπόρεσαν να άνθέξουν στην πρωτοφανή πίεση τής κοινής γνώμης, που πολύ πρίν από τή δίκη είχε δγάλει τήν άπόφασή της και τήν επέβαλε μ' έναν άπίθανο συνδυασμένο αϋθορμητισμό στο δικαστήριο.

Ο δημόσιος κατήγορος Λεόν Καπυγιέν παραπονέθηκε ότι δρέθηκε «ό περισσότερο έρημος άνθρωπος στον κόσμο». Καί, πραγματικά, σπάνιες θα είναι οί περιπτώσεις όπου ή κατηγορούσα αρχή άπομονώθηκε τόσο από τό δημόσιο αίσθημα.

Μιλώντας για τελευταία φορά στους ένόρκους, ό Λεόν Καπυγιέν, άφού τούς ζήτησε να καταδικάσουν τούς ένόχους, ύποσχόμενος παράλληλα τήν έπιείκεια (άπονομή χάριτος), πρόσθεσε:

—Πρέπει με τήν άπόφασή σας να έπιθεδαίωσετε τήν Ιερότητα τής αρχής του σεβασμού τής ζωής. Άπαλλακτική άπόφασή σας θα άποτελέσει τρομερό προηγούμενο. Χιλιάδες μητέρες, που έφεραν στον κόσμο παιδιά άνάπηρα εξ αίτίας τής «θολιδομίδης» και τά κρατούν στη ζωή, παρά τις παρρηκίες τους, περιμένουν τήν άπόφασή σας.

Μάταια άναφέρθηκαν στο δικαστήριο τά τρομερά προηγούμενα καταχρήσεων τής ιδέας τής εϋθανασίας, όπως στην περίοδο του χιτλερισμού. Οί ένορκοι έδωσαν άρνητική άπάντηση και στα ένδεκα έρωτήματα που τούς έθεσε τό δικαστήριο, άκόμη και σε κείνο που άνέφερε: «Είναι άληθές ότι στην Λιέγη διεπράχθη, τήν 29η Μαΐου 1962, έκουσία άνθρωποκτονία, με τήν πρόθεση θανατώσεως τής Κορίννας Βαντεπούτ;».

Οί ένορκοι θα μπορούσαν να μην άπαρνηθούν τουλάχιστον τήν πραγματικότητα και να άποφανθούν άπαλλακτικά για τήν ένοχη τών κατηγορουμένων στα έπόμενα έρωτήματα, όπως τούς δινόντα ή δυνατότητα. Τόση, όμως, ήταν ή πίεση τής κοινής γνώμης...

Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι, συγκεντρωμένοι έξω από τό άνάκτορο τών Πριγκίπων — Έπισκόπων πανηγύρισαν με έκδηλώςεις έξαλλου ένθουςιασμού τήν άθώωση τής μάνας — φόνισσας «έξ οίκτου». 'Η άπόφασή καταδικάσθηκε τήν επομένη από προσωρινότητες, όπως ό Γερμανός καγκελλάριος δρ Άντενauer, και από τό Βατικανό. 'Η εϋθανασία κέρδισε μια δίκη. Τό πρόβλημα, όμως, τής εϋθανασίας θα παραμένη πάντα άλυτο και θα βέτη τεράστια έρωτηματικά. Σε πολύ μικρή άπόσταση από τόν τάφο τής Κορίννας, ό «μικρός πρίγκιπας» του πανηγυρίου τής Λιέγης εϋγνωμονεί τόν «Θεούλη τους» που τόν άφήνει να ζή, έστω και με πτερύγια αντί για χέρια και για πόδια...

ΟΡΘΟΙΟΙ οί πέντε κατηγορούμενοι έτοιμοι να άκούσουν τήν έτυμγορία. Άπό τά δεξιά: Τό ζεύγος Βαντεπούτ, ή μητέρα και ή άδελφή τής δρεφοκτόνου, ό γιατρός κ. Καστέρς.

ΕΙΚΟΣΙ χιλιάδες άτομα είχαν κατακλύσει τήν πρό τών δικαστηρίων πλατεία, για να άποβεώσουν τούς πέντε κατηγορουμένους, μετά τήν άθώωσή τους. 'Η δικαιοσύνη ώμίλησε

(Φωτ. Dalmas)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ, ΣΥΝΕΩΡΤΑΣΑΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΚΑΙ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΒΑΝΤΕΠΟΥΤ — ΑΘΩΟΙ ΠΛΕΟΝ

Επίκειται η ανάγνωση νέων πριγκιπικών αραβικών. Το έρωμα αυτό, στο οποίο μέχρι στιγμής δεν είναι δυνατόν να δοθεί οριστική απάντηση, αφορά δυο από τους πιο γοητευτικούς νέους πρίγκιπες της Ευρώπης - τον διάδοχο του νορβηγικού θρόνου Χάραλντ και την πριγκίπισσα Ειρήνη της Ελλάδας. Στη φωτογραφία -που από πολλούς θεωρήθηκε «τεκμήριο»- οι δυο νέοι κατά συνάντησή τους στο Όσλο, παρουσιάζει και του βασιλέως Όλαφ.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ - ΓΡΑΦΕΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

"Όσλο, Φάληρο καί... φαντασία(;) "

Το κλίμα στην Ελλάδα ευνοεί τα πριγκιπικά ειδύλλια. Στις περισσότερες χώρες μόνον η άνοιξη προσφέρεται για το πλέξιμο ρομαντικών υποθέσεων. Έδω όλες οι εποχές είναι καλές, τρυφερές και εύθυμες. Το σημαντικότερο, όμως, προσθέτουν οι ξένοι κοσμογράφοι, είναι ότι όλες οι εποχές κάνουν για Ιστιοπλοΐα.

Αυτά, φυσικά, τα αναφέρει ο ξένος τύπος, ο οποίος, προκειμένου για πριγκιπικά ειδύλλια, είναι κατά κανόνα ομιλητικώτερος από τον δικό μας. Φαίνεται, άλλωστε, να διαθέτει και προφητικές ιδιότητες. Είχε προμαντεύσει τους άρραβώνες του Δον Χουάν με την πριγκίπισσα Σοφία, περίπου τρεις μήνες πριν αναγγελθούν. Τώρα προμαντεύει άρραβώνες του πρίγκιπος Χάραλντ της Νορβηγίας με την Ειρήνη, ενώ για το ειδύλλιο του Διαδόχου με την Άννα - Μαρία της Δανίας πιστεύει ότι είναι πλέον τελειωμένο (με την έννοια του εύτυχους τέλους, φυσικά).

Οι τρεις αυτές πριγκιπικές ιστορίες, αν δεχθούμε τις πληροφορίες ή τις προφητείες των ξένων, φαίνονται να παρουσιάζουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: Πλέχθηκαν μέσα σε ένα κλίμα αθλητικής αμίλλης. Άρχισαν (και ώριμες συνεχίζονται) στο πέλαγος, ανάμεσα σε μικρά κότερα που έσχιζαν τα φιλόξενα ελληνικά νερά. Η Ιστιοπλοΐα είναι πράγματι το αγαπημένο σπορ και των έξι νέων καί, σύμφωνα με μιαν άποψη, φαίνεται ότι κατά κανόνα επιταχύνει τα πριγκιπικά ειδύλλια.

Τώρα παρατηρείται πάλι κάποιος όργανος Ιστιοπλοϊκών αγώνων. Οι πάντοτε καλώς πληροφορημένοι ξένοι συμπεραίνουν ότι πίσω από αυτή την πυρετώδη κίνηση κρύβεται η προετοιμασία κάποιας (διπλής ίσως) εύτυχους αναγγελίας. Υπάρχουν, άλλωστε, και οι ενδείξεις. Ξαφνικά, περί τα μέσα Οκτωβρίου, εμφανίζεται η Άννα - Μαρία της Δανίας, για να κάνει τις φθινοπωρινές της διακοπές στην Ελλάδα. Περνά μια αθροιστική και ρομαντική εβδομάδα, κάνοντας μικρές εκδρομές με τον Διάδοχο, αλλά δεν παραλείπει να τηρήσει το έθιμο: Δυο ημέρες πριν φύγει, φορέει την φόρμα του Ιστιοπλόου και μετέχει στους αγώνες του Φαλήρου.

Φεύγει η Άννα - Μαρία, ηρεμούν τα Άνκτορα, χαμηλώνουν οι φωτογραφικές μηχανές, υπαίνει ο Νοέμβριος και έρχεται ο Χάραλντ. Νέος θρόνος, νέα αίσιοδοξία του τύπου, νέες προφητείες. Φυσικά, και ο διάδοχος του νορβηγικού θρόνου, ξανθός και γεροδεμένος Βίκινγκ, έχει στο αίμα του την Ιστιο-

ΑΛΛΟ ένα «τεκμήριο» που πολύ το μελέτησαν οι παρακολουθούστες τις σχετικές εξελίξεις, προσπαθώντας να βγάλουν συμπεράσμα. Κρύβει κάποια ιδιαίτερη τρυφερότητα ο άλλολοασπασμός αυτός του Όσλο, συνεπαίραναν.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ διεθνείς Ιστιοπλοϊκοί αγώνες του Φαλήρου, στους οποίους αγωνίσθηκε και ο πρίγκιψ Χάραλντ, στάθηκαν μια ευκαιρία -ή ένα πρόσχημα- για να ξανασυναντηθούν πολύ σύντομα οι δυο πρίγκιπες. Όσο έμεινε στην Αθήνα, ο Νορβηγός διάδοχος συνώδεσε σχεδόν μονίμως την πριγκίπισσα Ειρήνη.

“Στην διάρκεια των αγώνων ο Χάραλντ φρόντιζε να είναι πάντα δίπλα στο σκάφος της Ειρήνης,,

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΧΟΡΕΨΕ ΣΤΗΝ ΔΕΞΙΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑ ΑΜ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΧΟΡΕΥΕΙ ΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ. ΣΟΦΙΑ - ΔΟΝ ΧΟΥΑΝ

ΣΥΜΠΤΩΣΗ "Η «ΤΕΤ - Α - ΤΕΤ»; Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ ΧΑΡΑΛΔ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΩΣΗΣ

ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΗ, ή Βασίλισσα Φρειδερίκη φωτογραφήθηκε, μετά την τελετή της απονομής των επάθλων στον Ναυτικό Όμιλο, ανάμεσα στους δυο νέους πρίγκιπες - τον γαμβρό της Δόν Χουάν Κάρλος των Άστουριών, που οι πρόσφατες ειδήσεις αναφέρουν ότι το 1965 θα είναι βασιλεύς της Ισπανίας, και τον διάδοχο του νορβηγικού θρόνου, πρίγκιπα Χάραλντ, που πρόσφατες επίσης φήμες αναφέρουν ότι σε λίγο θα είναι σύζυγος της Έλληνίδος πριγκιπίσσης Ειρήνης.

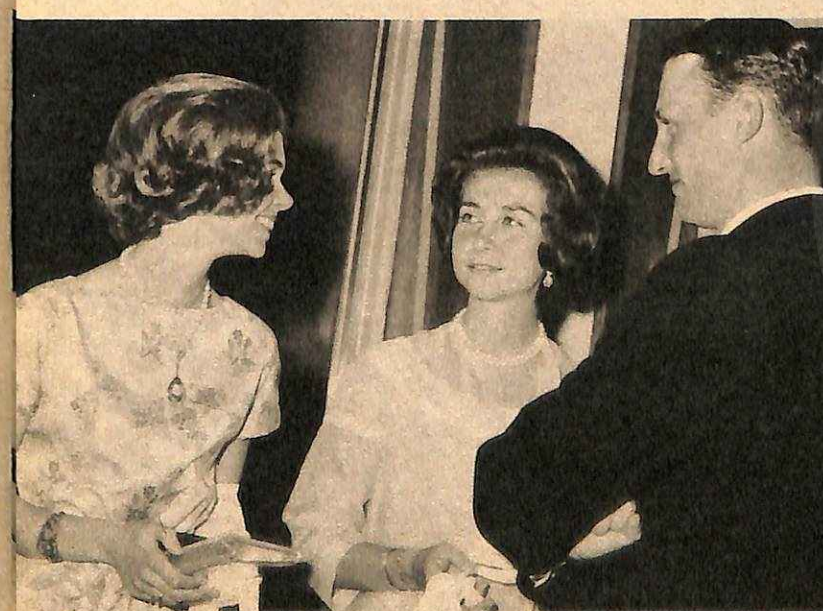

πλοία. Έν τούτοις, στους αγώνες που ακολουθούν δεν κατακτά εξαιρετική θέση. «Ίσως γιατί φρόντιζε να είναι πάντα δίπλα στο σκάφος της πριγκιπίσσης Ειρήνης», εξηγούν ώριμοι φλύαροι. Πράγματι, σε αρκετές διαδρομές τα σκάφη έτερμάτισαν δίπλα - δίπλα.

Οι αγώνες έτελειώσαν και οι ξένες στήλες ρωτούν τώρα: «Θα ένωθ ή γεροδεμένος Βίκιγκ με την ξανθή Έλληνίδα πριγκιπίσση;». Μερικές χαρακτηριστικές φωτογραφίες, που δημοσιεύονται σήμερα στις σελίδες των «Εικόνων», επιτρέπουν κάποιαν αίσιοδοξία. Ο Χάραλντ, όπως και ο Χουάν, όπως και η Άννα - Μαρία, φαίνεται να συμπαθ ή ιδιαίτερα την Έλληνική Βασιλική Οικογένεια, που παρουσιάζει αρκετά γνωρίσματα με την δική του. Όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στις χώρες τους και οι δυο οικογένειες αυτοεξωρίσθησαν. Ο Χάραλντ ήταν τότε τεσσάρων ετών. «Πότε θα γυρίσω με στην πατρίδα;» ρώτησε τον γέρο βασιλιά Χάκωνα. «Όταν μπορέσης να πιείσης το σπαθί στο χέρι σου» του απάντησε ο Χάκων, τραβώντας στοργικά το αυτί του εγγονού του. Ο Χάραλντ με την οικογένειά του βρέθηκαν στην Άμερική, όπου έζησαν άπλά και άθόρυβα επί τέσσερα χρόνια. Παρακολούθησε τα πρώτα μαθήματα στο ειδικό σχολείο που λειτουργεί στην Ουάσιγκτον για τα παιδιά των υπαλλήλων της νορβηγικής πρεσβείας. Σήμερα λέει απλά για την περίοδο αυτή: «Είναι περίεργο πόσο έντονα αισθάνεσαι την έννοια της πατρίδος, όταν βρίσκεσαι μακριά από τον τόπο σου - όσο μικρός κι αν είσαι».

Σήμερα ο Χάραλντ είναι 24 χρόνων. Πανύψηλος, γελαστός και αθλητικώτατος, ζή απλά, αγαπά την φύση και δεν διάζεται να αναλάβ ή τα ύψηλά καθήκοντα που τον περιμένουν. Ίσως να προτιμά προηγουμένως να προετοιμασθ ή - αρχίζοντας από τις εύθυνες του γάμου. Μιά παλαιά σκανδιναδική παροιμία λέει: «Αυτός που ξέρει να κυβερνά καλά το σπίτι του, μπορεί να κυβερνήσει μία ολόκληρη χώρα...».

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

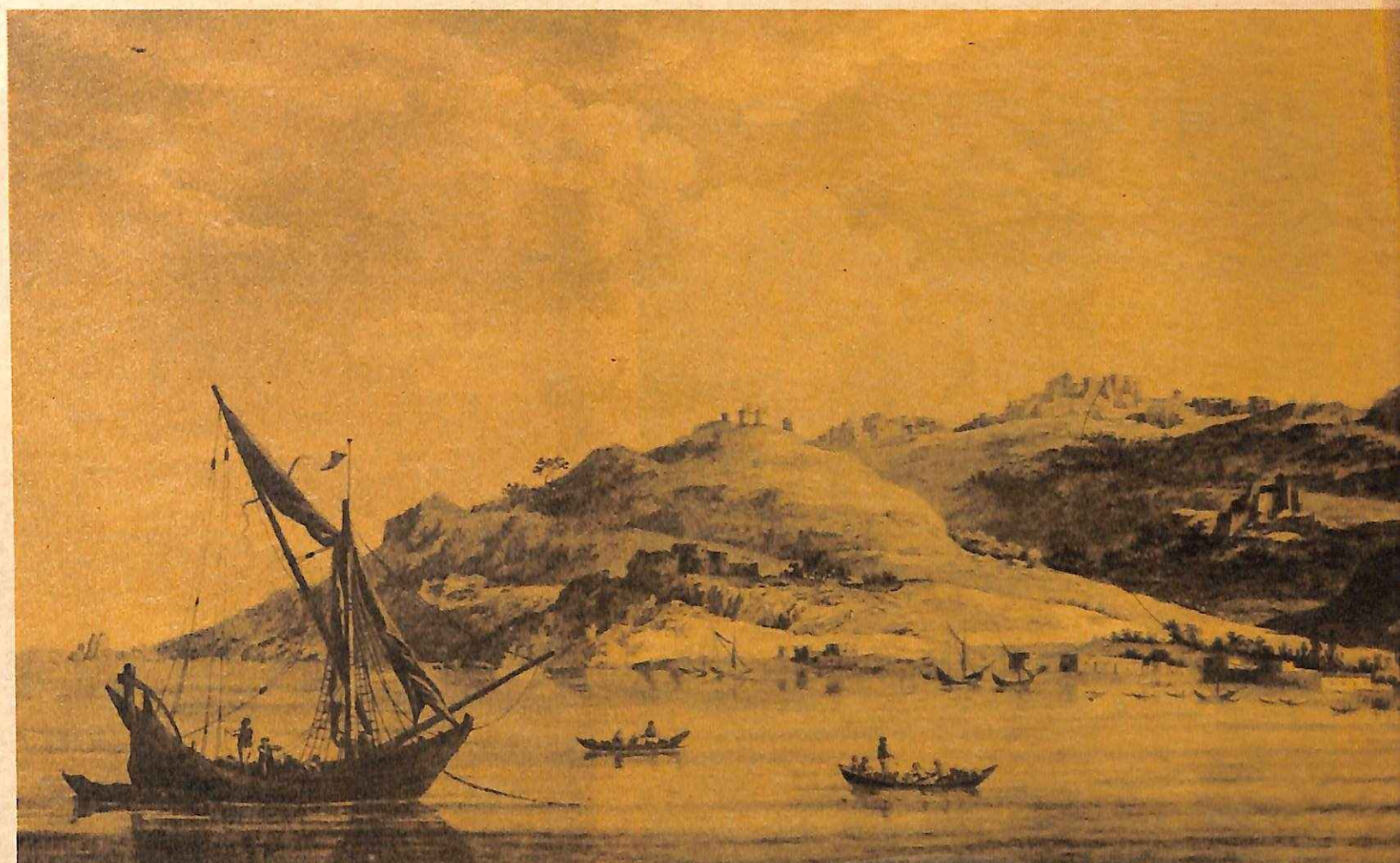
ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ στιγμιότυπα από την δεξίωση στον Ναυτικό Όμιλο. Οι πριγκιπίσσης Ειρήνη και Σοφία με τον πρίγκιπα Χάραλντ (άκρο άριστερά). Ο διάδοχος του νορβηγικού θρόνου και η Έλληνίδα βασίλισσα ανέχωρσαν μαζί από την δεξίωση (άριστερά), πράγμα που, από όσους γνωρίζουν να ερμηνεύουν τα διάφορα «σημεία», θεωρήθηκε σαν μία ακόμη «ένδειξη». Από επίσημη, πάντως, πλευρά, τίποτε δεν είναι δέβαιο. Ούτε διαψεύδεται όμως. Άπλως, οι αρμόδιοι κύκλοι σιωπούν. Όπωςδήποτε, σε λίγο διάστημα θα φανή αν, οι ξένοι κυρίως ανταποκριταί, που είναι στα τηλεγραφήματά τους πεπεισμένοι περί του «τετελεσμένου γεγονότος» των αρραβώνων, έχουν ή όχι δίκιο.

ΣΤΗΝ ΠΑΤΜΟ ΖΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ...

Η ΧΩΡΑ. Δεσπόζει σάν κάστρο πραγματικό τὸ μοναστήρι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (11ου αἰῶνος), μετὸ θησαυροφυλάκιο καὶ τὴν βιβλιοθήκη του. Στὴν πρώτη σειρὰ τὰ ἀρχοντικά τῶν «καραβοκυραίων», ποὺ κτίσθηκαν τὴν ἐποχὴ τῆς μεγάλης ἀκμῆς τοῦ νησιοῦ (17ος-18ος αἰ.).

Ἡ ἄγρια ὁμορφιὰ τῆς Σαντορίνης καὶ ἡ τουριστικὴ κίνησις τῆς Ὑδρας συναντῶνται στὴν ἀτμόσφαιρα μιᾶς μεσαιωνικῆς πολιτείας (ἕνας κόσμος ποὺ σταμάτησε πρὶν ἀπὸ 400 χρόνια...) καὶ δίνουν στὸ νησί μιὰ θελκτικότητα ξεχωριστὴ σ' ὅλο τὸ Αἶγαίο.

ΠΑΤΜΟΣ 1782 — ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ. ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ Η ΣΚΑΛΑ, ΨΗΛΟΤΕΡΑ Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ. ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ Η ΧΩΡΑ

Τροσθέστε στὴ μυκονιάτικη νησιώτικη γραφικότητα καὶ στὴ μονεμβασίτικη ἀτμόσφαιρα μιᾶς μεσαιωνικῆς πολιτείας, ἀκόμη ζωντανῆς, τοὺς θησαυροὺς τῶν Μετεώρων, τὴν τουριστικὴ κίνησις τῆς Ὑδρας καὶ, μέρη - μέρη, λίγη ἀπ' τὴν ἄγρια ὁμορφιὰ τῆς Σαντορίνης, τυλίξετε τὰ σὲ ἄμμουδιές, σκεπάστε τὰ μ' αἰγαιοπελαγίτικο ἥλιο καὶ θὰ προβάλλῃ τὸ νησί τῆς Πάτμου.

Τόπος μικρός, μ' ἀτέριμονη δαντελλωτὴ ἀκτογραμμή, γαλήνιος ποὺ τὸν δεσπόζει φοβερὸ ψηλὰ καστρομοναστήρι, φιλόξενος, μὰ ἰδανικός γιὰ δόσους ἀγαποῦν τὴν μοναξιά. Τόπος φτωχός, μὰ πλούσιος σὲ θησαυροὺς καὶ ἱστορία: Ὁ Ἰωάννης ἔγραψε ἐδῶ τὴν Ἀποκάλυψη (1 μ. Χ. αἰ.), ὁ δσος Χριστόδουλος ὕψωσε τὴ χιλιόχρονη μονή του (11ος αἰ.), ὁ Μακάριος Καλογεράς ἔδρασε τὴν Πατιμάδα, μὴν ἀπὸ τὶς περιφημότερες σχολές τοῦ γένους (18ος αἰ.).

Μὴ σὰς τρομάξουν ἀπὸ μακριὰ οἱ βράχοι —τὸ πράσινο δὲν λείπει σὲ αὐλές καὶ κήπους· μὴ σὰς φοβίσῃ τὸ μικρὸ τοῦ τόπου— σὰν θὰ σταθῇτε στοῦ μοναστηριοῦ τὸ δῶμα, θὲ ν' ἀπλωθῇ στὰ πόδια σας ὅλο τὸ Αἶγαίο. Κι ἂν κάποτε ἀγχιέψῃ ἡ ἀπλωμένη γύρω θάλασσα, ἐδῶ θὰ δοῦντε τ' ἀσφαλέστερα λιμάνια.

Δώδεκα ὄρες ταξίδι ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, πρῶτος σταθμὸς στὰ πλοία τῆς γραμμῆς τῆς Ρόδου. Φτάνετε νύχτα, σὰς ὑποδέχονται οἱ ἀντανύγειες τῶν λαμπτήρων, ποὺ παγνιδίζουν στὰ γαλῆνια νερὰ τῆς Σκάλας, ἐπίνειου τοῦ νησιοῦ. Ψηλά, μιὰ σειρὰ φῶτα κρεμασμένα ἀπὸ τὸν οὐρανό: Ἡ μεσαιωνικὴ πολιτεία τῆς Χώρας, χτισμένη γύρω ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Θεολόγου, στὴν κορυφὴ τοῦ γειτονικοῦ βουνοῦ

(240 μ. ὕψος). Ἡ γνωριμία μετὸ νησί ἀναβάλλεται γιὰ τὸ πρωί.

Ἡ Σκάλα εἶναι Μίκονος· μιὰ μικροσκοπικὴ πλατεία, ἀρχαῖες δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μιὰ θούση καὶ δυὸ —τοῖα δέντρα στὴ μέση. Γύρω τῆς, τὸ τελωνεῖο, τὸ ταχυδρομεῖο, τὸ ξενοδοχεῖο, κέντρα καὶ καταστήματα — τὸ... διοικητικὸ, οἰκονομικὸ καὶ κοσμικὸ κέντρο τοῦ νησιοῦ... νηνεμία! Ἀπὸ ἐδῶ ξεκινοῦν τὰ στενὰ δρομάκια, ποὺ ξετυλίγονται ἀνηφορίζοντας ἀνάμεσα στὸν κατὰλεικὸς γυμνοὺς κωδικούς ὄγκους τῶν μικρῶν σπιτιῶν. Ἡσυχία, ἀνθισμένοι κήποι, ἐρημία. Μπορεῖτε νὰ κολυμπήσετε (ἡ ἄμμουδιὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα σας), νὰ ἐπωφεληθῇτε ἀπὸ τὶς διαφορὲς τῶν τιμῶν (θὰ πληρώσετε ὅμως φεύγοντας σχετικὸ φόρο), νὰ δοκιμάσετε τὰ θαλασσινὰ καὶ τέσσερα ἢ πέντε εἶδη εὐρωπαϊκῆς μπύρας, μπορεῖτε ν' ἴν τε τίποτα — ἡ πλατεία εἶναι μιὰ μικρὴ σκηνὴ θεάτρου: Χαιρεστὲ τὸ θέαμα παίζοντας καὶ σῆς ἕνα μικρὸ σ' αὐτὸ ρόλο.

Ἄν ἀγαπᾶτε τὴν περιπέτεια, κάνετε τὸν γύρο τοῦ νησιοῦ. Μοναδικὴ ἄμμουδιὰ μετ' κέντρα στὴν παραλία τοῦ κάμπου: Καφές, γλυκὶ, κρύο νερὸ καὶ φρούτα στὸ καταπράσινο ἐρημητήριο τοῦ Ἀπολλοῦ· πολὺχρωμα βότσαλα, ὅμοιοι ἡμιπολύ-ιοι λί-

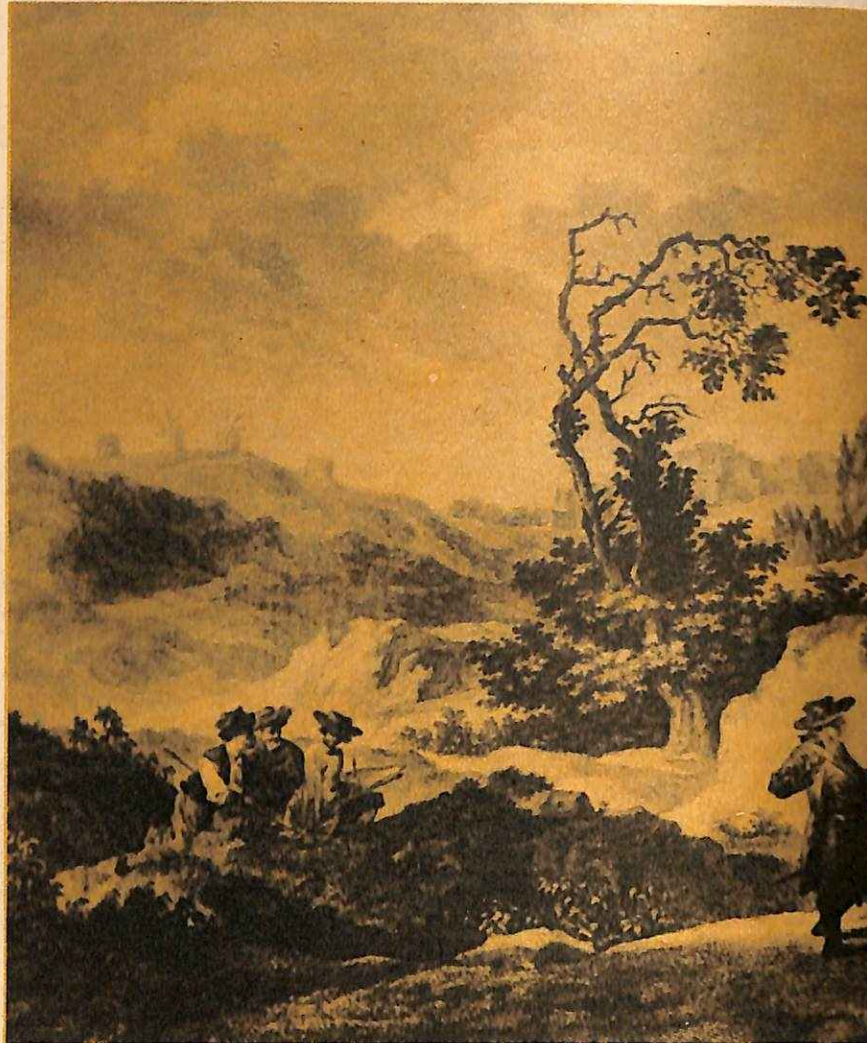
—
Ἡ ΜΙΑ ὄψη μολύβδινῆς ἀναγίδας ἀπὸ τὸ σιγίλλιο, τὸ ὁποῖο ὑπάρχει στὸ ἀρχεῖο.

*Ξυνανιᾶ κανεῖς τὸν μεσαῖωνα σὺ δὲ παγιά σ' ἐνὰ δρομάκια
σὺ δὲ σωίλια, στὰ τέμωχα καὶ στὰ ἱερὰ σκευὴ τῶν ἐκκλησιῶν*

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ τῆς Ἀποκαλύψεως κατὰ τὸ 1782. Χαλκογραφία τοῦ Σουαζέλ Γκουφφιέ (δεξιᾶ). Ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ καὶ κέντρο μεγάλης πνευματικῆς ἀκτινοβολίας. Ἐδῶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1773 ἡ περίφημη Πατμιάς Σχολή, πού ἔβγαλε τόσους μεγάλους ἱεράρχες καὶ διδασκάλους. Οἱ ἐπισκέπτες, δικοὶ μας καὶ ξένοι, δὲν παραλείπουν νὰ τὸ προσκυνήσουν. Μολονότι ὑπάρχει αὐτοκινητόδρομος, συχνὰ προτιμοῦν τὰ ζῶα (ἄνω καὶ κάτω). Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μποροῦν νὰ ἀπολαύσουν καλύτερα τὶς ὁμορφιές τοῦ περιβάλλοντος, κατὰ τὴ διάρκειά τῆς θαυμάσιας αὐτῆς, ἡμέωρης περίπου διαδρομῆς

ΠΑΜΠΟΛΛΟΙ καὶ ἀνεκτίμητοι οἱ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ πού ἐπισώρευσε στὸ ἱερὸ νησί ἡ εὐλάβεια αἰώνων. «Ἡ φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ» (ἀριστερά) εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τοιχογραφίες τῆς Παναγίας (1210 - 1220). Ὁ Ἰωάννης ὑπαγορεύει στὸν μαθητὴ του Πρόχαρο τὴν Ἀποκάλυψη μέσα στὸ ἱερὸ Σπήλαιο — εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐξαιρετῆς (κάτω) μικρογραφίας, ἡ ὁποία περιλαμβάνεται σὲ κώδικα τῆς βιβλιοθήκης τῆς μονῆς, ἀπὸ τὸ 1345

(Φωτ.: Σ. Παπαδόπουλος)

Ἡ ΒΑΠΤΙΣΗ. Λεπτομέρεια ἀπὸ κεντημένο σταυρὸ ἐνὸς θαυμάσιου ὁμοφωρίου τοῦ 17ου αἰῶνος

θοι, στὴν παραλία τῆς Λάμπης, κηποι καὶ ἀμμουδιές στὸ Λειβάδι τῶν Καλογήρων, στὸν Ὅρμο τῶν Λευκῶν· ἕνας μικρὸς παράδεισος στὸ Κουβάρι, ἀνάπαυση, μπάνιο, φαγητὸ στοῦ Γροίκου. Ἀπίθανη ἐναλλαγή στὰ χρώματα καὶ σχήματα τῶν βράχων τῆς ἀκτῆς, θέσμο ἀλησμόνητο ὁ βυθὸς κάτω ἀπ' τὴ διάφανη θάλασσα, φαντασμαγορία τὸ δειλινὸ στὸν Χοχλακᾶ. Χρειάζεται γοργὸ πλοίαριο, καλὴ συντροφιά, πανσέληνος — δὲν θὰ ξεχάσετε ποτὲ τὴν Πάτμο!

Ἡ Χώρα εἶναι ἴσως ἡ μόνη ἀκόμη ζωντανὴ μεσαιωνικὴ πολιτεία. Κυριαρχοῦν παντοῦ τὰ δημουργήματα τῆς λαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, πού τὴν χαρακτηρίζει ἰδιαίτερη ἀγάπη στὶς ἀκόσμητες κατὰλευκές γεωμετρικὲς μορφές· σχεδὸν ἀπείραχτη εὐτυχῶς καὶ ἡ ομοιομορφία τῆς: Στενὰ δρομάκια, διαβατικά, σκάλες, λύσεις ἀπροσδόκητες, πού σὰς ὑποχρεώνουν νὰ σκύψετε γιὰ νὰ μὴ χτυπήσετε τὸ κεφάλι σας ἢ νὰ παραμελοῦσατε γιὰ νὰ χωρέση νὰ περάση ὁ διπλανὸς σας. Ἐνας λευκὸς λαβύρινθος, ὅπου καμμιὰ γραμμὴ δὲν μένει γιὰ πολὺ ἴσια, καμμιὰ ἐπιφάνεια ἐπίπεδη· ἡ φαντασία ξυρῶνει τὴν ἀνάγκη στὴ μεγάλη σκὰφη τῆς γεωμετρίας, δημιουργώντας ποίηση — ποίηση ἡλιόλουστη καὶ πεντακάθαρη.

Μοναδικὰ στολίδια στοὺς ψηλοὺς τοίχους, πού κλείνουν ἀπ' τὶς δυὸ, συχνὰ ἀπ' τὶς τρεῖς καὶ ὄχι σπάνια καὶ ἀπὸ τὶς τέσσερις μεριές τὸ δρόμο, εἶν' οἱ ἀγριοτριανταφυλλίες καὶ τ' ἀγιοκλήματα, πού

ξεπροβάλλουν ἀπὸ τὴν κορυφή τους, στὶς βαρεῖες πόρτες τὰ παλαιὰ ρόπτρα, πού μερικά τους εἶναι ἀνιστοιχημένα.

Ὁ μεσαιῶνας ξῆ καὶ μέσα στὰ σπίτια· στὰ ἐικονοστάσια καὶ τῶν πιὸ μικρῶν, στὰ ἐπιπλά, στὰ πιτά, στὰ κεντήματα καὶ στὰ κοσμήματα τῶν ἀρχοντικῶν, στὰ τέμπλα καὶ στοὺς τοίχους τῶν δεκάδων ἐκκλησιῶν, πού εἶναι χτισμένους μέσα καὶ γύρω ἀπὸ τὴν Χώρα. Μεσαιωνικὴ καὶ ἡ ἀπλότητα τοῦ βίου, ὁ ἀργὸς ρυθμὸς, ὁ ἐντονος θρησκευτικὸς του βίος. Ἐνας κόσμος πού σταμάτησε πρὶν ἀπὸ 400 χρόνια.

Φύλακας τῆς παραδόσεως

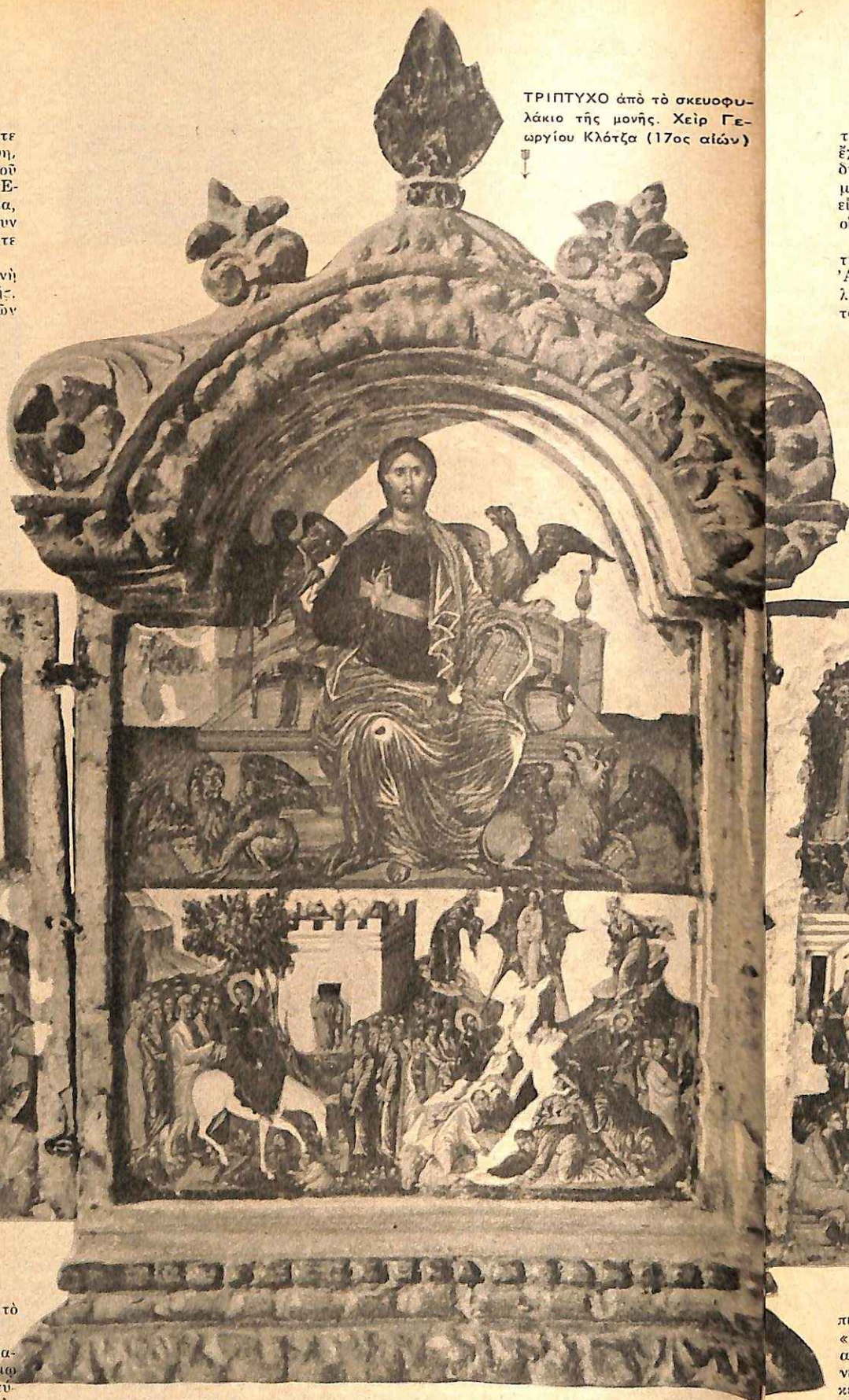
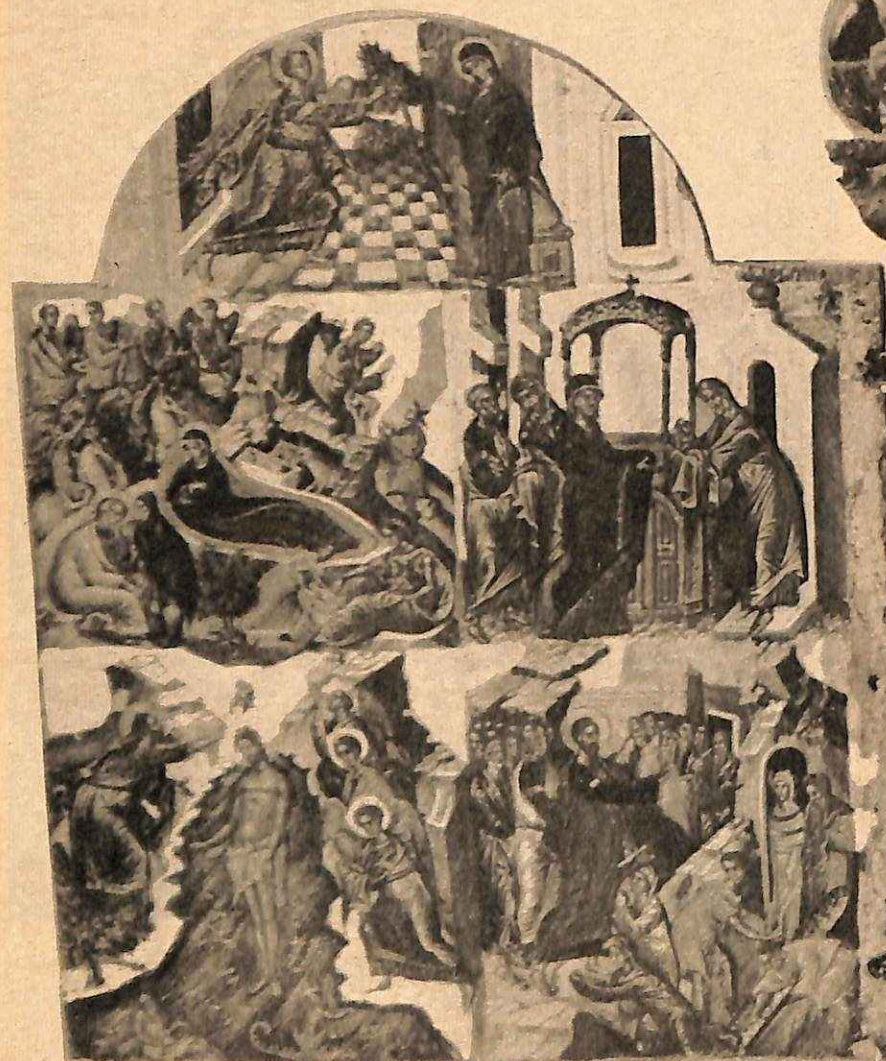
Κέντρο τοῦ θρησκευτικοῦ βίου τοῦ νησιοῦ καὶ παγκόσμιον προσκύνημα ἡ σπηλιά, ὅπου, σύμφωνα μὲ παλαιότερη παράδοση, ἔγραψε ὁ Ἰωάννης Θεολόγος τὴν Ἀποκάλυψη. Σήμερα εἶναι ἕνα ἐκκλησιαστικὸν ἐμπρὸς του, τὸ χαμηλότερο ἀνατολικὸ τμήμα τῆς μονῆς τῆς Ἀποκαλύψεως (17ου αἰῶνα). Τὴν συναντᾶτε στ' ἀριστερὰ τοῦ δρόμου πού ἐνώνει τὴν Σχάλα μὲ τὴν Χώρα, λίγο χαμηλότερα ἀπὸ τὸ μεγάλο κτιριακὸ συγκρότημα τῆς σύγχρονης Πατμιάδος Σχολῆς. Φύλακας τῆς παραδό-

σεως τὸ μοναστήρι τοῦ Θεολόγου· χώρος λατρείας ὅλο τὸ νησί, τὸ κατασπαρτο μὲ περισσότερες ἀπὸ 300 ἐκκλησίες. Ὡρα λατρείας ἡ κάθε μέρα· πάντα ὑπάρχει κάποιον ἅγιον ἢ ὅσιον ἡ μνήμη, κάποιο πανηγύρι ἢ προσκύνημα σ' ἕνα ἑωκλήσι. Ὁ ἦχος τῆς καμπάνας εἶναι ὁ μόνος πού παράει τὴν ἀπολυτὴ γαλήνη τοῦ νησιοῦ.

Μὰ οἱ μεγάλες ὁρες του εἶναι οἱ γιορτές τοῦ Πάσχα. Ἀρχίζουν τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ μὲ τὴν τελετὴ τοῦ Νιπτήρος· οἱ μοναχοὶ ἀναπαριστάνουν τελετουργικὰ τὸ πλύσιμο τῶν ποδιῶν τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸν Κύριο· ἑκατοντάδες ἐπισκέπτες φθάνουν ἀπὸ τὰ γύρω νησιά, γιὰ νὰ περάσουν ἐδῶ τὸ Πάσχα καὶ νὰ παρακολούθησουν τὸ μοναδικὸ αὐτὸ δείγμα θρησκευτικοῦ θεάτρου πού ὑπάρχει σήμερα στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὸ Σάββατο, τὴν Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, οἱ προσκυνῆται χαίρονται στὸ καθολικὸ τῆς μονῆς ἐντυπωσιακὲς σὲ πλοῖτο τελετές, πού ἐκτυλίσσονται μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τῶν παλαιῶν τυπικῶν. Οἱ γιορτὲς κλείνουν μὲ τὴν πανηγυρικὴ περιφορὰ τῶν εἰκόνων σὲ ὅλη τὴν Χώρα (Τοῖτῃ τοῦ Πάσχα). Ἡ ἀπλότητα τῶν πιστῶν καὶ ἡ λαμπρότητα τῶν τελετῶν, συνταυριασμένες μεσὶ τὴν μεσαιωνικὴ ἀτιμωμένη τῆς ληρονημένης πάνω στὴν ἀνεμόδαρτη κορυφὴ πολιτείας, εἶναι ἕνα ἰδιότυπον ἐντονον δίωμα, μιὰ ἀκόμη ζωντανὴ δὴν τοῦ παρελθόντος, πού ἀξίζει νὰ τὴν ξηρήσετε γιὰ μιὰ τουλάχιστον φορὰ.

Στην Πάτμο, ή ιστορία, τὸ παρελθὸν εἶναι καθημερινὸς βίος· ζήτε δὲ ἄλλοι θὰ μελετοῦσατε. Στὴν Σκάλα καὶ στὴν Ἀποκάλυψη, τὴν πρώτη βυζαντινὴ περίοδο, στὸ μοναστήρι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τὴν στεγνὴ, στὴν Χώρα τὴν τουρκοκρατία καὶ τὴν Ἐπαναστάση. Τὸ τοπίο, ὁ οἰκισμὸς, ἡ οἰκονομία, τὰ ἥθη καὶ ἡ γλῶσσα, ὅλα δὲ σὲ τυλίγουν ἀδιόρατα μὲν κατέβης, ὅλα δὲ σὲ δένουν δὲ μένεις, εἶναι χρεοσινά. Θ' ἀνσκαλύψετε κατὰ πλῆκτοι τὸ πόσο ἀνήγετε στὰ χρόνια ἐκεῖνα!

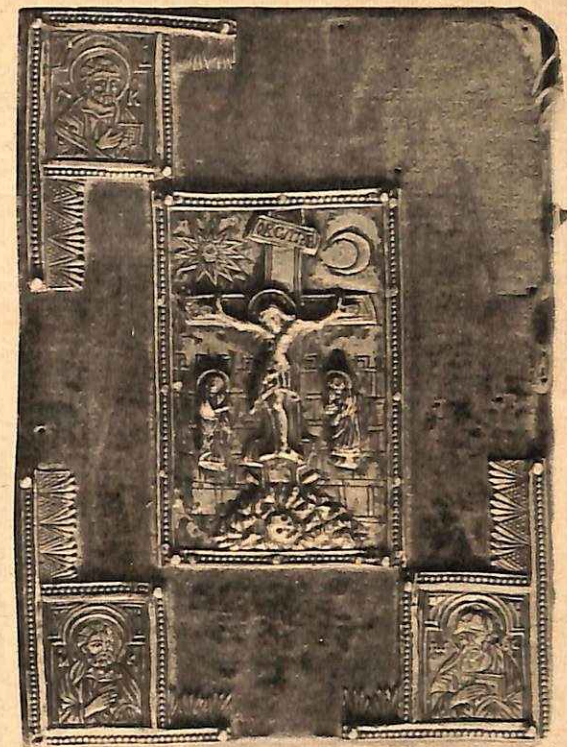
Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ... Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Ἀπὸ αὐτὸν ἀρχίζει ἡ ζωντανὴ παράδοσι τοῦ νησιοῦ. Τὰ ποῖν —χίλια περίπου χρόνια προχριστιανικῆς ζωῆς· γνωστὰ ἀπὸ μαρτυρίες κλασικῶν, ἀπὸ περιγραφὰς μεσαιωνικῶν περιηγητῶν

ΤΡΙΠΤΥΧΟ ἀπὸ τὸ σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς. Χεῖρ Γεωργίου Κλότσα (17ος αἰών)

τινὴς περιόδου, ἡ ὄψη τοῦ νησιοῦ ἔχει ἀλλάξει· γύρω ἀπ' τὸ μοναστήρι ἔχει ἀπὸ καιρὸ συγκεντρωθῇ ὁ οἰκισμὸς τῆς Χώρας, γύρω ἀπὸ τὸ νησί ἔχει δημιουργηθῇ ἕνα μεγάλο, σχεδὸν αὐτόνομο, κράτος, ἀπὸ τὰ κτήματα καὶ μετόχια τῆς μονῆς, τὰ κατὰσπαρτα σὲ ὅλο τὸ Αἰγαῖο. Τώρα πιά τὸ νησί εἶναι μιὰ δύναμις ποὺ τὴν ὑπολογίζουν Βυζαντινοί, Δυτικοί, πειραταὶ καὶ οἱ Τούρκοι, ποὺ γίνονται κύριοι τοῦ 1523.

Οἱ Πάτμιοι πληρώνουν σ' αὐτοὺς βαρεῖς φόρους, ἀλλὰ ἀξιοποιοῦν καὶ τὴν προνομιὰ τὸν θέσει, μὲ τὴν πολὺχρονη ναυτικὴ παράδοσή τους: Ἀρχίζει μιὰ πρώτη περίοδος ἀστικῆς ἀναπτύξεως, ποὺ τὴν τσακίζει ἡ ἄγρια λεηλασία τοῦ Μοροζίνη (1659). Τὰ μακρινὰ ταξίδια, ἡ χειροτεχνία καὶ τὸ ἐμπόριο, ἡ οἰκοδόμησι ἀρχοντικῶν καὶ ἐκκλησιῶν, τὰ φροντισμένα ἔ-

↑ Η ΜΙΑ ὄψη τοῦ σταχώματος ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ 13ου μ.Χ. αἰῶνος.

↑ ΑΣΠΑΣΜΟΣ Πέτρου καὶ Παύλου, εἰκὼνα ἀπὸ τὸ σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς (16ος αἰ.).

↑ Ο ΑΓΙΟΣ Νικόλαος, μικρὴ φορητὴ ψηφιδωτὴ εἰκὼνα ἐξαιρετικῆς τέχνης, τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος.

καὶ σκόρπια εὐρήματα— τὰ ἔσθῃσε ὁ ἐρχομὸς τοῦ στο νησί (πιθανώτατα τὸ 95 μ.Χ.).

«Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασίλειᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγουσῆς· ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπὶ ἐκκλησίαις...» (Ἀποκάλ. Ι, 9). Ἐξόριστος τότε γράφει ἐδῶ τὴν Ἀποκάλυψιν· τὸ θεοαινῶναι ὁ ἴδιος, τὸ ἐπιθεωροῦν παλαιοὶ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς. Μὲ τὸ κείμενο αὐτὸ οἱ σὲ διωγμὸ ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας παίρνουν ἕνα μήνυμα ἐλπίδας καὶ ἐμπνεύσεως, ἡ ἐσχατολογικὴ φιλολογία ἀποκτὰ τὸ κεφαλαῖο ἐργοῦ τῆς, ἡ τέχνη μὲν ἀνεξάντλητη πηγὴ ἐμπνεύσεως· μ' αὐτὸ ἡ Πάτμος μπαίνει στὴν Ἱστορία.

Ἡ μνήμη τοῦ γεγονότος μένει ζωντανὴ στὸ νησί. Οἱ κάτοικοι θὰ σὰς δεῖξουν τοὺς τόπους ποὺ ἀναφέρονται στὴν σχετικὴ μὲ τὴν ἐδῶ παραμονὴ τοῦ διήγησι, οἱ ψαράδες τὸν ἀντίπαλό του μάγο Κόνωπα, ἀπολιθωμένο κάτω ἀπὸ τὰ νερά τοῦ λιμανιοῦ, οἱ μοναχοὶ τὴς τοιχογραφίης τοῦ ἑξωνεώθρου, στὸ καθολικόν.

Ἀπὸ τὸν 4ο αἰῶνα ἡ Πάτμος γίνεται ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα προσκυνήματα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου· τὸν 5ο καὶ 6ο συνεχίζει νὰ ἀκμάζει. Ἀπὸ τὸν 7ο ἐρημώνεται, ὅπως πολλὰ ἄλλα νησιά τοῦ Αἰγαίου· ὁ 11ος τὴν θρῖσκει «ἐρημό... ἄβυσσ... κεχερσομένη».

Ὁ ὅσιος Χριστόδουλος, πολυταξιδεμένος Μικρασιάτης ἀσκητής, ποὺ ἡ τουρκοικὴ κατάκτησι φέρνει ἀρχικὰ ὡς τὴν Κῶ, θὰ θεμελιώσῃ τότε ἐδῶ

τὴν αὐστηρότατη μοναχικὴ τοῦ πολιτεία (1088). Ἦταν εὐλαβέστατος ἀσκητής, ἡγούμενος αὐστηρὸς, δυναμικὸς ἰδρυτὴς μονῶν, ἐμπειρὸς γιατρός, ἱκανὸς ἀσκητὸς σὲ ὅρες πολέμου, μορφωμένος, μὲ πάθος γιὰ τὰ βιβλία καὶ μὲ σημαντικὴ βιβλιοθήκη, ἄσκησις τὴν καταγωγὴ χωρικός, μὲ ἰδιαίτερο κύρος στὴν αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ καὶ στὸ πατριαρχεῖο, μοναχὸς μὲ βαθειὰ γνώση τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀνθρώπων, μὲ κρίσιμη γρηὶ καὶ πίστη ἀκλόνητη, μιὰ πολυεδρική προσωπικότητα πρώτου μεγέθους, ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς τοιχογραφίης ἐποχῆς τῶν Κομνηνῶν.

Σ' αὐτὸν χρωστᾷ ἡ Πάτμος τὴν μονὴ καὶ τὴν ἀναγέννησή της. Μετὰ τοὺς μοναχοὺς ἔρχονται οἱ κάτοικοι, καὶ ὕστερα οἱ προσκυνῆται. Ἀναδιώνουν ὁ δόπος καὶ ἡ παράδοσι. Ἡ μονὴ - φρούριο τοὺς σώζει ἀπὸ τοὺς πειρατάς, μιὰ συνεχῆ, συχνὰ καταστροφικὴ, ἀπειλὴ τ' αὐτοκρατορικὰ χρονοδουλλὰ καὶ πατριαρχικὰ σιγίλλια, ἀπὸ τίς ὅχι λιγώτερο ἐνοχλητικὲς ἐπεμβάσεις τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως. Ὁ ἰδιόκτητος στόλος φέρνει πλοῦτη, ἡ πνευματικὴ ἀκμὴ καὶ ἡ ἥθικὴ ἀκτινοβολία κύρος, ἡ παράδοσι τὰν σεβασμῶ, οἱ εὐσεβεῖς δωρεές· κεμήλια, προνόμια, μετόχια καὶ κτήματα. Δημιουργοῦνται ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ σκευοφυλάκιο, μὲ ἀνάλογα τὸν ὑπόχρον μόνον στὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Θεοβάνου Ὁρους. Στὰ τέλη τῆς βυζαν-

τινὴς περιόδου, ἡ ὄψη τοῦ νησιοῦ ἔχει ἀλλάξει· γύρω ἀπ' τὸ μοναστήρι ἔχει ἀπὸ καιρὸ συγκεντρωθῇ ὁ οἰκισμὸς τῆς Χώρας, γύρω ἀπὸ τὸ νησί ἔχει δημιουργηθῇ ἕνα μεγάλο, σχεδὸν αὐτόνομο, κράτος, ἀπὸ τὰ κτήματα καὶ μετόχια τῆς μονῆς, τὰ κατὰσπαρτα σὲ ὅλο τὸ Αἰγαῖο. Τώρα πιά τὸ νησί εἶναι μιὰ δύναμις ποὺ τὴν ὑπολογίζουν Βυζαντινοί, Δυτικοί, πειραταὶ καὶ οἱ Τούρκοι, ποὺ γίνονται κύριοι τοῦ 1523.

Ψυχὴ καὶ μνήμη τοῦ νησιοῦ, τὸ μοναστήρι τοῦ Ἰωάννου Θεολόγου. Ἀπὸ τὰ θησαυροφυλάκια τῆς Ὁρθοδοξίας, φρούριο ποὺ ξεπροβάλλει ἀπειλητικὸ μέσα καὶ πάνω ἀπὸ τὰ δώματα τῶν σπιτιῶν τῆς Χώρας. Πύργοι στὶς ἄκρες, ἐπάλξεις στὴν κορυφὴ τοῦ τείχους, βαρεῖς ἀμπάρες πίσω ἀπὸ τίς σιδεροντυμένες πύλες, προμαχῶνας καὶ «ξεματίστρα» πάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδο, πολεμιστὲς — ξεχωριστὸ μνημεῖο τῆς μεσαιωνικῆς οὐρρωτικῆς, ἔργο ἀνάγκης καὶ φόβου, βασικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τοῦ ἐργαστηρίου τῆς ἀρετῆς, ποὺ κινδύνευε κάθε στιγμὴ ἀπὸ τὴν κακία τῶν ἀνθρώπων. «Τοὺς προμαχῶνας ἅπαντας γεμίσατε λίθων καὶ προσέχετε πάντες ἐν ἀκριθείᾳ...».

ΠΑΤΜΟΣ

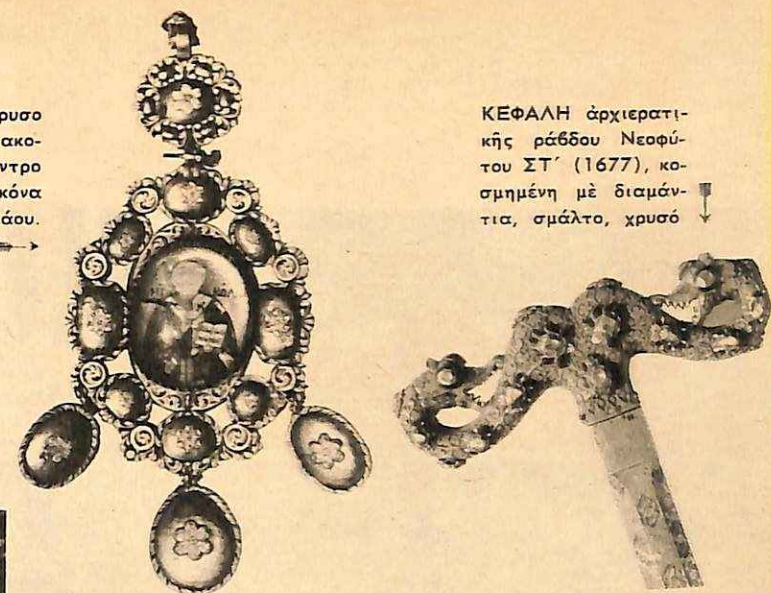
ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ, ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ 15ου ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ ἀγάπη τῆς θάλασσης
ἀπολυώνειαι σὴν ζωὴν
ἀκόμη καὶ σὴν χαρεὶα
τῶν καραβοκυραίων

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ πλένει τὰ πόδια ἐνὸς ἀπὸ τῶν μαθητῶν Του. Ἐλαφρὰ κατεστραμμένη μικρογραφία ἀπὸ κώδικα τοῦ 9ου αἰῶνος

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ἐπίχρυσο
μὲ σμάλτινες διακο-
σμήσεις. Στὸ κέντρο
ὑπάρχει μιὰ εἰκόνα
τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

ΚΕΦΑΛΗ ἀρχιερατικῆς
ράβδου Νεοφύτου ΣΤ' (1677), κο-
σμημένη με διαμάν-
τια, σμάλτο, χρυσό

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ τοῦ ἐξωνάρηκος. Ὁ Ἰωάννης, πού ταξιδεύει σιδηροδέσιμος
γιὰ τὴν Πάτμο, τὸν τόπο τῆς ἐξορίας του, σώζει ἕνα νέο ἀπὸ βέβαιο πνιγμό.

Μέσα σὰς περιμένει ἕνας μικρὸς λαβύρινθος! Αὐλές, κελιά, αἶθουσες, παρεκκλήσια, ἀποθήκες, πὺν ἐπικοινωνοῦν μὲ ἕνα δαίδαλο ἀπὸ διαδομένους, στοές καὶ σκάλες πεντακάθαρους, γραφικὰ καὶ συχνά... προβληματικὰς.
Τὴν κεντρικὴ αὐλὴ κλείνουν ἀπὸ τὴν δύο μεριές οἱ τοῖχοι τῶν κελιῶν, ἐμπρὸς μιὰ διώροφη τοξωτὴ στοά, πὺν στέφει μικρὸ καμπαναριό, ἡ «τσαφά-
ρα», ἀριστερὰ δ' ἀνοικτὸς ἐξωνάρηκος τοῦ καθολικοῦ. Μεγάλᾳ τόξῳ γεφυ-
ρώνουν πάνω μας τὸν οὐρανὸ, γύρω μικρότερα κρατοῦν τὴν στοά, ἀλλὰ με-
γάλα, ἀόρατα, ἀνακρατοῦν κάτωθι μας τὸ χοχλαδοστρωμένο δάπεδο τῆς αὐ-
λῆς στέγη σὲ μιὰ ἀπὸ τὴν δύο στεγὰς πὺν ἀπλώνονται σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ ὑπό-
γεια τῆς μονῆς. Ἐπιγραφές καὶ παλαιοχριστιανικὰ γλυπτὰ κοσμοῦν τοὺς
τοίχους, σημαντὰ, πὺν χτυποῦν θορυβικὰ τὴν γιορτὴν. κομμοῦνται ἀπὸ τοὺς
κίονες. Ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει ἡ περιπλάνησι...

Σ τὸν ἐξωνάρηκα τοῦ καθολικοῦ, χτισμένον μὲ γλυπτὰ κομμάτια
χριστιανικοῦ ναοῦ πὺν ὑπῆρχε παλαιότερα ἐδῶ (5ος - 6ος αἰῶν),
τοιχογραφίες καὶ ξυλόγλυπτα τοῦ 18ου αἰῶνα· στὸ παρεκκλήσι τοῦ
Ἁγίου Χριστοδούλου, τὸ σκηνώμα του — ἡ φῆμη γιὰ τὰ θαύματά
του ἦταν παλιὰ διαδομένη ἀπὸ τὸν 13ο ἕως αἰῶνα σὲ ὅλη τὴν
Μεσόγειο. Στὸν ἐξωνάρηκα τοιχογραφίες, εἰκόνες, ἐπιπλά τοῦ 17ου αἰῶνα
καὶ τὸ παλλάδιο τῆς μονῆς, μιὰ παλαιότερη εἰκόνα τοῦ Ἰωάννη, μὲ ἐπίχρυσο
πλαῖσιο καὶ διακοσμήσεις πρόσθετες ἀπὸ σμάλτο, χρυσὸ καὶ ἀσημί. Στὸν κυ-
ριῶς ναό, παλιές εἰκόνες (Ἑμμ. Τζάνε, Θ. Πουλᾶκη), ξυλόγλυπτα καὶ δύο
μικρὰ σκευοφυλάκια μὲ κειμήλια (σταυροί, ἐγκόλπια, μίτρος, πατερίτσες, δι-
κεροτρίκερα...) καὶ πλῆθος ἁγία λείψανα. Τὸ ὁρατότερο τμήμα τοῦ καθολι-
κοῦ καὶ ὁ ἀξιολογώτερος ζωγραφικὰ χώρος τῆς μονῆς εἶναι τὸ μικρὸ παρεκ-

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Θεολόγος. Ἐπιζωγραφισ-
μένη εἰκόνα ὁραίας τέχνης, τοῦ 11ου αἰῶνος.

ΑΓΙΟ ποτήριο (ἀρι-
στερά) τοῦ 1679. Ὑ-
ψος 22 ἑκατοστά.
Σταυρὸς (δεξιὰ) κο-
σμημένος μὲ σαρφεύ-
ρους καὶ διαμάντια.

Ἀργυροεπίχρυσο
ὁμοίωμα ἱστιοφόρου,
μὲ σμάλτινες διακοσμήσεις.
Ἐχει μῆκος 9 χιλιοστά.
Κόσμημα ἀπὸ ἐκεῖνα
πὺν φοροῦσαν
στὸ στήθος τοὺς οἱ γυναῖκες
τῶν «καραβοκυραίων».

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΕΙΡΑ

Η ΤΕΛΙΚΗ παρέλαση. Τα μέλη της έλλανοδίκου επιτροπής εξετάζουν με έμβριθεια και άξιοιολογούν τὰ προσόντα τῆς κάθε καλλονῆς. Δεύτερος ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ ὁ γνωστὸς ἡθοποιὸς Μπόμπ Χόπ.

ΜΙΑ ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ

ΟΙ Εὐρωπαῖες κατέκτησαν τὴν νίκη στὰ ἐφετεινὰ καλλιτεία τοῦ Λονδίνου. Ἀναμφισβήτητη «Μίς Κόσμος» ἐξελέγη ἡ Ὁλλανδέζα Καταρίνα Λόντερς, ποὺ ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μεταξύ τῶν εἴκοσι ἐπτὰ καλλονῶν ποὺ διεκδικούσαν τὸν ἐπίζηλο τίτλο. Τὴν δεύτερη θέση κατέκτησε ἡ φινλανδὴ Καρίνα Λεσκίνεν, 17 χρόνων, καὶ τὴν τρίτη ἡ χαριτωμένη Γαλλίδα Μονίκ Λεμαίρ...

(Φωτ. Dalmas)

Η ΚΑΤΑΡΙΝΑ Λόντερς, με τὶς ἐξαιρετικὰ ἁρμονικὲς ἀναλογίες καὶ τὸ σοβαρὸ πρόσωπο, διαθέτει καὶ μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα.

ΟΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ στιγμὲς τῆς ἀγωνιάσους ἀναμονῆς. Τὸ χαμόγελό τους ἐκφράζει τὸ ὄνειρο καὶ τὴν προσδοκία. Στὴν πρώτη σειρά οἱ «μῖς»: Ἀργεντινὴ, Αὐστρία, Βέλγιο, Βραζιλία, Καναδὰς, Φορμόζα, Κύπρος, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ἑλλάς, Ὁλλανδία (ἡ νικήτρια), Ἰσλανδία, Ὀρθιες οἱ «μῖς»: Ἰταλία, Ἰσπανία, Ἰορδανία, Ν. Κορέα, Λουξεμβούργον, Ν. Ζηλανδία, Ν. Ἀφρική, Ἰσπανία, Σουηδία, Μ. Βρετανία, Οὐρουγουάη, Ἡν. Πολιτεία καὶ Βενεζουέλα.

Μιὰ κοπέλλα 20 χρόνων ἦταν ἡ τυχερὴ τῆς χρονιάς. Ἡ Ὁλλανδέζα Καταρίνα Λόντερς κατέκτησε ἐφέτος τὸν τίτλο «Μίς Κόσμος 1962». Τὰ στοιχεῖα τῆς εἶναι: Μάτια πράσινα. Περίμετρος στήθους 94 ἐκατ., μέσος 60 ἐκ., περιφέρειας 94 ἐκ., ὕψος 1.68 καὶ βάρος 55 κιλά. Περισσότερο, ὅμως, ἀπὸ ὅλα σαγήνευσαν τοὺς κριτὰς ἡ χάρη, ἡ ἀπλότητα καὶ τὸ χαμόγελό τῆς. Ἡ ἀπόφαση εἶχε κιόλας βγῆ ἀπὸ τὴν πρώτη τῆς ἐμφάνιση. Ἡ Καταρίνα ἦταν μαννεκὲν καὶ εἶχε τὸ ὄνειρο «νὰ ὀδηγῇ αὐτοκίνητο». Τώρα, βέβαια, θὰ τὸ ἀποκτήσῃ, με τὶς 2.500 λίρες, ποὺ εἶναι τὸ ἔπαθλο τοῦ ἐπίζηλου τίτλου.

Ἡ ἐκλογή ἔγινε στὴν πρωτεύουσα τῆς Μ. Βρετανίας, στὸ κέντρο «Μέκκα». Μεταξύ τῶν κριτῶν ξεχώριζαν ἡ κυρία Ἀρμστρονγκ - Τζόουνς, μητριὰ τοῦ Τόνυ, ὁ Μπόμπ Χόπ, ὁ λόρδος Μπούθρου καὶ ὁ Σάρλ Ἐαντ.

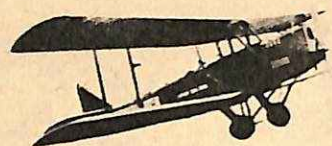
■ ■ ■

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ζήτημα, με τὸ στέμμα καὶ τὸ σκήπτρο! Μιὰ στιγμή εὐχαρίστης ξεγνοιασιάς, μετὰ τὴν κατάκτηση τοῦ τίτλου. Ἡ Καταρίνα εἶναι πραγματικὰ ὁμορφο κορίτσι.

Ἡ «ΜΙΣ ΕΛΛΑΣ», δις Γεωργία Μωραΐτου, πῆγε στὴν τελετὴ με ἑλληνικὴ ἐνδυμασία, ὅπως κ' ἡ «Μίς Κύπρος», ποὺ ἀκολουθεῖ.

Τὸ συνταρακτικὸ ἡμερολόγιο

Λάνκαστερ

“ΠΕΘΑΝΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ
ΠΡΙΝ ΑΠΟ 29 ΧΡΟΝΙΑ,,

12 Ἀπριλίου 1933. Ὁ Ἀγγλος πιλότος Οὐίλλιαμ Λάνκαστερ θέλει νὰ καταρρίψει τὸ ρεκόρ πτήσεως ἀπὸ τὸ Λονδίνο στὴν Πόλη τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐχει χάσει χρόνο καὶ ἀπογοιάνεται δράδυ ἀπὸ τὸ Ρεγκάν. Σὲ λίγο τὸ διπλάνο του, ὁ «Μικρὸς Σταυρὸς τοῦ Νότου», πέφτει στὴν Σαχάρα. Ἔτσι ἀρχίζει τὸ μαρτύριο —ὁ ἀργὸς θάνατος ἀπὸ τὴν δίψα— καὶ ἡ μάταιη ἀναμονὴ σωτηρίας... Φεβρουάριος 1962. Μιά γαλλικὴ περίπολος ἀνακαλύπτει στὴν Σαχάρα τὸν σκελετὸ τοῦ ἀεροπλάνου, τὸ σῶμα τοῦ πιλότου, θαυμάσια διατηρημένο ἀπὸ κάποια ἰδιοτροπία τῆς φύσεως, καὶ τὸ ἡμερολόγιό του — μιὰ λεπτομερὴ καὶ ἀπίθανα γενναία ἐξιστῶρηση τοῦ ὀκταήμερου μαρτυρίου. Μὲ τὸ τελευταῖο μέρος τοῦ ἡμερολογίου, οἱ «Εἰκόνας» δημοσιεύουν λίγα λόγια τῆς Κας Κῆθ Μύλλερ ἢ Τσάμπυ, τῆς γυναίκας ποὺ ὁ πιλότος Οὐίλλιαμ Λάνκαστερ ἀγάπησε περισσότερο ἀπὸ ὅτιδήποτε ἄλλο στὸν κόσμο. Τὸ εἰδύλλιό τους εἶχε γίνει, ἓνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὸ τραγικὸ τέλος, ἀφορμὴ μιᾶς ἀπὸ τὶς ἐντυπωσιακότερες δίκες τῆς ἀμερικανικῆς ἱστορίας.

Μοῦ φάνηκε πὼς ὁ κόσμος γκρεμιζόταν μπροστά μου, ἓνα πρωὶ τοῦ περασμένου Φεβρουαρίου. Τίποτε δὲν πρόδιδε ὅτι ἡ μέρα αὐτὴ θὰ ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ τὶς ἄλλες. Τὸ τοπίο τοῦ Μπερ-κασίρ ἔμοιαζε σὰν ἀνοιξιὰτικο, κάτω ἀπὸ τὸν ἀδύνατο χειμωνιάτικο ἥλιο.

Ἀνοιξα τὴν ἐφημερίδα καί... ξαφνικά, στὴ μέση τῆς πρώτης σελίδας, δλέπω τὴν φωτογραφία μου, ὅπως ἦμουν πρὶν ἀπὸ 35 χρόνια. Καὶ πλάι σὲ μένα, στὴ φωτογραφία, ἦταν ὁ Μπίλ Λάνκαστερ. Ὁ δυστυχισμένος, ὁ τραγικός, ὁ γενναῖος Μπίλ Λάνκαστερ.

Ἀπὸ τοὺς τίτλους κατάλαβα ἀμέσως γιατί τὰ ἀρχεῖα τῶν ἐφημερίδων εἶχαν ἐρευνηθῇ, γιὰ νὰ βρεθῇ αὐτὴ ἡ ξεβωριασμένη, ξεχασμένη, παλαιὰ φωτογραφία.

Εἶχαν ἀνακαλύψει τὸ σῶμα τοῦ Μπίλ.

Δὲν ἔχασα ποτὲ τὸν Μπίλ Λάνκαστερ καὶ τὸν κόσμο ποὺ εἶχαμε γνωρίσει μαζί, μισὴ γενεὰ πρὶν: Τὴν ἐντονὴ δεκαετία μετὰ τὸν πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο καὶ τὶς ἐνδοξες, ἀλλὰ καὶ θαυμάσιες ἐπικίνδυνες πτήσεις — ρεκόρ, μὲ μικρὰ διπλάνο, τὴν οἰκονομικὴ κρίση, ὅπου πιλότοι σὰν ἐμᾶς δὲν εὕρισκαν πιά δουλειά, τὸ δράμα, τοὺς μεγάλους τίτλους τῶν ἐφημερίδων καὶ τὴν τραγικὴ ἔξοδο τοῦ Μπίλ ἀπὸ ὅλα αὐτά.

Τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ξεθώριασε καὶ τὶς ἀναμνήσεις. Καμμιά φορὰ μοῦ φαίνεται σὰν νὰ ἦταν ἓνας ὁλότελα διαφορετικὸς κόσμος. Τὸ πρῶτο, ὅμως, ἐκεῖνο τοῦ Φεβρουαρίου, οἱ τίτλοι μὲ ἐπεισαν ὅτι ἐξακολουθοῦσα νὰ ζῶ στὸν ἴδιο κόσμο. Μετὰ τὸν πρῶτο κλονισμό, ἀρχισα νὰ ἀναλογίζομαι πόσο φρικτὸς ἦταν ὁ θάνατος τοῦ Μπίλ.

Δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ ρωτήσω πὼς ὁ Μπίλ Λάνκαστερ ἀντιμετώπισε τὸν θάνατο. Εἶμαι βέβαιη πὼς πέθανε σὰν παλληκάρη, χωρὶς παράπονα, σίχως γογγυσμούς. Στὰ πέντε τρομερὰ ἐνδιαφέροντα χρόνια τῆς γνωριμίας μας δὲν τὸν ἄκουσα ποτὲ νὰ παραπονιέται γιὰ τὴν τύχη του. Ἡ φιλοσοφία του ἦταν ἀπλή: «Ὅ,τι εἶναι νὰ γίνῃ, ἄς γίνῃ».

Θυμάμαι τὴν πρώτῃ κοινὴ πτήση μας, τὸ 1927, ὅταν προσπαθοῦσαμε νὰ καταρρίψουμε τὸ ρεκόρ Ἀγγλίας — Αὐστραλίας.

Πετούσαμε πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα Τιμόρ, θάλασσα — ἐφιάλτη γιὰ τοὺς πιλότους, θάλασσα μανιασμένη καὶ γεμάτη καρχαρίες. Ξαφνικὰ ἡ μηχανὴ ἄρχισε νὰ χάνῃ στροφές. Χάναμε ὕψος. Γιὰ μιὰ στιγμή θαροῦσαμε πὼς θὰ κτυπήσουμε στὸ νερό, ὅταν πάλι ὁ κινητήρας ξεναζωνάει καὶ κερδίζαμε λίγες ἑκατοντάδες πολὺτιμα πόδια.

Τὸ ἀεροπλάνο, ὅμως, δὲν μπορούσε νὰ σταθῇ στὸ ὕψος του καὶ ὁ Μπίλ ἀναγκαζόταν νὰ κάνῃ πολλὰς φορὲς τὸν ἴδιο ἐλιγμό. Ὑστερα αἰσθάνθηκα ἓνα ἐλαφρὸ κτύπημα στὸ κεφάλι. Αὐτό, ὅμως, ἦταν τὸ σῆμα μας, ὅταν ὁ Μπίλ ἤθελε νὰ μοῦ περάσῃ κανένα σημεῖωμα ἀπὸ τὴ μικρὴ πυρτοῦλα ποὺ χωρίζε τις δύο καμπίνες. Στὸ χαρτάκι, ποὺ μοῦ ἔχασε στὸ χέρι, διάβασα: «Δὲν τὸ θάρῃ πὼς θὰ τὰ καταφέρω, κοπέλλα μου. Ὅπως-δήποτε, ὅμως, ἦταν μιὰ διαβολεμένα καλὴ προσπάθεια».

Ἐλυσα τὴ ζώνη ἀσφαλείας, γονάτισα στὸ κάθισμα καὶ πάνω ἀπὸ τὸ παρ-μπρίζ ἀνταλλάξαμε μιὰ ἐπίσημη χειραψία. Ὁ Μπίλ ἄρχισε νὰ γελά. Ἐγὼ τὰ ἔχασα κι ἄρχισα νὰ γελῶ μὲ τὴ σειρά μου. Τέτοιοι ἦταν ὁ Μπίλ.

Ἡ Κῆθ Μύλλερ, προχωρημένη πιά στὰ χρόνια καὶ λησμονημένη ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν προσωπικῶν τῆς γνωριμίν, βρέθηκε ξαφνικὰ στὸ ἐπίκεντρο τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἀσφυκτικὲς οἱ ἀναμνήσεις ἐνὸς πολυτάραχου παρελθόντος, ξύπνησαν πάλι μὲ ἔνταση συγκλονιστικὴ. Αὐτὸν τὸν καιρὸ ἡ Τσάμπυ δὲν ζῇ πιά στὰ 1962, ἀλλὰ τρεῖς δεκαετίες πίσω, τότε ποὺ αὐτὴ καὶ ὁ Μπίλ...

Ὁ Μπίλ καὶ ἡ «Τσάμπυ» ποζοῦν ἐμπρὸς τοῦ ἀεροπλάνου τους, μὲ τὸ ὁποῖο ἐπεχείρησαν τὴν παρ' ὀλίγου μοιραία πτήση Ἀγγλίας — Αὐστραλίας.

εύχαριστεί
ξεκουράζει
τονώνει

‘Η πιό εύπρόσδεκτη φιλική χειρονομία

Δέν άρκει νά προσφέρете έναν καφέ, πρέπει νά είναι και καλός — και ό καλός καφές κρίνεται στο φλυτζάνι. Γι’ αυτό προτιμήστε το ΝΕΣΚΑΦΕ, πού έχει σταθερή ποιότητα, υπέροχο άρωμα και άσύγκριτη γεύσι.

Γιά τούς φίλους πού δά σας έπισκεφθούν, τί καλλίτερο από ένα φλυτζάνι Νεσκαφέ.

NESCAFÉ τó πιό περιζήτητο στόν κόσμó

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Α. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 18 · ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3 · ΤΗΛ. 227.033

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΑ ΠΡΙΝ 29 ΧΡΟΝΙΑ...

Οι τελευταίες λέξεις γράφτηκαν νύχτα ένός μαρτυρίου που κράτησε ήρκα ως τó τέλος

9.15' π. μ.

Με βασανίζουν πάλι οι σκέψεις μου. Είμαι βέβαιος ότι είδα τó φώς αυτό χθές τή νύχτα, και τó πρόσωπο πού πυροδόλησε δά πρέπει νά είδε τó δικό μου φώς. Και όμως τίποτε δέν ενισχύει τó γεγονός ότι με έπισήμαναν. Κανένα άεροπλάνο στόν ούρανό κλπ.

Θά ήθελα νά μñ είχα πιή αυτό τó παραπάνω θερμό νερό χθές τή νύχτα. Έκοψα τήν τύχη μου κατά μιά μέρα. Τά πράγματα μού φαίνονται πολύ άσχημα. Άν τó φώς αυτό χθές τή νύχτα δέν ήταν πραγματικό, δά σκέφθηκα ότι τó είδα σήμερα τó πρωί.

10 π. μ.

‘Η ζέστη θά είναι άπείσια σήμερα. Σας σκέπτομαι, μητέρα και Τσάμπυ.

10.20' π. μ.

Ούτε πνοή άνέμου. Άς γίνη επιτέλους ό,τι θέλει. Νομίζω ότι θά κρατήσω ως μεθαύριο, αλλά όχι περισσότερο. Ω! Έξ αιτίας τού νερού, τού νερού.

Τσάμπυ, άγαπημένη μου, παράτησε τις πτήσεις και κάθησε φρόνιμη, νά άνακουφίσει τήν μητέρα σου στα τελευταία της χρόνια.

Θέθελα νά μπορούσα κ' έγώ νά σ' άνακουφίσω, δ δική μου μητέρα. Δέν πειράζει: Σκέψου τουλάχιστον όση χαρά σου είχα δώσει ως σήμερα. Θά έξακολουθήσω νά ελπίζω και νά πιστεύω πώς θά με σώσουν.

Τέλος τής πέμπτης μέρας, δηλαδή 6.45' μ.μ. τής πέμπτης μέρας.

‘Ο «Σταυρός τού Νάτου» δέν πολυ φαίνεται τώρα. Άναγκάσθηκα νά τού σχίσω τόσο πανί, γιά νά κάνω πυρσούς, ώστε μοιάζει με φτωχή, σακάτικη, μαδημένη πάπια.

Περιμένω καρτερικά τή μοίρα μου. Μόνο ένα θαύμα μπορεί νά με σώσει. Τσάμπυ, νά θυμάσαι ότι κράτησα τó λόγο μου. — «Έμεινα κοντά στο σκάφος».

Μητέρα, άγαπημένη, οι σκέψεις μου ήταν σήμερα πολλές άρες κοντά σέ σένα και στόν πατέρα. Πόσο πάρα πολύ καλοί ήσαστε και οι δύο μαζί μου, πριν φύγω. Άς ελπίζω ότι δέν θά σας τσακίσω — τó τέλος μου, έννοα.

Κοιτόμουνά σήμερα με άνοιχτό τó στόμα από τή δίψα. Δέν ρίχνω, όμως, τά όπλα μου και νομίζω ότι θά μπορέσω νά ζήσω δύο μέρες ακόμη. Άδυνατιζώ όλοένα γιστι, φυσικά, δέν έχω νά πάω. Μονάχα δίψα.

Πασχίζω νά μñ λείψω από τó ημερολόγιο ή λογική και —μην ξεχάστε— ή Τσάμπυ νά πάρη από τó ημερολόγιο τó πρωτότυπο ή ένα άκριβες αντίγραφο. Μητέρα, πηγαινε νά δής τήν Πάτ και τήν Νίνα Άνν γιά μένα. (Οι δύο κόρες τού πιλότου Λάνκαστερ). Φίλησέ τις και έξήγησέ τους ότι έχω στήν καρδιά μου. Δες και τήν Κίτυ (ή νομική γυναικα τού Λάνκαστερ) και πές της ότι τώρα μπορεί νά ξεχάσει πραγματικά.

Μήπως γίνονται πολύ αισθηματικός; Έτσι θάνα. Είμαι από φυσικού μου αισθηματίας.

Θά ξαναφανή, άραγε, ό πιλότος; Θά ξαναρίξη άλ η θ υ ές φωτοβολίδες; Σέ ίκετεύω, τύχη μου, άφυσέ τον νά τó κάνει. Σκοτεινιάζει. Θά γράψω ίσως μερικές σημειώσεις τó πρωί.

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

6 π. μ. ‘Η έκτη μέρα.

‘Η ψυχρότερη νύχτα. Λαγοκοιμήθηκα από τις 3 ως τις 5. Ξύπνησα τουρτουρίζοντας, παρά τά ρούχα πού φορούσα. Σέ πώς αντίθετες δέν άντέχει τó ανθρώπινο σώμα! Τώρα, τήν ήμερα, είμαι ξεπλωμένος και άνοιγο-

κλείνω τó στόμα μου από άνάγκη άέρος και ΝΕΡΟΥ. Τή νύχτα τουρτουρίζω και χρειάζομαι μιά γουλιά ρούμι.

Άς είναι... Άρχίζω τήν έκτη μέρα με μιά προσευχή, ότι κάτι θά γίνη σήμερα. Φαίνεται σχεδόν άπίστευτο νά σωθώ. Πάλι οι σκέψεις μου στρέφονται στούς κοντινούς και στούς άγαπημένους μου.

Αισθάνομαι πολύ άσχημα όταν άναλογίζομαι ότι ένας — δυό, είμαι βέβαιος, ή Τσάμπυ, ή μητέρα και ό πατέρας, θά υποφέρουν γιά μένα.

Θαρώ πώς βρίσκομαι περισσότερο από όσο φανταζόμουν μακριά από τόν δρόμο. Ίσως, όμως, κάποιος πιλότος με περισσότερη φαντασία από τούς άλλους θά φθάσει ως έδω.

Ετοιμάζομαι γιά τήν πεντάωρη άγωνία. (Σημ.: Τής ζέστης). Κρίμα! Άν δέν είχα τις πληγές δέν θά υπέφερα τόσο.

Ελπίζω νά ξαναγράψω στο ημερολόγιο αυτό αύριο τó πρωί. Ίσως κάτι θά γίνη σήμερα. Μπιλ Λάνκαστερ.

6η μέρα — 11.15' π. μ.

Ούτε πνοή άνέμου. Ύποφέρω από τις μυίγες, πού τις τραβά τó φτωχό, λαβωμένο κεφάλι μου. Είμαι βέβαιος ότι θά άνθέξω και σήμερα. Άμφιδάλλω, όμως, γιά αύριο, έκτός άν τά πράγματα μείνουν τά ίδια — οι πληγές μου.

Άφουγκράζομαι μήπως άκούσω τó θόρυβο καμιάς μηχανής. Θά μού φαινόταν σαν μουσική.

Θέλω νά τó πάρης αυτό, άγαπημένη μητέρα. Γι’ αυτό θά τó τυλίξω, πριν γράψω τά τελευταία μου λόγια. Μπορεί τότε νά είμαι πολύ δάδυνατος γι’ αυτή τή δουλειά. Τις τελευταίες μου λέξεις θά τις γράψω άπ' έξω.

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, 1933

7η μέρα.

‘Η τελευταία μέρα τής έβδομάδος στη μέση τής Σαχάρας, μ' ένα τσακισμένο έλαφρό άεροπλάνο κ' ένα θερμό νερό.

Τσάμπυ, άγαπημένη, δέν έρριξα τά όπλα μου. Έμεινα κοντά στο σκάφος, άνδρα μιά δδομάδα. Φυσικά, οι πληγές χειροτέρεψαν κάπως.

Τώρα, τó νερό μου θά τελειώσει σήμερα. Δέν μπορώ νά τó κάνω νά κρατήση περισσότερο. Τά υπόλοιπα είναι ζήτημα λίγων ώρων. Θέω μου, σέ ίκετεύω, ένα γ ρ ή γ ο ρ ο τέλος.

Καθώς αυτά είναι τά τελευταία μου λόγια, θέλω νά πώ ακόμη λίγα σ' όσους αγαπώ. Είμαι ξεπλωμένος και σκέπτομαι και προσπάθησα νά δώ τó κάθε τί από όλες τις πλευρές.

Τσάμπυ, παράτησε τις πτήσεις (δέν κερδίζει πιά κανείς χρήματα από αυτές). Μάζεψε ό,τι χρειαζόμουν. Δώσε πίσω στήν μητέρα και στόν πατέρα ό,τι είναι σωστό. Άστερα πάρε ένα εισιτήριο γιά τήν Αυστραλία και πήγαινε κοντά τήν γλυκεριά σου μητέρα. Δώσε τήν λίγη άνακούφισή στα υπόλοιπα χρόνια τής ζωής της.

Νά θυμάσαι πάντα τόν «γερο-Μπιλ» σαν έναν καλό πρόσκοπο. Πολύ άσχημα νά φεύγω έτσι. Νά με θυμάσαι καμιά φορά. Γράψε τó διέλιό σου, Θάθελα πολύ νά τó άφιέρονες σέ μένα.

Τώρα, άγαπημένη μου μητέρα, πού σέ παραμέλησα πολύ όσο ζούσα — θέλω, άγαπημένη μου, νά συναντήσης τήν Τσάμπυ και νά κουδεντιάσης μαζί της. Στά «παρασυνήματα» σου πρέπει νά περιλάβης και τó «Συγχωράτε τούς έχθρούς σας».

Σ' εύχαριστώ πολύ, άγαπημένη, γιά τήν κάρτα τών «Λουλουδιών». (Τό θρησκευτικό ποίημα πού έδωσε στόν πιλότο Λάνκαστερ ή μητέρα του, όταν

άπογειωνόταν από τó άεροδρόμιο τού Λύμπν).

Μού δίνει μεγάλη παρηγοριά. Δέν γελώ πιά με τούς στίχους σου. Είναι άραιοι, μητέρα.

Ελπίζω έσύ και ό πατέρας νά μείνετε πάντα άγαπημένοι. Όταν θά γράψης στόν άδελφό μου Τζάκ, πές του πώς τόν θυμάμαι.

Σ τόν πατέρα μου: Έσύ κ' έγώ δέν χρειαζόμαστε άλλο από ένα σφίξιμο τού χεριού. Καταλαβαίνω ό ένας τόν άλλο. Τό δυστύχημα αυτό δέν όφείλεται καθόλου σέ λάθος μου. Ήταν μόνο τó «τυχερό τού παιχνιδιού». Νά με θυμάσαι όταν παίρνης τήν μπύρα σου. Θάταν τώρα σαν νεκτορ. Έκαμα μιά διαθήκη, όχι γιά νά πειράξω κανέναν, αλλά γιά νά εκτελεσθούν οι επιθυμίες μου. Τήν έχει ό Ίσαάκ (ό δικηγόρος τού Λάνκαστερ) γιά νά τήν δώση στήν Τσάμπυ.

Νά, ό ήλιος ανατέλλει. Σέ λίγο θά πρέπει νά χωθώ κάτω από τó φτερό και νά περιμένω. Θά τó τυλίξω αυτό σέ ύφασμα νιά νά μñ καταστραφή. Ελπίζω ότι θά σας τó στείλουν έν τάξει.

Θυμηθήτε αυτό: Νά ΜΗΝ τó κρύψης κανείς αυτό τó ημερολόγιο. Πρέπει νά διαβασθή από τήν άγαπημένη μου μητέρα κι από τήν άγαπημένη μου Τσάμπυ, χωριστά ή μαζί. ‘Ο «γερο - Μπιλ», έδω πέρα, θάθελε νά τó διαβάσει μαζί. Είναι ή τελευταία μου επιθυμία. Θυμηθήτε τó. Τώρα θά τó δέσω μ' ένα σημείωμα άπ' έξω.

Γειά σας και ό Θεός μαζί σας. Μπιλ.

Μητέρα και Τσάμπυ: Άν ύπάρχη άλλος κόσμος, άν ύπάρχη τίποτε μετά (και θαρώ πώς ύπάρχει), θά περιμένω. Μπιλ.

Χάνομαι κάτω από τó φτερό γιά τις δασανιστικές άρες πού με περιμένουν. Φυσικά, αυτό τó συντρίμμι θά είναι δύσκολο νά τó δή κανείς από ψηλά. Δέν μοιάζει και τόσο με άεροπλάνο.

Θά τó τυλίξω τώρα σέ ύφασμα. ‘Ο,τι άλλο σκεφθώ, θά τó γράψω σέ κομματάκια χαρτί και θά τά περάσω μέσα από τó σύρμα, με τó όποιο θά δέσω τó ύφασμα.

Γειά σας. Μπιλ

(Άφού τύλιξε τó ημερολόγιο και τó έδεσε στο φτερό, ό Λάνκαστερ σηκώθηκε ξανά και έγραψε λίγα λόγια στο δεμένο με κόκκινο δέρμα διδύλιόριο καυσίμων τού άεροπλάνου):

Στήν άγαπημένη μου μητέρα και στήν άγαπημένη Τσάμπυ: Έγραψα ένα ημερολόγιο γιά τις επτά μέρες μέχρι σήμερα. Αυτή είναι ή 7η μέρα, άπό τότε πού έφυγα από τó Ρεγκάν. Ελπίζω νά πάρετε τó ημερολόγιο και νά τó διαβάσετε μαζί, γιά τó χ α ρ ή μου. Δέν φταίει κανείς. ‘Η μηχανή χάλασε. Προσγειώθηκα άναποδογυρισμένος στο σκοτάδι και βρέθηκα έδω.

Δήτε τήν Νίνα και τήν Πάτ γιά μένα. Φίλησέ τις. ‘Η Κιθ θά καταλάβη. Δένω τó κύριο ημερολόγιο, πού περιέχει όλες τις σκέψεις και τις επιθυμίες μου, στήν άκρη τού άριστέρου φτερού. Ελπίζω ότι θά τó βρουν και θά σας τó δώσουν.

Γειά σου, πατέρα, γέρο μου. Γράψε στόν Τζάκ, και γειά σας, άγαπημένοι μου. Μπιλ.

(Τήν 8η μέρα ό Λάνκαστερ ζούσε ακόμη κ' έγραφε πάλι στο διδύλιόριο καυσίμων):

Άνέτειλε, λοιπόν, και ή όγδοη μέρα. Κάνει ακόμη κρύο. Δέν έχω νερό. Δέν φυσά καθόλου. Περιμένω με ύπομονη. Ίκετεύω, έλα γρήγορα. ‘Ο πυρετός με τσάκισε χθές τή νύχτα. Ελπίζω νά πάρετε τó πλήρες ημερολόγιο μου. Μπιλ.

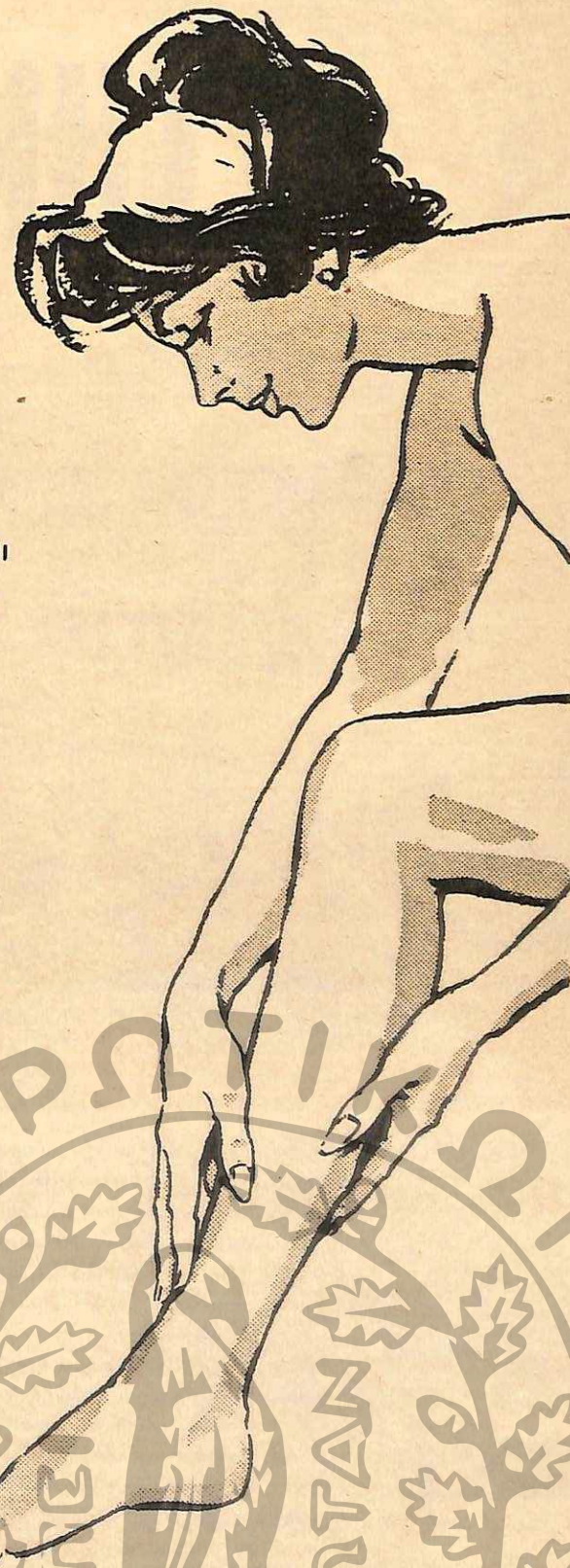
ΤΕΛΟΣ

Κάθε μέρα

γιά τήν NIVEA

μόνο 5 λεπτά!

‘Η περιποίησι όλου τού σώματος με κρέμα NIVEA άπαιτεί λίγο χρόνο.

‘Η περιποίησι όμως αυτή είναι άπαραίτητη γιά τó δέρμα και άποτελεί άληθινή εύεργεσία, ιδίως μετά τó μπάνιο.

‘Η NIVEA περιέχει άριστα συστατικά, ύγροδημιουργά και λιπαρά, και τήν πολύτιμη Εύσερίτ. Τακτικό μασσάζ με NIVEA είναι ό,τι χρειάζεται τó δέρμα σας.

Άραχνούφαντες κάλτσες άπαιτούν πόδι περιποιημένο με NIVEA.

‘Η όμορφοιά αρχίζει με τήν περιποίησι τού δέρματος. ‘Η περιποίησι τού δέρματος αρχίζει με

NIVEA

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ BEIERSDORF GERMANIAS

ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΙΔΕΤΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΑΧΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΘΕΑΓΕΝΕΙΟ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΝΕΟ ΑΠΟΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο καρκίνος, μαζί με την ατομική ενέργεια, αποτελούν τα δυο μεγάλα επιστημονικά προβλήματα του αιώνας μας, και τα δυο εξ ίσου μεγάλης κοινωνικής σημασίας. Ο καρκίνος, με τις εκατόμβες του, συγκινεί και ενδιαφέρει κάθε άτομο, κάθε οικογένεια, γιατί ο κίνδυνος επικρέμεται επί του κάθε ενός.

Είναι, συνεπώς, εύνοητη ή συγκίνηση και το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης για κάθε τι που αφορά τον αγώνα κατά του καρκίνου και, επομένως, είναι σημαντικό το γεγονός ότι η Θεσσαλονίκη απέκτησε το 'Αντικαρκινικό της 'Ινστιτούτο. Μεγάλη θα είναι η χαρά και η άνοκυσση όλων, όταν μάθουν ότι το 'Αντικαρκινικό αυτό 'Ινστιτούτο είναι ένα από τα καλύτερα του κόσμου.

Πράγματι, ο εξοπλισμός του Θεαγενείου 'Αντικαρκινικού 'Ινστιτούτου είναι ο πλέον σύγχρονος εξοπλισμός 'Αντικαρκινικού 'Ινστιτούτου, και τα πολύτιμα μηχανήματα και όργανα αντιπροσωπεύουν, ως καλύτερο παράδειγμα σήμερα ή γερμανική τεχνική. Ο πρόεδρος της κυβέρνησης, κατανοώντας την σημασία του, ήλθε γοναίος άρωγός στην πραγματοποίηση του έργου τούτου, μεγίστης κοινωνικής ωφέλειας, αλλά και εξ ίσου μεγάλης επιστημονικής αξίας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, η Βασίλισσα και ο Διάδοχος παρακολουθούν τα πειραματόζωα. Κατετοπίσθησαν από τον διευθυντή του 'Αντικαρκινικού 'Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης, καθηγητή κ. 'Αλ. Συμεωνίδη, για την έκταση και τη φύση των έρευνών, οι οποίες διεξάγονται στην πειραματική πτέρυγα.

(Φωτ. Ρετζή)

Εδώ και εκατό χρόνια, ένας ευκατάστατος Μακεδών, ο Θεαγένης Χαρίσης, άφησε την περιουσία του για την δημιουργία ενός ορφανοτροφείου και ενός νοσοκομείου της ελληνικής κοινότητας, της τότε τουρκοκρατούμενης Θεσσαλονίκης. Το ορφανοτροφείο ονομάστηκε «Χαρίσειο» και στο νοσοκομείο δόθηκε το όνομα του ευεργέτη, «Θεαγένειο». Έτσι η Θεσσαλονίκη απέκτησε ένα ελληνικό νοσοκομείο, απλό, σύμφωνα με τις τότε συνθήκες της επιστήμης και της Θεσσαλονίκης. Το «Θεαγένειο» παρακολουθεί και συμμερίζεται όλες τις περιπέτειες της μακεδονικής πρωτεύουσας επί τουρκοκρατίας και μετά την απελευθέρωση. Πάνει φωτιά. Ξανακτίζεται. Φθάει έτσι στις μέρες μας, άχρηστο πιά για τις σύγχρονες απαιτήσεις της επιστήμης. Έχει ένα άπρηχαιωμένο κτίριο και δεν έχει τον εξοπλισμό, ούτε την δυνατότητα να λειτουργήσει, κοντά στα καινούργια συγχρονισμένα νοσηλευτικά ιδρύματα.

Το «Θεαγένειο» είχε εκτελέσει τον σκοπό του και ήταν προωρισμένο να πεθάνει. Ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Παντελεήμων, πρόεδρος του Δ.Σ., προσπαθεί να το αξιοποιήσει και σκέπτεται να το μεταβάλει σε άσυλο καρκινοπαθών, γιατί η Θεσσαλονίκη στερείται ιδρύματος, έστω και άσυλίας, για τους πάσχοντες από το θαρύτερο, το συχνότερο νόσημα της εποχής μας.

Συνεχείς αγώνες

Κατά σύμπτωση, την εποχή εκείνη, εδώ και πέντε χρόνια, μετακαλείται από την 'Αμερική, στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ο γνωστός ερευνητής του καρκίνου, καθηγητής Α. Συμεωνίδης. Έχει κ' εκείνος δραματισμούς και σχέδια για την δημιουργία κέντρου που θα δίνει ζωή στους καρκινοπαθείς και που θα βάλει την 'Ελλάδα στην χορεία των εθνών που συμβάλλουν ενεργά στην διεθνή προσπάθεια να απαλλαγεί η ανθρωπότητα από τον βραχνά του καρκίνου, με την έρευνα, με την έφαρμολγή των πιο σύγχρονων μέσων διαγνώσεως και θεραπείας του νοσήματος.

Το «Θεαγένειο» είχε άλλοτε σημαντική περιουσία. Την έφαγαν όμως οι απαλλοτριώσεις και τα δεινά του 'Εθνους. 'Αλλά αν δεν υπήρχαν σήμερα τα μέσα, υπήρχε ακλόνητη η πίστη, αδάμαστη η θέληση να ξαναχτιστεί σαν τον φοίνικα από την τέφρα του στον νέο του προορισμό, το παλιό νοσηλευτικό ίδρυμα.

Πέντε χρόνια αγώνες, τρεχάματα, ακούραστες προσπάθειες. Ο πρόεδρος της κυβέρνησης κ. Κ. Καραμανλής κατανοεί την σημασία του έργου. Χορηγεί γενναία και έτσι, σήμερα, στην ίδια θέση του παλιού νοσοκομείου, στέκει ολόλαμπρο ένα καινούργιο κτίριο. 'Ακτινοβολεί την αγάπη των δημιουργών του, για το καλό, το χρήσιμο, αλλά και το ωραίο.

Στα βάθη της γης

Είναι η τελευταία λέξη της αρχιτεκτονικής 'Αντικαρκινικού 'Ινστιτούτου. Δαιδαλώδης κατασκευή μέσα στα βάθη της γης με παχιά τοιχώματα κάστρου από ειδικό υλικό, τον βαρίτη, στεγάζει ηλεκτρονικά μηχανήματα κολοσισίας ενεργείας. Οι ακτίνες και τα ηλεκτρόνια σκοτώνουν τον κακοήγη όγκο, ενώ τόσο ο άρρωστος όσο και το επιστημονικό προσωπικό είναι απόλυτα προστατευμένοι από τις κυτταροκτόνες ακτίνες. Το Βήτατρον, που είναι εγκατεστημένο εκεί μέσα, το πρώτο στην 'Ελλάδα και από τα λίγα στον κόσμο, έχει ενέργεια 18 εκατομμυρίων βόλτ και μαζί μ' αυτό υπάρχουν δυο μεγάλες δόμβες κοβαλτίου, με ακτινοβολία χιλιάδων μονάδων Κιουρί. Βαρείες πόρτες από σίδηρο και μολύβι κλείνουν έρμητικά την ώρα της λειτουργίας των μεγάλων μηχανημάτων και αν, κατά λάθος, τις ανοίξει

κανείς, αυτόματα διακόπτεται η λειτουργία τους. Ειδικά κατρητισμένοι επιστήμονες, φυσικοί και γιατροί με μεγάλη πείρα και ειδικές σπουδές, έχουν την ευθύνη της ανθρωποσωτήριας λειτουργίας των μηχανημάτων αυτών. Ός και οι άπλοι χειριστά εκπαιδεύθηκαν στο εξωτερικό. Μέσα στον ίδιο υπόγειο χώρο, άλλη δαιδαλώδης κατασκευή στεγάζει τα «άνοικτα» και «κλειστά» ραδιοϊσότοπα. Κλιματιστικά μηχανήματα αναβώνουν συνεχώς τον αέρα που περνά από πολύπλοκα φίλτρα, για να μη μολύνει την ατμόσφαιρα.

Πειραματόζωα

Ενα κομψό κλιμακοστάσιο, γεμάτο χρώμα και άνεση, οδηγεί στον δροφο όπου στεγάζονται τα εργαστήρια για την διάγνωση και την έρευνα του καρκίνου. Εκεί βρίσκεται το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο, πελώριο σε μέγεθος, σε σύγκριση με τα κοινά μικροσκόπια. Μεγεθύνει τα αντικείμενα εκατό χιλιάδες φορές, ενώ ένα καλό σύνθετο μικροσκόπιο με δυσκολία φθάνει στις χίλιες πεντακόσιες. Φυγόκεντρος, που με τις 40 χιλιάδες στροφές στο λεπτό κατακερματίζει τα κύτταρα, και ένα άλλο πλήθος επιστημονικών οργάνων που χρησιμεύουν στην έρευνα και στην αναγνώριση των καρκινωματωδών κυττάρων βρίσκονται στα εργαστήρια: Παθολογοανατομικό, κυτταρολογικό, καλλιέργειας ιστών, αιματολογικό, μικροβιολογικό, διηθητών ιών, διοχημικό.

Όραιότερη όμως από όλα είναι η πτέρυξ των πειραματόζωων, όπου γίνεται η πειραματική έρευνα. Μία σειρά από δώδεκα δωμάτια, πεντακάθαρα, δόλωτα, χρωματισμένα καλαίσθητα, μαρτυρούν την στοργή των ερευνητών για τους πιστούς συντρόφους των πειραματικών τους έρευνών. Η θερμοκρασία της πτέρυγος ρυθμίζεται από κλιματιστικά μηχανήματα. Ευρύχωρα δωμάτια προορίζονται για την καλλιέργεια και τον πολλαπλασιασμό των πειραματόζωων, καθαρόαιμων φυλών ποντικών. Η κάθε φυλή έχει και δική της χαρακτηριστική και δική της χρώμα - μαύρα, ολόασπρα, καφετιά, γκριζα, κιτρινωπά. Μικρότερα δωμάτια προορίζονται το καθένα για ένα ειδικό πείραμα. Στο ειδικό χειρουργείο γίνονται άσηπτες και ανώδυνες οι εγχειρήσεις των πειραματόζωων. Το ενδιαίτημα αυτό των πειραματόζωων εά το ζήλευαν και άνθρωποι πολύ καλομαθημένοι μάλιστα. Όλα αυτά όμως δεν είναι πολυτέλεια. Τα απαιτούν τα διεθνή στάνταρτ για την άσσηψη και άποτελεσματική διεξαγωγή των πειραμάτων, ώστε να είναι και διεθνώς παραδεκτά.

'Ατμόσφαιρα στοργής

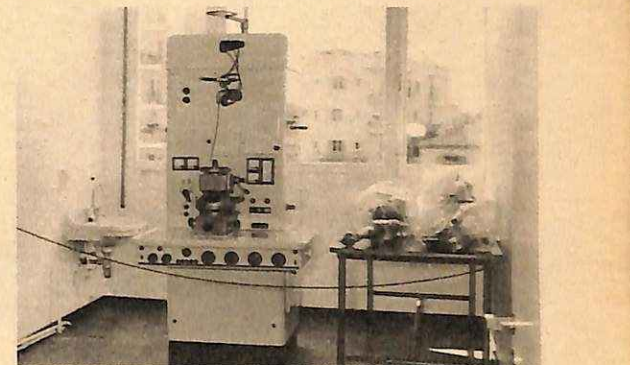
Δέν είναι όμως μόνο τα πολύτιμα τεχνικά μέσα, ο θαρύτιμος επιστημονικός εξοπλισμός - χορηγία της γερμανικής τεχνικής βοήθειας - που έμπνουν μέσα στο ίδρυμα αυτό την έμπιστοσύνη. Είναι η όλη ατμόσφαιρα που δείχνει στοργή, αγάπη και φροντίδα για τον πάσχοντα. Είναι η καλαισθησία και η προσοχή και στις παραμικρότερες λεπτομέρειες που πείθουν πως οι επιστήμονες που θα εργάζονται εκεί μέσα, θα επιδοθούν σοβαρά, αλλά και χαρούμενα στο υπεύθυνο έργο τους.

Το επιστημονικό αυτό απόκτημα όχι μόνο για την Βόρεια 'Ελλάδα, αλλά για όληκληρη την χώρα, έχει δυνατότητα αυτή την στιγμή ακτινοθεραπευτικής νοσηλείας 200 ατόμων ημερησίως. Η νοσηλευτική δυναμικότης θα πολλαπλασιασθεί όταν λειτουργήσει στα δυο προσεχή χρόνια το οικοδομώμενο κλινικό τμήμα του 'Ινστιτούτου.

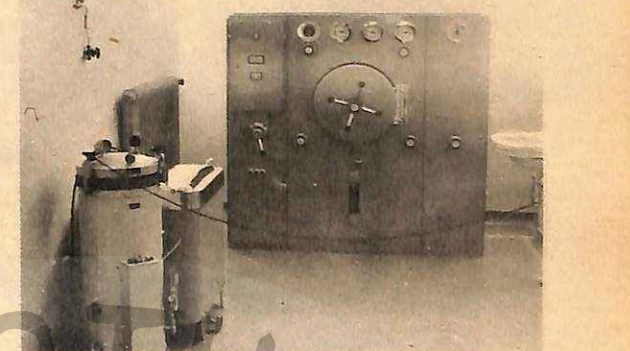
Φεύγει κανείς από κεί μέσα με ένα αίσθημα αισιοδοξίας πως ένας καινούργιος σίγουρος φραγμός στήθηκε αποφασιστικά κατά του καρκίνου στις επάλξεις της Βορείου 'Ελλάδας.

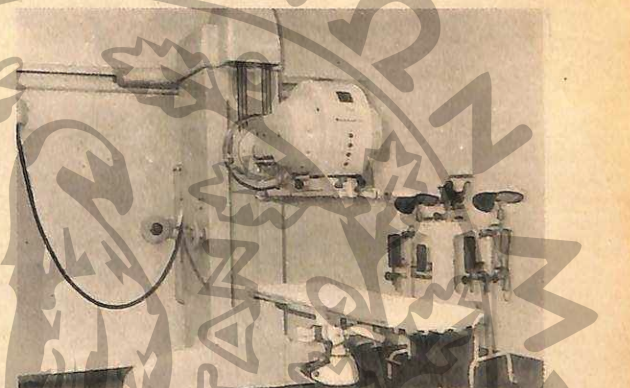
Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. Συμεωνίδης με μία βοηθό του επισκέπτονται την πτέρυγα πειραματόζωων.

ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ

ΣΤΟ ΑΡΤΙΑ εξοπλισμένο χειρουργείο. Συσκευή άποστειρώσεως και δυο θαρσθήρες εργαλείων.

Η ΒΟΜΒΑ ΚΟΒΑΛΤΙΟΥ, ΓΙΑ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΕΣ

ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΕΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ

Η μικρούλα Κλεοπάτρα Ρώτα, δώδεκα χρόνων όταν την γνώρισε ο σκηνοθέτης, δεκατεσσάρων χρόνων σήμερα και δεκατριών όταν τραβήχθηκε η έξοχη αυτή φωτογραφία, είναι η πρωταγωνίστρια της τελευταίας ταινίας του Νίκου Κούνδουρου «Μικρές Αφροδίτες» — της πρώτης αποκλειστικά ερωτικής ελληνικής ταινίας, εμπνευσμένης από το πρώτο ερωτικό μυθιστόρημα, το «Δάφνις και Χλόη» του Λόγγου

«ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ»

ΣΕ ΣΤΥΛ ΝΑΜΠΟΚΩΦ

Η ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ «ΛΟΛΙΤΑ»

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ — Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΗΡΩΑΣ

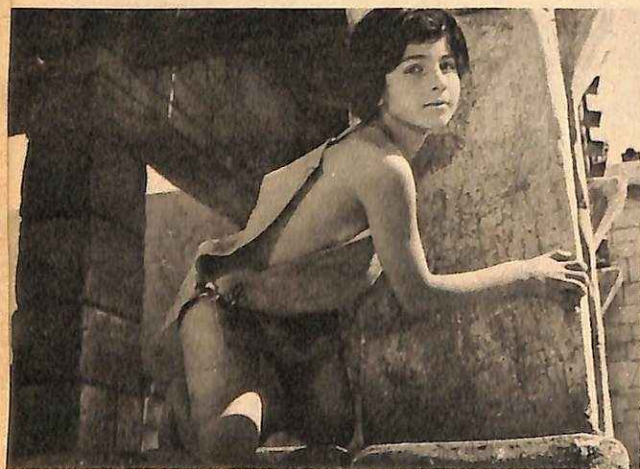
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ: ΑΠΟ ΣΑΡΑΝΤΑ ΦΙΑΤΡΑ

«**Η**ταν γυναίκα από τα έξη της χρόνια, και θα είναι παιδί για πολλά χρόνια ακόμη», λέει ο Κούνδουρος για την μικρή του πρωταγωνίστρια Κλεοπάτρα Ρώτα. «(Στην

αρχή τὸν φοβόμουν. "Ύστερα κάναμε τὴν ταινία. Τώρα τὸν φοβοῦμαι πάλι)", λέει ἡ Κλεοπάτρα γιὰ τὸν σκηνοθέτη Νίκο Κούνδουρο. Κατὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας, πού κράτησε, μαζί με τὴν προετοιμασία της, ἑνάμισυ χρόνο, ἡ Κλεοπάτρα βρῆκε τὸν καιρὸ νὰ ὠριμάσει. Ἀπὸ ἀπράγο κοριτσάκι πῆρε ὕφος καὶ βλέμμα γυναίκας. Τὴν ἱστορία της, τὸ πῶς τὴν συνάντησε καὶ τὸ πῶς τὴν διάλεξε ὁ Κούνδουρος τὰ δίνουμε σήμερα μὲ λόγια δικά της καὶ τοῦ σκηνοθέτη της.

«Πονώ,
χωρίς να έχω
πληγή,
είμαι άρρωστη,
μά την άρρώστια
μου
δέν την ξέρω.
Είμαι
ξαναμμένη
άν κ' έχει
τόσον ἴσκιο
έδω
πού στέκομαι».

↑ «ΕΙΔΕ το γυμνό κορμί της, πού έλαμπε άπο όμορφιά και δέν χρειαζόταν λούσιμο για να γίνει πιο όμορφο», έγραψε ο Λόγγος. Και ο Ν. Κούνδουρος μετέφερε στην όθονη. Η μικρή Κλεοπάτρα ήταν παιδάκι, όταν την γνώρισε ο σκηνοθέτης. Άριστερά, μία φωτογραφία από τα πρώτα της δοκιμαστικά. Κάτω, η περίφημη έρωτική σκηνή των δυο παιδιών.

Η ταινία δέν έχει σχέση με το κείμενο πού την ενέπνευσε, κράτησε όμως το βασικό θέμα του ποιήματος

Άγγελια: Ζητείται κορίτσι, 12 - 14 χρόνων, με μεγάλα καστανά μάτια, με κορμί πού να μην είναι ούτε παιδικό, ούτε κοριτσιίστικο, ούτε γυναικείο. Να έχη λεπτά, μακρουλά πόδια και κινήσεις νέου έλαφιού. Να έχη την σιγουράδα άγριμου και την τουφερότητα σπιτίσιος γάτας. Να έχη τη σκληράδα πολύτιμης πέτρας και την ευαισθησία άγριόκρινου. Να έχη την πονηριά μικρής άλεπούς και την άδωότητα σπουργίτη.

Αυτά περίπου τα εύκολα ζητούσε σε σχετική άγγελία ο Κούνδουρος, όταν πρωτόρχισε να ψάχνει για έμψυχο ύλικό, για την ταινία πού σχεδίαζε να γυρίσει με βάση το κλασικό κείμενο του Λόγγου «Δάφνις και Χλόη».

Άπό το πρώτο αυτό δήμα πέρασαν ήδη τρία χρόνια, και αυτή την εβδομάδα ο Κούνδουρος έγραψε τη λέξη «τέλος» σε μία ταινία πού, χωρίς να έχη πιά παρό μακρινή μόνο σχέση με το κείμενο πού την ενέπνευσε, έν τούτοις, κράτησε στο άκέραιο το βασικό θέμα του δουκολικού ποιήματος.

Ο Λόγγος έγραψε τότε το πρώτο έρωτικό μυθιστόρημα σε έλληνική γλώσσα. Ο Κούνδουρος γυρίζει την πρώτη αποκλειστικά έρωτική έλληνική ταινία.

Για όσους δέν διάβασαν ποτέ το «Δάφνις και Χλόη», σημειώνουμε ότι το έργο του Λόγγου, γραμμένο δύομισι περίπου αιώνες π.Χ., έτρώμαξε, αλλά και γοήτευσε άλλο τόσο. Θέμα του το έρωτικό ζύγνυμα σε δυο παιδιά δώδεκα με δεκατεσσάρων χρόνων, ή παντοδυναμία του έρωτικού ενστίκτου, ή τρυφερότητα της πρώτης σαρκικής έπαφής. Ο Λόγγος περιτριγύρισε το έργο του με ληστιάς, μάγους, νύμφες, πειρατάς και άλλα έξωτικά στοιχεία. Ο Κούνδουρος προτίμησε να στερήσει το δικό του έργο από κάθε άνάλογη βοήθεια και, όπως λέει ο ίδιος, ή γύμνια του έργου του είναι περισσότερο της ψυχής, παρά των κορμιών τους. Για όσους ξέρουν τον Κούνδουρο - σκηνοθέτη, δέν είναι άγνωστα ή λεπτολόγα επίμονη και το άκούραστο πείσμα πού τον δυναστεύουν, τόσο στην προπαρασκευή, όσο και στο γύρισμα μιάς ταινίας του. Όλα πρέπει να περάσουν από τα χέρια του, για όλα πρέπει να έχη την πρώτη και την τελευταία γνώμη, και ή παραμικρή λεπτομέρεια πρέπει να φιλτραρισθ ή από τα σαράντα φίλτρα της πάντα άνικανοποίητης φύσεώς του.

Έτσι, το να βρή τα δυο παιδιά - ήρωες - σύμβολα, δέν ήταν μονάχα μία δουλειά δύσκολη, αλλά έργο πού έφθασε να γίνει σχεδόν άδύνατο. Τόσο πού, μετά από δυο χρόνων αναζήτηση, ή ιδέα κινδύνευσε να έγκαταλειφθ ή, από έλλειψη πρωταγωνιστών. Ώσπου...

Ήταν Άποκρηές του 1960

Έχαι πάει, μάς διηγείται ή μικρούλα Κλεοπάτρα Ρώτα, στόν έτήσιο χορό των Κεφαλλήνων, με την μητέρα, τον πατέρα μου και μερικούς φίλους μας, παρ' όλο πού νομίζω ότι ένας άπ' αυτούς δέν ήταν Κεφαλονίτης. Δέν ήμουν ακόμη δώδεκα χρόνων και για μένα ή βοαδύα ήταν σαν παραμύθι. Έτρεχα, πηδούσα, μπαινόβγαينا έλεύθερα ανάμεσα στους μεγάλους, κρυμμένη πίσω από μία άστεία μάσκα γάτας. Στριφογυρνούσα πώς κάποια στιγμή όλα αυτά θα τελείωναν, όταν ξαφνικά ένας καλοντυσάς άπασχολήσω ένα λεπτό, δεσποινίς;».

Τί έκρυβε ή μάσκα...

Όγερο - Ζερβός, ο Μπαρμπαντώνης, όπως τον λέμε έμεις, λέει ο Κούνδουρος, με είχε καλέσει εκείνο το βράδυ να πάω μαζί του στην κεφαλονίτικη γιορτή. Είχαμε φάει, είχαμε πει και οι «εφάτοι Κεφαλονίτες» έγώ, γεννημένος στην Κρήτη και μεγαλωμένος στην Άθήνα, αισθανόμουν με γυμνά μακρουλά πόδια. Στριφογύρναγε σαν παλαδό ένα γύρο, με μία από πάνω του. Το προσωπάκι του ήταν σκεπασμένο με μία μάτια μου σκα και μ' έτρωγε ή περιέργεια να δώ τί κρύβεται από κάτω. Ψάχνοντας άπεκτήσει πιά μάτι και ένστικτο κυνηγού. Οι συχνές άπογοητεύσεις έκρυβόταν πίσω από τη μάσκα. Ο Γιώργος Ζερβός, πιδό άδιάφορος και ήρθαν λιγάκι άνήσυχοι, ή μικρούλα έβγαλε επίτελους τη μάσκα. Τα υπόδασκαλος για την άσθρωση και την όρθοφωνία, δάσκαλος για την πειθαροδόλαιο. Ένα «σταράκι» είχε γεννηθ ή.

«Αυτή είναι, μου κάνει»

Αντίθετα, για την Έλένη Προκοπίου τα πράγματα ήρθαν πιδό άπλά. Ο Κούνδουρος είδε μία φωτογραφία της και είπε να την γνωρίσει, έτσι να άπό πηνήτα κοπέλλες. Άπό την πρώτη στιγμή είπε: «Αυτή είναι, μου έξη της χρόνια και ο Κούνδουρος αυτή άκριβώς την άγωγή χορό από τα λεύθηκε ιδιαίτερα. Η σφήνεια και ή καθαρότητα των κινήσεών της, μαζί με το πλαστικό, άυστηρό πρόσωπό της, με τα σλάδικα μύλα και τα άμυγδαλωτά άσιατικά μάτια, άπετέλεσαν ένα ύλικό πρώτης γραμμής στα χέρια του σκηνοθέτη, ο όποιος έχει μάτι μοναδικό για να διαλέγη τις συναρπαστικές φυσιογνωμίες των ταινιών του, είτε πρωταγωνιστά είναι αυτοί, είτε πρόκειται να παίξουν μονάχα ρόλο μισού λεπτού.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

ΚΑΤΑ το γύρισμα της ταινίας, ή μικρή Κλεοπάτρα άρθε τον καιρό να μεγαλώσει. Το δέλεμα της έγινε πιο βαθύ, το σώμα της πιδό γυναικείο (άνω). Η Έλένη Προκοπίου - ή γυναίκα - και ο Τάκης Έμμανουήλ - ο άντρας - δοθούν, χωρίς να το θέλουν, τα παιδιά με το θέμα της άγάπης τους (άκρο άριστερά). Κάτω από τους ήχους του τυμπάνου και της γκάιντας, ο πρωτόγονος Τσάκαλος (άριστερά) πλησιάζει την όμορφη Άρτα

Μιά αστυνομική νουβέλλα γεμάτη εκπλήξεις και μυστήριο γραμμένη από έναν άσσο της αστυνομικής φιλολογίας

Πρόσφυγοι σέ' ΦΟΝΟ

του ΠΑΤΡΙΚ ΚΟΥΕΝΤΙΝ

4^{ον} (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

-Καρμέλλα, μου είχες υποσχεθί... δεν έπρεπε να κατέβης...

‘Αλλά, χωρίς να το δώση την παραμικρή προσοχή, η νέα εξακολούθησε να προχωρή και κινήσε σε μια πολυθρόνα με ψηλή πλάτη.

—‘Αγνοώ για τί πράγμα μιλούσατε, είπε τότε, αλλά άκουσα τον σέρ Χένρυ να σάς δηλώνει ότι είχε πάρει το περιστρωφό. ‘Ε, λοιπόν, είναι ψέμα! Κανείς από σάς δεν τό πήρε! ‘Ο πατέρας μου τό πήρε! Τό είδε επάνω στο πιάνο όταν μπήκε εδώ πριν από τό δείπνο και από κείνη τη στιγμή τό είχε κρατήσει σε μία από τις τσέπες του φράκου του.

—Καρμέλλα, είπε ο σέρ Χένρυ, πρὸς τί;...

—Πρὸς τί να λές ψέματα; τοῦ φώναξε ἡ νέα με θυμό.

‘Επειτα ξαναγύρισε πάλι πρὸς τοὺς ἄλλους:

—Δὲν ξέρω τί μπορεί νὰ σκεφτήκατε ὅλοι γιὰ μένα. ‘Ασφαλῶς ὅτι ἤμουν μιά μικρή τιποτένια, πού τὴν διέλεξε ὁ Στάρνερ γιὰ νὰ τὸν βοηθήσει στὰ σχέδιά του, δὲν εἶν’ ἔτσι; ‘Ε, λοιπόν, αὐτό εἶναι σαστό!

—‘Ενα μόνο πράγμα ἐνδιαφέρει τοὺς κυρίους, ἐπενέβη ὁ σέρ Χένρυ μὲ ἐντελὴς βρετανικὴ ἀξιοπρέπεια, καὶ αὐτό εἶναι ὅτι μοῦ ἔκανες τὴν τιμὴ νὰ δεχθῆς νὰ μὲ παντρευθῆς!

-Αλλά γι’ αὐτό τὸν λόγο ἀκριβῶς πρέπει νὰ τὰ μάθουν ὅλα, Χένρυ, ἐξακολούθησε ἡ νέα χωρίς νὰ κοιτάξει τὸν βαρονέτο. Στὸ κάτω - κάτω, εἶναι φίλοι σου! ‘Εγὼν τὸ δικαίωμα νὰ μάθουν ὅτι ἡ μέλλουσα λαίδη Μπέντλεϊ ψαρεύτηκε ἀπὸ τὸν Στάρνερ μέσα ἀπὸ ἕνα ὁρφανοτροφεῖο! Πρέπει ἐπίσης νὰ μάθουν... ‘Θάθελε κανεὶς νὰ μοῦ δώση ἕνα ταγγάρο;

‘Ο Τζόννυ παρουσίασε ἀμέσως τὴν σιγαροθήκη του στὴν νέα, ἐνῶ ὁ Βάντερλουν κοιτοῦσε μὲ τρόπο τὸ ρολόι του. ‘Η Καρμέλλα τράβηξε μιά ρουφηξιὰ ἀπὸ τὸ ταγγάρο τῆς καὶ κοίταξε σκεπτικὰ τὸν καπνὸ.

—‘Ὅπως σᾶς εἶπε ὁ θετός μου πατέρας, ἔφτασα ἀπὸ τὸ Παρίσι πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες μόνο, καὶ αὐτό ὑπόχρε τοῦ ντεμποῦτο μου στὴν καλὴ ἀμερικανικὴ κοινωνία. ‘Εξοίκα φρασιὰ ὅτι τοῦ χρωστοῦσα εὐγνωμοσύνη, ἀλλά, μέχρι σήμερα τὸ πρῶ, ἀγνοοῦσα μὲ πῶς τὸν τρόπο περιμενε ὁ Στάρνερ νὰ ἀν-

ταμειρωθῇ. Τότε μόνο μοῦ ἐξέθεσε τίς μεθόδους του καὶ μοῦ εἶπε τί περίμενε ἀπὸ μένα.

‘Η σιωπὴ ἦταν γενική, ἐνῶ ἡ Καρμέλλα ἔσθηνε τὸ ταγγάρο τῆς μέσα σὲ ἕνα μπρούντζινο σταχτοδοχεῖο.

—‘Επιθυμοῦσε νὰ κάνω ὅτι ἦταν δυνατόν γιὰ νὰ γίνω λαίδη Μπέντλεϊ! ‘Ω, δὲν θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι αὐτό τὸ πρῶγμα μοῦ προκάλεσε φόβη ἢ μὲ κλόνισε ιδιαίτερα. Στὸ ὁρφανοτροφεῖο εἶχα μάθει ὅτι ἡ φιλανθρωπία ζητάει γιὰ ἀντάλλαγμα τὴν ὑπακοή. Προσπάθησα νὰ κάνω ὅ,τι μπορούσα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσα νὰ ἐξακολουθήσω, Χένρυ... Εἶχα τὴν ἐντύπωση ὅτι τὰ εἶχες μαντέψει ὅλα, ἀλλὰ γιὰ κάποια αἰτία δὲν ἔδειχνες τίποτε, καὶ μάλιστα ὅ,τι βοηθοῦσε τίς προσπάθειές μου. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺς σὺ σὲ ἄφησα μόνο, τότε, στὸν πάγο...

Ξανακοίταξε τοὺς ἄλλους.

—Καὶ ἔτσι εἶδα νὰ δολοφονοῦν τὸν δικαστὴ Ρόκ!

Η σιωπὴ ἔφτασε σὲ ἀφόρητὴ ἔνταση καὶ ἔπειτα οἱ ἐρωτήσεις ἄρχισαν νὰ πέφτουν βορῶ:

—Θέλεις νὰ πῆς... Πῶς αὐτό;... Τὸ εἶδες...

—Ναί, εἶδα νὰ τὸν δολοφονοῦν, βεβαίως. ἡ νέα, κουνώντας σοβαρὰ τὸ κεφάλι τῆς. ‘Αφοῦ ἄφησα τὸν σέρ Χένρυ, πατινάρεσα γιὰ λίγο μόνη. Δὲν ἤξερα τίποτε γιὰ τὴν παγίδα, ἀλλὰ, ὅταν ἄρχισε ἡ καταιγίδα, ἄκουσα κάτι φωνές καὶ, μέσα ἀπὸ τὸ χιόνι πὺς ἔφευγε, διέκρινα δύο ἄνδρες κοντὰ στὸν πάσσαλο. ‘Ο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ δικαστής. Καθὼς κοίταξα πρὸς τὸ μέρος τους, εἶδα τὸν ἄλλον νὰ τὸν σπρώχνει, καὶ ἔγινε τὸ δράμα...

—‘Αλλά αὐτὸς ὁ ἄλλος ἄνθρωπος... ἐπενέβη ἡ μὴς Λά Μότ. Μπορέσατε νὰ τὸν ἀναγνωρίσετε;

—Ναί, εἶπε ἡ Καρμέλλα μὲ ἄτονη φωνή. ‘Ηταν ὁ... ὁ πατέρας μου.

—‘Ο Στάρνερ! ἀναφώνησε ὁ Τζόννυ. Νὰ πὺς τὸ ψέμα γίνεται, λοιπόν, ἀλήθεια!

—‘Αλλά γιατί νὰ σκοτώσει τὸν δικαστὴ; εἶπε ἡ Λίμπυ Χάντ.

—‘Αμέσως μόλις γύρισε στὸ σπίτι πῆγα νὰ τὸν βρῶ, ἐξακολούθησε ἡ Καρμέλλα. Μοῦ εἶπε τότε ὅτι ὁ δικαστὴς εἶχε ἀπειλήσει νὰ τὸν καταγγεῖλῃ στὴν ἀστυνομία ἂν δὲν κατέστρεφε ὅλα τὰ ἔγγραφα στὰ ὁποία στήριζε τοὺς ἐγκλημασιῶν του. ‘Αφοῦ ἔμαθε ἀπὸ τὸν Ρόκ ποιά ἦταν ἡ πραγματικὴ αἰτία αὐτῆς τῆς προσκλήσεως στὴν ἐξοχή, ὁ Στάρνερ σκέφτηκε μὲ δισταγμὴν ἡδονὴ νὰ ἀλλάγῃ

ἀπὸ τὸν δικαστὴ μὲ τὸ ἴδιο μέσον πὺς λογάριζαν νὰ χρησιμοποιήσουν ἐναντίον του...

—Καὶ τὸ πὺς ἄστειο, πρόσθεσε ὁ Βάντερλουν εἰρωνικά, εἶναι ὅτι μᾶς κατηγόρησε γιὰ τὸν φόνο πὺς ἔκανε ὁ ἴδιος καὶ τὸν χρησιμοποίησε γιὰ νὰ μεγαλώσει τὸν ἐγκλημα τοῦ!

—Ναί, μοῦ τό εἶχε πει, δήλωσε ἡ Καρμέλλα. ‘Επειτα κατάλαβε, νομίζω, ὅτι δὲν εἶχα τὸ ἴδιο αἰσθημα τοῦ χιῶμοῦ μ’ ἔκρινον, ἀλλά...

Σταμάτησε καί, γιὰ πρώτη φορὰ, ἡ σχεδὸν ὑπεράνθρωπη ἡρεμία τῆς φάνηκε νὰ τὴν ἐγκαταλείπει. ‘Αναζήτησε τὸ βλέμμα τοῦ σέρ Χένρυ.

-Δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω. ‘Εμεινα γιὰ λίγο ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι μου, ἀναζητώντας μάταια μιά διέξοδο. ‘Ημουν ἀπελπιμένη ὅταν ξανακατέβηκα ἐδῶ καὶ σὲ ἔκτενα νὰ μὲ πάρης μαζί σου, Χένρυ. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ προδίδα τὸν Στάρνερ ἂν εἶχες κάνει ἀπλῶς αὐτὸ πὺς σοῦ ἔλεγα... ‘Αλλά ἐσύ μοῦ ζήτησες νὰ γίνω γυναίκα σου.

Σήκωσε τὸ κεφάλι τῆς μὲ προκλητικὸ ὕψος κοιτάζοντας τοὺς ἄλλους.

—Δὲν ἔχει σημασία τί νομίζετε γιὰ μένα, ἀλλὰ κατάλαβα τότε ὅτι δὲν μπορούσα νὰ μείνω συνένυχος τοῦ Στάρνερ...

‘Ο Βάντερλουν ξανακοίταξε πάλι τὸ ρολόι του. Κόντευαν μεσάνυχτα.

—Μετά τὸ δείπνο, πῆγα στὸ δωμάτιο τοῦ Στάρνερ, ἀποφασισμένη νὰ τελειώσω μαζί του. Τὸν βρήκα μᾶλλον χαρούμενο. Μοῦ εἶπε ὅτι σᾶς εἶχε πιάσει ὅλους μέσα στὸ σκοτάδι καὶ ὑπέθετε ὅτι συννομοτούσατε πάλι ἐναντίον του. Σκεπτόταν ὅμως ὅτι εἶχε χαλάσει τὰ σχέδιά σας, παίρνοντας πῶς τὸ περιστρωφό του. ‘Εκανα ὅ,τι μπορούσα γιὰ νὰ διατηρήσω τὴν ψυχραιμία μου, ἀλλὰ ὅταν ἄρχισε νὰ μοῦ μιλά σχετικά μὲ τὸν Χένρυ τὸν εἰδοποίησα ὁλοκάθαρα ὅτι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶχε τελειώσει, ὅτι ἂν δὲν παραιτεῖτο τοῦ ἐγκληματοῦ του θὰ κατέβαινα ἀμέσως νὰ πῶ σὲ ὅλους ὅτι εἶχε δολοφονήσει τὸν δικαστὴ Ρόκ. Μοῦ ἀπαγόρευσε τότε νὰ ἐγκαταλείψω τὸ δωμάτιο...

—‘Αλλά ἐσύ δὲν τὸν ἄκουσες! ἐπενέβη ζωηρὰ ὁ σέρ Χένρυ. ‘Εγὼ πρέπει τώρα νὰ ἀποτελειώσω τὴν ἱστορία. ‘Η Καρμέλλα ἤρθε νὰ μοῦ τὰ διηγήθῃ ὅλα. Πῆγα ἀμέσως στὸ δωμάτιο τοῦ Στάρνερ. Παλαίωμε καὶ τὸν σκοτώσα.

—‘Αν πρόκειται νὰ γίνω γυναίκα σου, εἶπε ἡ Καρμέλλα μὲ ἕνα χαμόγελο, θὰ πρέπει νὰ μ’ ἀφήσῃς νὰ πῶ τὴν τελευταία λέξη. Τὰ πράγματα δὲν ἔγιναν ἔτσι. ‘Ο Στάρνερ δὲν θέλησε στὴν ἀρχὴ νὰ πιστέψῃ ὅτι θὰ στεφάμουν ἐναντίον του, ἀλλὰ ὅταν εἶδε ὅτι ἤμουν ἀποφασισμένη νὰ τὸ κάνω ἄσχετα νὰ μὲ βρίζῃ κ’ ἔπειτα ἔβγαλε τὸ περιστρωφό του καὶ μοῦ εἶπε ὅτι ἂν ἔβγαινα ἀπὸ τὸ δωμάτιο θὰ μὲ πυροβολοῦσε...

‘Η νέα χαμήλωσε τὸ κεφάλι, κοιτάζοντας ἐπιμονα τὶς ἄκρες τῶν παπουτσιῶν της.

—Πρὶν ἀκόμη καλὰ - καλὰ κατάλαβα τί ἔγινε, ἀρχίζαμε νὰ παλευνοῦμε γιὰ τὴν κατοχή τοῦ περιστρωφοῦ. Τὸ δωμάτιο φωτιζόταν ἀπὸ ἕνα μόνο κερί, πὺς ἦταν τοποθετημένο ἐπάνω στὸ τζάκι. ‘Ο Στάρνερ ἔπεσε...

‘Η Καρμέλλα πέρασε ἕνα χέρι πάνω στὸ μέτωπό της.

—...καὶ βρέθηκα μὲ τὸ περιστρωφό στὸ χέρι. ‘Αλλά, ἀκόμη καὶ τότε, ἐκεῖνος δὲν φοβήθηκε. Μὲ προκαλοῦσε νὰ πυροβολήσω καὶ κοροΐδενε... Δὲν ξέρω τί ἔγινε τότε μέσα μου, ἀλλὰ ἔνοιωσα πὺς ἔπρεπε νὰ τὸν σκοτώσω.

—Καρμέλλα, εἶναι ἀνώφελο αὐτὸ πὺς κάνεις! διαμαρτυρήθηκε ὁ σέρ Χένρυ.

‘Εκείνη δὲν ἔδωσε καμμιὰ σημασία σ’ αὐτὴ τὴν διακοπή.

—‘Ακουσα τὸν πυροβολισμό... Εἶδα τὸ πρόσωπό του... Καὶ τότε... τότε... Δὲν ξέρω τί ἔγινε ἔπειτα. Θὰ πρέπει ἴσως νὰ λιποθύμησα ἤ... Μὲ λίγα λόγια, βρέθηκα ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι μου, καὶ δὲν κατόρθωνα νὰ πιστέψω πὺς ὅλα αὐτὰ εἶχαν γίνει πραγματικά. ‘Αλλά ξαναγύρισα στὸ δωμάτιο τοῦ Στάρνερ καὶ τὸν εἶδα... Γνωρίζετε τὴν συνέχεια, κατέληξε μὲ μιὰ χειρονομία πὺς ἔδειχνε ὑπερβολικὴ κούραση.

Υπῆρχε μιά παράξενη γλῶσσα στὰ γράμματα μάτια τῆς Καρμίνας ὅταν παρουσίασε τὴν σιγαροθήκη τῆς στὴν Καρμέλλα γιὰ νὰ πάρῃ ἕνα ταγγάρο. —Στὸ κάτω - κάτω, δὲν κινάνατε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ προλάβετε τίς προσθέσεις μας, εἶπε, καὶ θὰ σᾶς προστατεύσουμε, σάν νὰ... —‘Αλλά δὲν τὸ θέλω! τὴν διέκοψε ἡρεμα ἡ νέα.

Σᾶς εἶπα τὴν ἀλήθεια καὶ εἶμαι διατεθειμένη νὰ τὴν ἐπαναλάβω στὴν ἀστυνομία. Κρίνω πὺς εἶχα δίκαιο νὰ ἐνεργήσω ἔτσι καὶ δὲν μὲ φοβίζουν μερικὰ χρόνια στὴν φυλακή, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ζωὴ πὺς γνώρισα στὸ ὁρφανοτροφεῖο!

—‘Ακουσέ με Καρμέλλα, εἶπε ὁ σέρ Χένρυ πλησιάζοντας τὴν καὶ ἀκουμπώντας τὰ δυὸ του χέρια στοὺς ὤμους τῆς νέας.

Τὸ βλέμμα του ἦταν χαϊδευτικό, ἀλλὰ ὑπόχρε στὴν φωνή του ἕνας τόνος ἀταρχικός, πὺς θύμιζε Βοετανὸ σύζυγο.

—Μοῦ εἶπες ὅτι τὸ ὁρφανοτροφεῖο σὲ δίδαξε τὴν ὑπακοή. ‘Ε, λοιπόν, τώρα θὰ ὑπακούς σ’ ἐμένα! Δὲν θὰ ἐπαναλάβῃς οὔτε λέξη ἀπὸ αὐτὰ πὺς μᾶς εἶπες. ‘Ὅταν θὰ φτάσῃ ἡ ἀστυνομία, θὰ δηλώσῃς ὅτι ὁ πατέρας σου ἀυτοκτόνησε, ἐπειδὴ ἀνακαλύψαμε ὅτι δολοφόνησε τὸν δικαστὴ Ρόκ. ‘Θ’ ἀφήσῃς σ’ ἐμᾶς τὴν φροντίδα γιὰ τίς λεπτομέρειες.

—‘Ίσως νάχῃς δίκιο, ψιθύρισε ἐκείνη. ‘Τποθεῖται ὅτι ἡ μέλλουσα λαίδη Μπέντλεϊ...

—Στὸ διάβολο ἡ μέλλουσα λαίδη Μπέντλεϊ! τὴν διέκοψε ὁ βαρονέτος μὲ θυμωμένη τριφερότητα. Πρὸς τὸ παρὸν σκέπτομαι τὸν τωρινὸ σέρ Μπέντλεϊ καὶ τοὺς φίλους του, πὺς θὰ βρεθοῦν σὲ δύσκολη θέση, ἂν ὁ Στάρνερ δὲν ἔχη ἀπολύτως αὐτοκτονήσει...

—Δυστυχῶς, εἶμαστε ἤδη σὲ πολὺ δύσκολη θέση, ἐπενέβη ὁ Βάντερλουν. Πλησιάζουν μεσάνυχτα καὶ ὁ ἀγρυπνὸς κύριος Βέντς ἐτοιμάζεται νὰ γκρεμίσει ὅλη τὴν ἱστορία μας, εἰδοποιώντας τὴν ἀστυνομία τοῦ ‘Ασφορντ!

-Ο Βέντς! Θέλετε νὰ πῆτε τὸν γραμματέα τοῦ Στάρνερ; φώναξε ἡ Καρμέλλα καὶ σηκώθηκε μὲ ἕνα πῆδημα. Θεέ μου! Τὸν εἶχα ξεχάσει ἐντελῶς. Μά... τὸ τηλέφωνο δὲν εἶναι χαλασμένο;

Μὲ λίγα λόγια, ὁ Βάντερλουν τῆς ἐξήγησε τὴν κατάσταση καὶ ἐνῶ μιλοῦσε, τὸ πρόσωπο τῆς νέας ἠσέμισε.

—Κύριε Βάντερλουν, εἶπε, ἔχει τουλάχιστον ἕνα πλεονέκτημα τὸ νὰ εἰσαίῃ ἡ κόρη —κ’ ἡ κληρονομία— ἐνὸς ἐγκληματοῦ. Δὲν κληρονομᾷς μόνο τὴν περιουσία του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξουσία του ἐπάνω στοὺς ἄλλους... Νομίζω ὅτι μπορῶ νὰ ἀποτρέψω τὸν κύριο Βέντς ἀπὸ τὸ νὰ καλέσῃ τὴν ἀστυνομία, γιὰτί ὁ Στάρνερ διάλεγε προσεκτικὰ τοὺς συνεργάτες του καὶ τοὺς κρατοῦσε. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ ἐγὼ, μὲ τὴν σειρά μου, ἔχω τὸ μέσον νὰ ἐπιβάλλωμαι στὸν Βέντς. Μπορῶ μάλιστα νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι, αὔριο κιόλας, θὰ ἔχῃ φύγει ἀπὸ τὴν Νέα ‘Τόκη καὶ θὰ πάῃ μακριά, πολὺ μακριά... ‘Αγαπητέ μου Χένρυ, γιὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω πόσο ἔξω νὰ εἶμαι ὑπάκουη, θὰ τηλεφωνήσω ἔπειτα στὴν τοπικὴ ἀστυνομία, γιὰ νὰ ἀναγγεῖλω τὴν αὐτοκτονία τοῦ πατέρα μου. Κανείς δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀναλάβῃ καλύτερα αὐτὸ τὸ καθήκον...

‘Η Καρμέλλα ἔγχε στὸ χῶλ καὶ τὴν ἄκουσαν νὰ ζητᾷ τὴν Νέα ‘Τόκη. ‘Ο Τζόννυ Θρίγγ γύρισε πρὸς τὴν Λίμπυ Χάντ. —Τί γυναίκα, ἔ; εἶπε μὲ ἐνθουσιασμό.

Στὸ χῶλ, οἱ δεικτές τοῦ ρολογιοῦ ἔδειχναν τώρα τέσσερις ἡ ὥρα. ‘Η ἀστυνομία τοῦ ‘Ασφορντ εἶχε ἔρθει καὶ ξαναφάνει, παίρνοντας μαζί της τὸ πτώμα τοῦ δικαστοῦ μαζί μὲ τοῦ Στάρνερ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ νόμου ἄκουσαν νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια ἱστορία ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντες. ‘Εκαναν ὅλες τίς διατυπώσεις πὺς τοὺς ἐπέβαλλε ἡ ρουτίνα, ἀλλὰ δὲν ἀνακάλυψαν τίποτε πὺς θὰ μπορούσε νὰ κινήσῃ τίς ὑποψίες τους.

Τώρα, τὸ λίθιχ - ρούμι εἶχε ξαναβρῆ ἐπὶ τέλους τὴν ἡρεμία του. Οἱ ἄλλοι καλεσμένοι εἶχαν ἀνέβῃ νὰ κοιμηθοῦν καὶ ἡ βαρὼν ἔμεινε μόνη μὲ τὸν Βάντερλουν.

-Λοιπόν, Τεό, ψιθύρισε, τελειώσαμε καὶ ἀπ’ αὐτό! ‘Η ἀστυνομία μᾶς πίστεψε... ‘Ασφαλῶς, οἱ ἀνακριτὰ σὲ γνωρίζουν καὶ σὲ ἐκτιμῶν. Τί παρᾶξενο! Τίποτε δὲν συνέβη ὅπως τὸ εἶχαμε προβλέψει...

—Καὶ τὸ πὺς παρᾶξενο ἀκόμη, εἶπε ὁ Βάντερλουν, εἶναι ὅτι τὰ τρία πρόσωπα πὺς φοβόμαστε περισσότερο... ὁ δικαστής... ὁ Στάρνερ... καὶ ἡ Καρμέλλα... εἶναι ἐκεῖνα πὺς μᾶς ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν δύσκολη θέση!

‘Η βαρὼν κοίταξε μὲ συμπάθεια τὸ κουρασμένο πρόσωπο τοῦ οικοδεσπότη τῆς.

—Καὶ παρ’ ὅλη τὴν διαίτητα πὺς ἔκλεινε μέσα της, αὐτὴ ἡ μέρα θάξῃ τὸ καλὸ πὺς θὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια μας καὶ θὰ δοῦμε καλύτερα τοὺς ἐαυτούς μας, πράγμα πὺς συμβαίνει πολὺ σπάνια. ‘Ὅσο γιὰ τοὺς νέους, νομίζω ὅτι θὰ τοὺς φέρῃ ἐπίσης εὐτυχία. ‘Αλλά, βλέπεις, Τεό, νομίζω ὅτι σὲ γνωρίζα καλά καὶ δὲν σε φανταζόμουν ἔτσι. Τί

**ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΖΕΙ
ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΧΑΛΙΑ
ΑΛΕΙΦΕΙ
ΓΥΑΛΙΖΕΙ**

4 πλεονεκτήματα τῆς
ΝΕΑΣ παρκετέζας
HOOVER

‘Η μόνη παρκετέζα πού...

... κάνει 4 χονδροδουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ σφουγγαρίζει, πλένει τὰ χαλὰ, ἀλείφει τὰ πατώματα, γυαλίζει.

... ξεκουράζει πραγματικὰ μελετημένη νὰ συντομεύῃ τὴ δουλειὰ καὶ νὰ ἐξοικονομῇ χρόνο.

... εἶναι εὐκολόχρηστη ἐλαφρὰ στὴ χρῆση. Χαμηλώνει καὶ καθαρίζει κάτω ἀπὸ τὰ ἐπιπλα.

... συνοδεύεται ἀπὸ πολλὰ εξαρτήματα πλήρης σειρά εξαρτημάτων γιὰ ὅλες τῆς δουλειές.

... σὰς ἐξασφαλίζει

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΤΗΛ. 237.860-226.747

55

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΣΥΝ ΤΑΚ ΤΩΝ

**ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΑΠΟ
ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΑΡΚΕΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΘΑ ΚΕΡ-
ΔΙΣΟΥΝ ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ**

ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΩΝ

**ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΕΠΤΑΟΡΟΦΗ
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ-ΟΔΟΣ ΤΖΩΡΤΖ
14 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ) ΔΙΑ
ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ**

**ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΔΙΑ-
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ - ΕΚΑΤΟΜ-
ΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ
ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ 24.750
ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΟΥ**

**ΛΑΧΕΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ**

PEUGEOT 404

CITROEN I.D.19

TAUNUS 17 M

PEUGEOT 403 B8

RENAULT - R/8

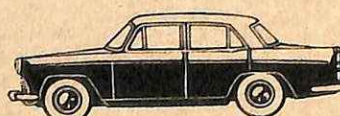
VOLVO P122 S

PEUGEOT 403 B7

FIAT 1100 - SPECIAL

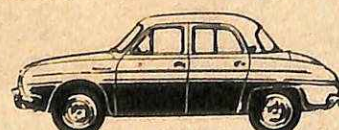
MORRIS OXFORD

HILMAN MINX 11/C

VAUXHALL - VICTOR

RENAULT - DAUPHINE

SIMCA 1000

OPEL - REKORD

ALFA ROMEO

WABURG

Φρού - φρού...

...όνομάζονται οι νέες όμπρέλλες
της μόδας, που αυτές θα δώσουν φέ-
τος τον τόνο κομψότητας σε όλοκλη-
ρη την γυναικεία εμφάνιση. 'Ο Πα-
ρισινός «μαίτρ» Γκρέν συνδυάζει
τις δημιουργίες του μ' ένα μαντώ
από ψιλό μάλλινο ύφασμα με γιαντά
από τρίχωμα πιθήκου και μ' ένα ω-
ραιότατο γούνινο παλτό, με μακριά
γάντια για τις πιό «άμπιγιέ» έμ-
φανίσεις. Οι νέες όμπρέλλες είναι
ρομαντικής έμπνεύσεως, με πολλούς
φραγκαδάδες, δαντέλλες, φιογκάκια

Έδω

ω, Έει

Ανεπισήμως...

...τελείως ζή στην Όξ-
φόρδη ή πριγκίπισσα
Μαρία - Βεατρίκη της
Σαβοΐας, ή 19έτης μι-
κρότερη κόρη του τέως
βασίλεως της Ιταλίας
Ουμβέρτου. Ένεγράφη
στο πανεπιστήμιο με
το όνομα κόμισσα του
Σάρ, παρακολουθεί τα-
κτικά όλα τα μαθήμα-
τα, συμμετέχει σε όλες
τις πανεπιστημιακές
εκδηλώσεις, μαζί με ό-
λες τις συμμαθήτριάς
της, και κάνει μόνη κά-
θε πρωί τα ψώνια της.

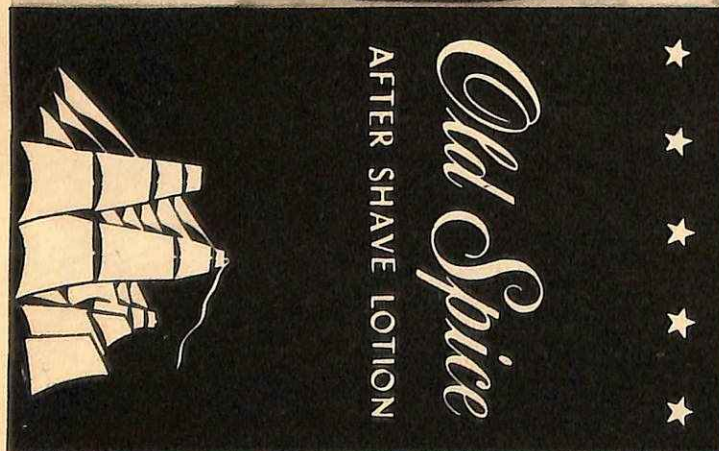
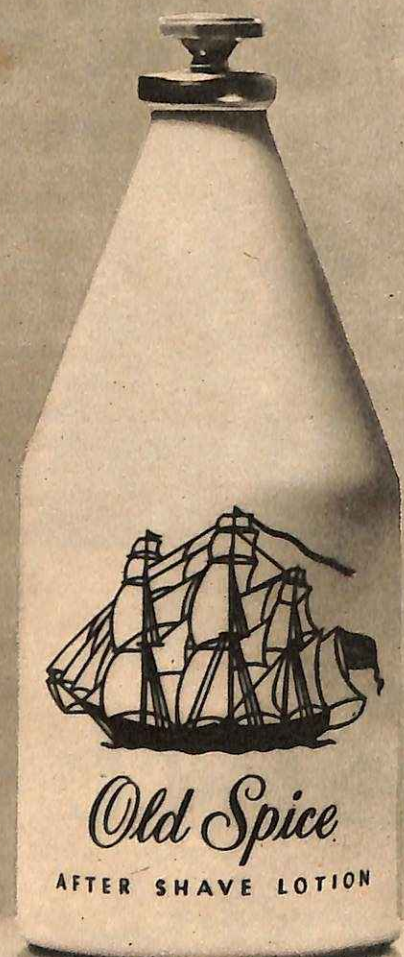
Ν' αποκεφαλιστή...

...αποφάσισε, κατ' αυτό τον ιδιότυπο τρό-
πο, ο Αμερικανός χιουμορίστας Λέννυ
Μπριούς, όταν ένεφανίσθη σε δικαστήριο
της Καλιφορνίας, κατηγορούμενος για χρή-
ση ναρκωτικών. Οι παριστάμενοι γέλασαν,
αλλ' όχι κι ο δικαστής που ήταν στην έδρα

Φρεσκάδα

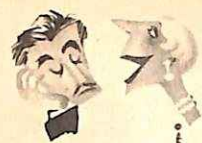
σαν αύρα θαλασσινή

...άσύγκριτα ανδρική!

Η λοσιόν Old Spice μετά το ξύρισμα προσδίδει πολύ στην εμφάνισή σας και σας δίνει νέο κουράγιο στο ξεκίνημα της ημέρας. Είναι καταπληκτική. Η λοσιόν Old Spice μετά το ξύρισμα σας δίνει μια άσύγκριτη ανδρική φρεσκάδα.

SHULTON | ROCKEFELLER CENTER • NEW YORK

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Γιορτές πλησιάζουν... πάντοτε πιο γρήγορα από ό,τι τις περιμένει κανείς. Σε ένα μήνα Χριστούγεννα, δώρα, πακέτα, αγορές, προσκλήσεις, φασαρία, δένδρα για τα παιδιά, κρίσμες, κάρτες, χριστουγεννιάτικες κάρτες... Άλ ή θεια τις θυμηθήκατε; Πολλοί έχουν αποφασίσει να τις καταργήσουν, ιδίως οι μεγάλες οργανώσεις, που έφθαναν σε αστρονομικούς αριθμούς αποστολής και εξόδων, χωρίς να δίδουν στους παραλήπτες εξαιρετική ευχαρίστηση. Έν τούτοις, τα εύθυμα αυτά χαρτονάκια, για τους μακρινούς γνωστούς, για τους ανθρώπους που συναντά κανείς μια φορά το καλοκαίρι, για τους παλαιούς φίλους που βρίσκονται σε μακρινές πόλεις του εξωτερικού, είναι πολύτιμα. (Οι φωτογράφοι, και είναι άπειροι, έχουν την ευκαιρία να δημιουργήσουν δικές τους κάρτες και να συνδυάσουν την προσωπική ικανοποίησή με την τακτοποίησή των κοινωνικών τους υποχρεώσεων)...

Υ Ή Ζακελίν Κέννεντυ... ζωγραφίζει, ως γνωστόν, μόνη της κάρτες, σε στυλ αρκετά μοντέρνο, και αυτές, φυσικά, γίνονται άναρπαστες...

Υ Μικρή αλήθεια... «Τίποτε δεν ξυπνά περισσότερο σ' έναν άνδρα την περιέργεια, τίποτε δεν του διεγείρει την φαντασία, όσο η σιωπή μιας νόστιμης γυναίκας». (Τόμας Χάρντι)...

Υ Παγκόσμιος Έκθεσις 1964 - 1965... Από την Αμερική άρχισαν να φθάνουν τα πρώτα μηνύματα της οργανώσεως της μελλοντικής έκθεσας. Ήδη, τα «σοδαρά» κράτη έχουν κρατήσει την τοποθεσία, ήδη οι αντιπρόσωποι μελετούν τα σχέδια, ήδη αναγγέλλουν τι θα προσφέρουν (όπως το Βατικανό, το οποίο έδηλωσε ότι θα στείλη, ούτε λίγο, ούτε πολύ, την «Πιετά» του Μιχαήλ Άγγελου)... Δεν ξέρομε τί θα κάνει η Ελλάς, αλλά ελπίζουμε ότι δεν θα συμβή το ίδιο ρεζιλίκι με τις Βρυξέλλες, όπου, ως

γνωστόν, κρατήσαμε θέσι, ζητήσαμε μια ώριμη τοποθεσία, προβάλαμε του κόσμου τις απαιτήσεις, δημιουργήσαμε περιπλοκές και, αφού οι άνθρωποι μας τα πρόσφεραν όλα, αφού μέσα στους καταλόγους και στα σχέδια είχε περιληφθεί και η Ελλάς, στο τέλος, μίαν ημέρα, τους γράψαμε: «Μας συγχωρήτε, δεν θα έλθουμε». (Είναι αδύνατον να περιγράψω κανείς την έλεεινή έντύπωσή που έκαμε τότε αυτή η κακότροπη συμπεριφορά). Γι' αυτό, ως αποφασίσουν από τώρα οι αρμόδιοι, αν πάμε, να πάμε άξιοπρεπώς, άλλως από τώρα να πούμε, άξιοπρεπώς πάλι και ένωρίς, το «όχι»...

Υ Σέλφ - Σέρβις... ήταν ως τώρα στην Αμερική τα εστιατόρια. Πηγαίνει ο πελάτης, παίρνει δίσκο, φαγητό, κάθεται, και πληρώνει στο τέλος, δαίνοντας. Τώρα δημιουργήθηκε το νέο «Σέλφ - Σέρβις - Κουρείο», όπου οι νέες καπέλλες, οι Αμερικανίδες, που ξέρουν κάπως να τακτοποιούν τα μαλλιά τους, έχουν την δυνατότητα να μεταχειρισθούν όλες τις εύκολιες ενός κομμωτηρίου, να πάνε δυο - δυο να λούσουν ή μια την άλλη, να μεταχειρισθούν ό,τι σαμπουάν, βαφή, σεσουάρ ή ό,τι άλλο θέλουν και να πληρώσουν μόνο για τα υλικά, τα οποία μεταχειρίστηκαν, και όχι για κανενός την έξυπνότητά...

Υ «Έρω - καλό»... Τρίτη πολυτελεστάτη έκδοσις, του ελληνικού οίκου Νάγκελ, έρχεται να προσθέσει και την εικόνα της ελληνικής «ερωτικής» τέχνης, μετά την συνταρακτικά τολμηρή παρουσίαση της Ινδικής και της ρωμαϊκής. Το βιβλίο θα κυκλοφορήσει τις γιορτές και θα χρησιμεύσει άσφαλως σαν δώρο για μεγάλους. (Κάμα - Κάμα και Ρόμα - Άμ όρ ήσαν τα δυο πρώτα)...

Υ Τί πρόσδοος!... Στο Παρίσι, ο ζαχαροπλάστης Μπουασιέ λανσάρει ένα καινούργιο είδος σοκολάτας, που γνωρίζεται καταπληκτική επιτυχία: «Σοκολά - ω - ούσκυ»...

777

Τολμηρός ο «Πειρασμός» του Αγίου Άντωνίου

...τόσο για τη μουσική (ηλεκτρονική), όσο και για τα κοστούμια, είπαν πολλοί από κείνους που παρακολούθησαν το νέο νορβηγικό μπαλέτο «Κάβαρ», που διδάχθηκε τελευταία στην Όπερα του Όσλο, από τον Ίβερ Κράμερ. Η μουσική οφείλεται στον Άρν Νορχάιμ και τα κοστούμια στον ζωγράφο Γκν Κρόγκ. Στις φωτογραφίες: Άνω: Μια σκηνή από την ζωή του Άντωνίου, πριν γίνει άγιος. Δεξιά: Ο «Πειρασμός», τον οποίο προσωποποιεί ή ομολογουμένως πολύ ωραία χορεύτρια Μέττε Μέλλερ.

Σε άπλη...

...γραμμή, ή δημιουργία της Καίτης Φονδάκη, έρεσε στο κοινό που παρακολούθησε την πρόσφατη επίδειξή της. Μια μακρυνά έσάρπα, που ξεκινά από τον ώμο, τυλίγει με χάρη την πλάτη και καταλήγει σε κρόσια. Την παρουσιάζει με χάρη ή Έφη Μελά.

Αν μείνετε...

...από δεξίνη, το πάτε μόνη σας στο γκαράζ. Είναι το «Πήλ» Ρ. 50, το μικρότερο και φθηνότερο αυτοκίνητο του κόσμου. Έχει τρεις τροχούς, αναπτύσσει ταχύτητα 40 μιλίων την ώρα και καταναλώνει 1 γαλόνι στα 100 μίλια. Τιμάται δραχμές 12.558 - στο Λονδίνο, βέβαια.

• ΕΝΑΣ νεαρός, πολύ του κόσμου, λέει σε μια πολύ πλούσια νεαρή: — Καίτη, είσαι η γυναίκα των όνειρών μου. Είσαι χαριτωμένη, όμορφη, κομψή και πολύ έξυπνη. Θέλεις να παντρευτούμε; — Όχι! — Τρομερό! Και γιατί; — Γιατί, όπως είπες, είμαι έξυπνη...

• Ο ΓΙΑΤΡΟΣ εξετάζει τον μικρό: — Βγάλε την γλώσσα σου λίγο περισσότερο, μικρέ μου... — Δεν μπορώ, γιατρέ. Είναι δεμένη από πίσω!

• ΣΤΟ τηλέφωνο: — Άκου, χαρή μου. Θα πάς στο κοκταίλ της Λιλές; — Άκου, λοιπόν, δεν συμφιλιώθηκες... Δίκιο έχεις... Δίκιο έχεις...

— Έχεις δίκιο, που δεν θέλεις να την ξαναδεις... Θα μου δανείσης λοιπόν το καινούργιο σου φουτάνι; — ΣΤΟ πρακτορείο ταξιδιών: — Θέλω ένα εισιτήριο για τα Τρίκαλα.

— Ποιά Τρίκαλα; Της Θεσσαλίας ή της Κορινθίας; — Δεν ξέρω σημασία... Θα με περιμένει ο εξάδελφός μου και θα ψάξει να με βρει!

• Ο ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ο 5ος της Σουηδίας, φανατικός τεννίστας, είχε συχνά παρτενάρ μια γνωστή τεννίστρια, που σε ένα παιχνίδι του φώναζε επανειλημμένα και δυνατά: — Αριστερότερα! Αριστερότερα!

— Κυρία, απάντησε ο Γουσταύος χαμογελώντας. Μου μιλάτε όπως και ο πρωθυπουργός μου!

• ΒΡΗΚΑ έναν ψυχίατρο που έθεράπευσε εντελώς την γυναίκα μου από τα νεύρα της. — Πώς τα κατάφερε; — Της είπα ότι τα νεύρα είναι ένδειξη γηραιότητας!

Η ΒΙΛΜΑ ΚΥΡΟΥ, η Άλκα Κατσέλη, η Δάφνη Σκούρα και τα άλλα γυναίκα στελέχη, τα οποία αποδίδουν το «8 γυναίκες κατηγορούνται...».

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ «ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ»

«'Οντίν» και «8 γυναίκες...»

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ανοίξε την περασμένη Παρασκευή και το καινούργιο θέατρο «Λαμπέ-τη». Έτσι λειτουργούν τώρα 21 έν-δω σκηνές στην Αθήνα και έτοι-μάζεται ν' αρχίσει προσεχώς ακόμη μία, το «Κυκλικό». Το θέατρο της Έλλης Λαμπέτη δημιουργήθηκε στην αρχή της οδού Ίπποκράτους και η έναρξή του έγινε με ένα έργο του Ζιρώντου: Την «'Οντίν». Δεν είναι η

πρώτη φορά που παίζεται στην Α-θήνα η σκηνηκή αυτή δημιουργία του εξαιρετικού Γάλλου δραματουργού. Έ-δω και χρόνια είχε ανέβει στο «Ε-θνικό Θέατρο», με την Βάσω Μανω-λίδου και με τον άρχιστο Γιώργο Παπα στους βασικούς ρόλους. Ή-ταν μία εξαιρετική παράσταση, που είχε κάνει αίσθηση και είχε σημειώ-σει ξεχωριστή επιτυχία. Το έργο αυ-τό του «Ρακίνα της εποχής μας» —δ-πως είχε αποκληθεί ο Ζιρώντου όταν ζούσε—, παράλληλα με τον συμβολι-σμό του, περιλαμβάνει και μία ιδιαι-τε-λία. Το ρομαντικό στοιχείο αναμι-γνύεται με το ρεαλιστικό και συνθέ-τουν σκηνές που προσελκύουν ξεχωρι-στά τον θεατή. Φυσικά, όμως, και οι απαιτήσεις που έχει η παράσταση είναι ιδιαίτερες και σημαντικές. Τό-σο σημαντικές, ώστε ασφαλώς είναι μεγάλος άθλος να στηθεί η «'Οντίν» στη σκηνή όπως πρέπει και να κυ-λήσει η δράση της στο πλαίσιο που την έχει τοποθετήσει με θαυμαστή μαεστρία ο πνευματικός δημιουργός της. Η τωρινή παρουσίαση της δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι κάτι το ιδιαίτερο. Θα ήταν, όμως, άδικο να μην αναγνωρίσουμε ότι συνολικά πρόκειται για μία παράσταση φρου-τισμένη, πειθαρχημένη, με έκδηλη την τάση να αποδοθεί στον σωστό τόνο το πνεύμα του Ζιρώντου.

Η παράσταση

Η Έλλη Λαμπέτη, πρώτα - πρώ-τα, ζωντανεύει όπως πρέπει και πο-λύ δημιουργικά την κεντρική ηρώδα. Είναι μία 'Οντίν που προσελκύει. Πλάι της, ο Νίκος Κούρκουλος έδω-σε μία νέα απόδειξη του ταλέντου του, χωρίς όμως να φθάσει και σε ολοκληρωμένη διαγραφή του ρόλου. Τον ζημιώνει πρό πάντων ο κραυγαλέος τόνος που χρησιμο-ποιεί σε ώρισμένες σκηνές. Η Λα-λοπούλου, εξ άλλου, είχε κάτι το ψυχρό και το τραχύ στην όλη πα-ρουσίαση της Βέρας. Άτονη επίσης η Μαρία Φωκά. Αντίθετα, πολύ επι-τυχημένα και δημιουργικά παίζουν ο Δημήτρης Καλλιδικάς και ο Γιάν-νης Μιχαλόπουλος. Το ίδιο ισχύει για τον Χρήστο Πάρλα, που ζωντα-νεύει τον ποιητή στη γραμμή ακρι-βώς που πρέπει. Ο Μπάμπης Κα-τσούλης, τέλος, έχει κι αυτός θέση στον πίνακα των ερμηνευτών που ση-μαίνουν επιτυχία. Για τους υπόλοι-πους, χωρίς να αμφισβητή κανείς ό-τι έχουν ώρισμένες καλές στιγμές, δεν μπορεί, εν τούτοις, να πη ότι ή-ταν αυτό που αποζητούν οι ρόλοι τους. Αντίθετα, ικανοποιητική ήταν η μουσική, και έκανε εντύπωση η εργασία του Γιάννη Καρύδη, τόσο η σκηνογραφική, όσο και η ένδυμα-τολογική. Γενικά, μία παράσταση φροντισμένη που, αν δεν φθάει στο επίπεδο της πρώτης εμφάνισης του έργου στην αθηναϊκή σκηνή, παρα-κολουθείται, εν τούτοις, με ενδιαφέ-ρον. Υπογραμμίζει τον γενικότερο συμβολισμό της «'Οντίν», για τον πόθο του Ίδανικού και τη στάση των ανθρώπων που παρασύρονται ά-πο την ρουτίνα της καθημερινότη-τας και εγκαταλείπουν τον αγώνα για την απόκτησή του. Δεν μπόρεσα μόνο να καταλάβω ποιο ρόλο έπαι-ξε το ανέβασμα του έργου ο Ρά-σος χορογράφος Μπόρις Κνιάζεφ, που αναφέρεται στο πρόγραμμα ότι είχε την «σκηνοθετική επιμέλεια» και που στην «πρεμιέρα» βγήκε στο τέ-λος και χαιρέτησε, μαζί με τους

άλλους παράγοντες της παραστά-σεως. Τι έδωσε...;

«8 γυναίκες...»

Μεταφερόμαστε τώρα στο έναρ-κτήριο έργο του θεάτρου «Γιώργου Παπα». Η νέα αυτή αθηναϊκή σκη-νή δημιουργήθηκε, ως γνωστόν, στην αρχή της οδού Σίνα, εκεί όπου ήταν άλλοτε η Λεόντειος Σχολή. Και εγ-καίνισσε τη λειτουργία της μ' ένα ιδιότυπο έργο. Ένα έργο στο οποίο παίζουν μόνο γυναίκες. Οκτώ γυναί-κες. Στο σπίτι όπου κατοικούν, ά-ναγγέλλεται ότι διεπράχθη μία δολο-φονία. Έχει σκοτωθεί ο άρχηγος της οικογένειας. Αρχίζει τότε μία αγωνιώδης έρευνα για να βρεθεί ποιά από τις οκτώ γυναίκες, που κατηγο-ρούνται, είναι η ένοχος... Η έρευνα αυτή γίνεται αφορμή να έλθουν στην επιφάνεια άγνωστες λεπτομέρειες της ζωής τους και να γνωσθούν πρά-γματα που φέρνουν αναστάτωση σε όλη την οικογένεια, ως ότου έρχεται το τέλος — ένα τέλος απροσδόκητο που όμως δεν θα το αναφέρω, γιατί σ' αυτό ακριβώς στηρίζεται όλο το

παρουσίασε πρόπερι ο Δημήτρης Μυράτ με πολλή επιτυχία.

Ο Μήτσος Λυγίζος

Σ το τωρινό έργο του Τομά, βασι-κος συντελεστής της επιτυχούς απο-δόσεώς του είναι ο σκηνοθέτης Μη-τσος Λυγίζος. Έχει μοντάρι μία παράσταση όπου ο θεατής παρακο-λουθεί —σε επιτυχημένη μετάφραση του Δημήτρη Γιαννουκάκη— τις οκτώ ηρωίδες σ' ένα αρμονικά δοσμένο σύνολο. Όλες σχεδόν οι ερμηνεύ-τριες παίζουν με μπρίο και στόν σω-στό τόνο. Βασική εξαίρεση η Μαρία Γιαννακοπούλου, που υποδύεται την γιαγιά και η οποία την εμφανίζει μ' ένα τόνο όμιλίας έξω από το κλί-μα της όλης παραστάσεως. Από τις άλλες ερμηνεύτριες ξεχωρίζουν η Μάρθα Βούρση, η Άλκα Κατσέλη, η Έλεάνα Άπτεργκ, καθώς επίσης η Βίλμα Κύρου. Η Δάφνη Σκούρα δεν δίνει πάντα ολοκληρωμένη την εντύ-πωση του τύπου που υποδύεται. Έ-τισης, η Άννα Παϊτατζή παρουσιάζ-ει με υπέρμετρη κάπως ελαφρόδα την ηλικιωμένη γυναίκα που έχει ά-ναδρέψει τα δυο κορίτσια της οικο-γενείας. Και, τέλος, η Κατερίνα Γώ-γου, θα έπρεπε να δώσει μία κάπως διαφορετικότερη διαγραφή του ρόλου της. Αλλά αυτές είναι λεπτομερεια-κές παρατηρήσεις. Βασικά ο Λυγί-ζος έχει μοντάρι και έχει κινήσει το σύνολο έτσι, ώστε ο θεατής προσ-ελκύεται και φεύγει αποκομίζοντας μία ευχάριστη εντύπωση.

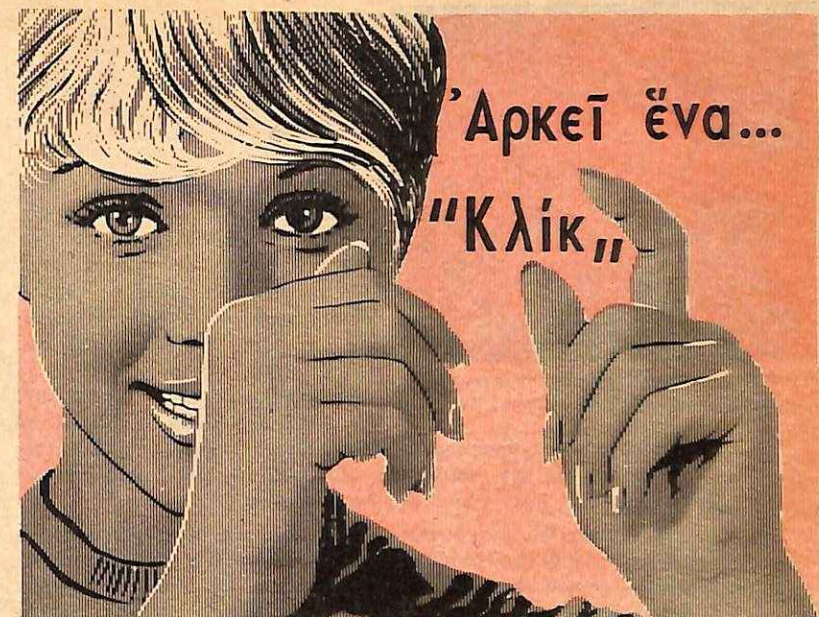
Η κ. Κυβέλη

Παράλληλα με τις δυο «πρεμιέ-ρες» για τις οποίες μίλησαμε πα-ραπάνω, είχαμε και μία πολύ ενδια-φέρουσα «πρώτη» στην Θεσσαλονί-κη. Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Έλ-λάδος, που διευθύνει ο Σωκράτης Καραντινός, παρουσίασε στο κοινό της μακεδονικής πρωτεύουσας την κ. Κυβέλη. Η μεγάλη πρωταγωνίστρια ξαναζωντανέψε μία γνώριμη εξαίρετη δημιουργία της. Συγκεκριμένα, πλαι-σιωμένη από τα στελέχη της δευτέ-ρας κρατικής σκηνής, έπαιξε το «Μυ-στικό της κοντέσσης Βαλεραϊνας», που γνώρισε πάλι εξαιρετική επιτυ-χία. Έν τώ μεταξύ έδω το πρώτο κρατικό θέατρο παρουσιάζει το δεύ-τερο έργο του εφετινίου ρεπερτορίου του που, όπως έχουμε αναφέρει, εί-ναι η σκηνηκή δημιουργία του Ζιρών-του «'Ιντερμέτζο», με βασική ερμηνεύτρια την Βάσω Μανωλίδου. Πα-ράλληλα γίνεται η αλλαγή προγράμ-ματος στο «Κεντρικό», καθώς και το ανέβασμα του νέου έργου του «Νέου Θεάτρου». Ταυτόχρονα ετοιμάζονται κι άλλες αλλαγές. Το «Θέατρο Τέ-χνης» ετοιμάζει έργο του Άρθουρ Μύλλερ. Συγχρόνως προσδωρίστηκε για τις 6 Δεκεμβρίου η «πρεμιέρα» του έργου του Όσκαρ Ουάιλντ «Η δεινότητα της Λαίδης Ουίντερμπα», που θα παιχθεί με την σύμπραξη και της Μαίρης Άρσων. Τέλος, νέο ελλη-νικό έργο ετοιμάζει ο θίασος του θε-άτρου «Χατζηχρήστου». Συγκεκρι-μένα, ο Χατζηχρήστος, ο Αύλωνιτης, η Βασιλειάδου, ο Ρίζος και οι συν-εργάτες τους θα παρουσιάσουν μία καινούργια κωμωδία του Σωτήρη Πα-τατζή, που έχει τον τίτλο «Δόν Σου-άν» και για την οποία υπάρχουν πολ-λύ ευάριστα προγνωστικά. Τέλος, μία κωμωδία σε διασκευή του Άλκεου Σακελλαρίου και με μουσική διάν-θιση του Μάνου Χατζιδάκι ετοιμάζει η Άλκη Βουγιουκλάκη, για δεύτερο έργο στο θέατρο «Κοτοπούλης». Και έπεται συνέχεια... ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

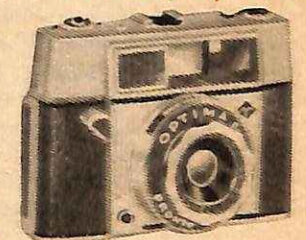
Η ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΕΤΗ σε μία σκη-νή από την «'Οντίν» του Ζιρώντου.

βάθρο της αστυνομικής ύφης του έρ-γου και, φυσικά, δεν πρέπει να το ξε-ραουν όσοι θα πάνε να δουν την πα-ράσταση. Δεν πρόκειται βέβαια για κάτι το εξαιρετικό. Στο είδος του, όμως, είναι ένα έργο που το παρακο-λουθεί κανείς με ενδιαφέρον και που συνολικά προσελκύει με την ιδιορ-ρυθμία του, την ιδιομορφία του και την παρουσίαση μόνον θηλυκών ερμηνευτών στη σκηνή. Μία σκηνή που την έχει επενδύσει αισθητικά ο Γί-ωργος Άνεμογιάννης κι όπου κινού-ναι με έντονο παλμό οι ηρωίδες του Ρομπέρ Τομά, του νέου Γάλλου συγ-γραφέως, που μας είναι ήδη γνω-στός από την «Παγίδα» του, που

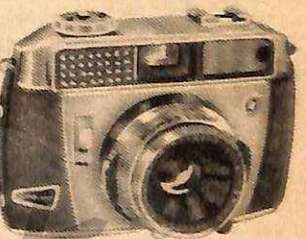

... για να κρατήσετε μία για πάντα κάθε εικόνα που σας ενδιαφέρει

• Είτε είστε άπλως έρρασιτέχνης, είτε ένας προχωρημένος και απαι-τητικός φωτογράφος, στο τμήμα Φωτογραφικών ειδών του Φαρμα-κειού μας θα βρήτε κάθε τι που σας ενδιαφέρει και μία ειδικευμένη εγκάρδια εξυπηρέτησι.

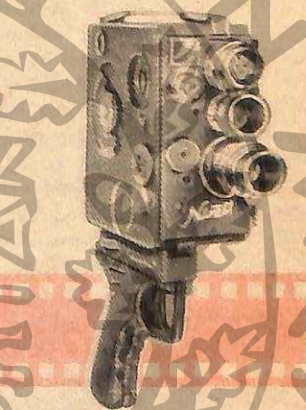

• Φωτογραφικές μηχανές όλων των τύπων, Κινηματογραφικές μηχανές λήψεως ή προβολής, εξαρτήματα, πρόσθετοι φακοί, φίλτρα, φωτόμε-τρα, προβολείς, slides, φιλμς, εμφα-νίσεις, έκτυπώσεις φωτογραφιών.

• Επίσης ειδικά εξαρτήματα και μηχανές δι' επιστημονικήν μακρο- και μικρο-φωτογράφησι.

• Επίσκεψθητε μας διά ενημέρω-σιν σας και διά πληροφορίας χωρίς καμμίαν υποχρέωσιν.

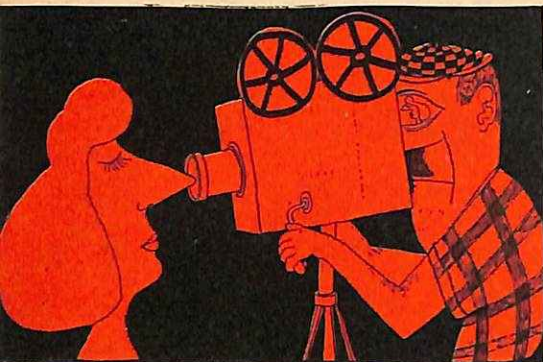
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ • ΤΗΛ. 531631 έως 5

Diffusez le merveilleux Sordilège

Sordilège

LE GALION
Parfumeur a Paris

ΑΛΕΚΤΟΡ.

—Θα σταματήσης την μηχανή εγκρό πλάνο—
μονάχα έπάνω στο πρόσωπό της. 'Εν τάξει;

Κάνω εγώ αυτό — αποφάσισε, την τελευταία στιγμή, να χαρίση την ζωή της ήρωίδας του, παίρνοντάς της όμως σ' αντίλλαγμα, ο.τι πολυτιμότερο έχει στον κόσμο αυτό: μιὰ κοπέλλα.

—'Ο φόνος θα γίνη βιασμός, είπε, δίνοντας τὰ χειρόγραφα στο δισκίο του. Αυτός ο κερατάς μούγραψε σενάριο γιά μαθητάς της Ριζαρείου. Καί του τόπα: «Θέλω νεορεαλισμό». 'Αμ' γίνεται νεορεαλισμός χωρίς βιασμούς και «στρίπ - τής»; Κοίταξε, ωρὲ Θωμά, νὰ φτιάξεις μιὰ σκηνή μὲ τὰ ἴδια πρόσωπα, γύρω στὰ 200 μέτρα ταινία, κι ἄστον αὐτὸν νὰ ψάχνῃ νὰ βρῇ τὸν δολοφόνο.

—Νὰ μεταθέσω τὸ φόνον σ' ἄλλή σκηνή, ρώτησε ὁ βοηθός, ἢ θὰ τὸν βγάλουμε ὁλότελα; 'Απὸ δῶ καὶ κάτω τὸ σενάριο δὲν ἔχει καθόλου ἥρωϊδα. Πῶς θὰ τὴν μάσουμε πάλι στὴν υπόθεση;

'Ο σκηνοθέτης, ὅμως, δὲν φαινόταν νὰ ἀνησυχῇ γιὰ τέτοιες μικρολεπτομέρειες. 'Η ἀλήθεια εἶναι πῶς εἶχε μερικὲς πολὺ ὑγιεῖς ἀρχές περὶ κινηματογραφικῆς τέχνης καὶ φαινόταν νὰ διέπειται ἀπὸ μεγάλο σεβασμὸ γιὰ τὸ κοινό, γιὰτὶ μὲ πραγματικὸ πάθος διαβεβαίωσε τὸν ἀγνώστου ἐπώνυμου βοηθὸ τοῦ Θωμά ὅτι «ὁ κόσμος θέλει νὰ δῇ γυμνὸ, καὶ μόνο τὸ γυμνὸ εἶναι ποὺ φέρνει εἰσιτήρια καὶ ὄχι ἡ συνοχὴ τοῦ σενάριου, ποὺ τοὺς βάζω ἐγὼ καὶ μοὺ γράφουν, οἱ ψωνᾶρες, δέκα στὴ δεκάρα. Κατάλαβε, Θωμά, παιδί μου; Κατάλαβα, νὰ λές».

Τὸ βᾶρος ἔπεσε στὴν πρωταγωνίστρια...

Ἐτσι ἔγιναν τὰ πράγματα καί, ἀντὶ γιὰ πιστολιές καὶ αἵματα, παρακολουθήσαμε μέρα μεσημέρι μιὰ ρεαλιστικώτατη σκηνὴ διασμοῦ, στὸ στούντιο τῆς 'Εταιρίας «Μινέρβα, Κινηματογραφικαὶ 'Επιχειρήσεις, Α.Ε.», ποὺ εἶχε τὴν εὐγενὴ καλωσύνη νὰ μᾶς προσκαλέσῃ φιλικὰ γιὰ νὰ «γράψουμε κάτι» γύρω ἀπὸ τὴν καινούργια νεορεαλιστικὴ —καί, φυσικά, ἐκ τῶν προτέρων «αὐστηρῶς ἀκατάλληλη»— ταινία τῆς «Μάνα μου, τί μὲ γένναγες;» ἢ κάτι παρόμοιο.

Οἱ ἡθοποιοί, ποὺ ἦρθαν, ὅπως πάντα, μὲ κάποια ἀργοπορία, ἀλλὰ ὁλόδια ἀπὸ τὴν Βία Βένετο —οἱ γυναῖκες μὲ «σάλας» καὶ οἱ ἄνδρες μὲ πέτσινα σακάκια καὶ μᾶλλινα πονκάμισα—, ἦταν διαδασμένοι, ὅπως θεβαίνωναν τουλάχιστον, καὶ κατὰ κάποιο τρόπο προδιατεθειμένοι γιὰ τὴν σκηνὴ τοῦ φόνου. 'Αν κρίνῃ ὅμως κανεὶς ἀπὸ τὴν εὐχάριστη ἐκπληξὴ ποὺ ἔδειξαν ὅταν τὸ χωνὶ τοὺς ἀνακοίνωσε πῶς, ἀντὶ γιὰ φόνον, θὰ γυρίζαν βιασμό, μᾶλλον δὲν εἶχαν ἰδέα τί ἀκριβῶς θὰ γυρίζαν ἢ, τὸ πολὺ - πολὺ, νὰ εἶχαν μιὰ ἀμυδρότατη ὑπόνοια πῶς «κάποιος ἀπ' ὅλους θὰ ἔβγαλε σήμερὰ ἀπ' τὴ μέση». Οἱ μόνοι ποὺ φάνηκαν νὰ ἀπογοητεύωνται ἦταν οἱ δύο κομπάρσοι ποὺ θὰ ὑποδύονταν τοὺς τραυματιοφορεῖς, κατὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ πτώματος. Τοὺς πέρασε, ὅμως, ὅταν ὁ βοηθὸς τοῦ σκηνοθέτη τοὺς διαβεβαίωσε ἐμπιστευτικὰ πῶς ἀργότερα θὰ γυρίζαν δικαστήριο —αὐτὸ, ἔτσι καὶ ἀλλιῶς, μὲ φόνον ἢ μὲ βιασμό, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τ' ἀποφύγουμε, κοινωνικὸ δῶμα γυρίζουμε— καὶ θὰ τοὺς δόλεψε ὁπωσδήποτε μὲ δύο χωροφυλακιστικούς ρόλους, φτάνει νὰ εὐρίσκαν κάνα - δύο παλιά ἀμπέχωνα. «Μπορεῖ ἐσένα, ποὺ ἔχεις κι ἄσπρα μαλλιά, νὰ σὲ κάνουμε δικαστὴ. Τί λές, θὰ τὰ καταφέρνεις;».

Δὲν χρειάστηκε νὰ γίνουν σημαντικὲς ἀλλαγές στὸ «σέτ» γιὰ τὴν μετατροπὴ τοῦ φόνου σὲ βιασμό. 'Ο σκηνοθέτης ἔπεμπε πῶς «καλὴ θέληση νὰ ὑπάρχῃ κι ὅλα γίνονται. Στὸ κάτω - κάτω, ἑλληνικό ἔργο γυρίζουμε, ρε παιδιά» — κ' ἔτσι, μὲ μιὰ ἀπλὴ ἀντικατάσταση τοῦ τραπέζιού μ' ἓνα στρατιωτικὸ ράντσο, στρωμένο μὲ μιὰ πράσινη μπατανία κ' ἓνα ριγὲ ἀσπροκόκκινο σεντόνι —ποὺ φιλοξενούσε τὸν φύλακα τοῦ στούντιο—, τὰ πάντα ἦταν πιά ἔτοιμα γιὰ τὸ γύρισμα τῆς συνταρακτικῆς σκηνῆς τοῦ βιασμοῦ.

Τὸ βᾶρος ἔπεφτε ὅλο στὴν πρωταγωνίστρια. 'Εκτὸς τοῦ ὅτι ἔπαιρνε παράταση ζωῆς —ἔστω καὶ μιάς ζωῆς ἀτιμασμένης—, τῆς δινόταν ξαφνικὰ ἡ εὐκαιρία «νὰ δημιουργήσῃ ρόλο —κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ σκηνοθέτη—, νὰ δείξῃ πῶς ἦταν πραγματικὴ δραματικὴ ἡθοποιός, ποὺ ἔχει νὰ μπαίνει ὅλες ἀπ' τὸ κακὸ τους». 'Η πρωταγωνίστρια κουνούσε συνεχῶς τὸ κεφάλι της, δείχνοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ πῶς κατανούσε κ' ἐκτιμούσε βαθύτατα ὅσα τῆς ἔλεγε ὁ σκηνοθέτης, καὶ μόνο ὅταν ὁ τελευταῖος ἐπανελάβε γιὰ πέμπτη φορὰ

«ἄντε νὰ σὲ δοῦμε καὶ σένα» θεώρησε ἐπιβεβλημένο νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν καλλιτεχνικὴ τῆς ὑπόσταση μ' ἓνα: «Δηλαδή, γιὰτὶ τὸ λέτε αὐτό, κύριε Σπύρο μου; Μέχρι τώρα ποὺ παίζαμε, δηλαδή, στὸν Καρναγολόξ;».

—'Οχι, ωρὲ κοπέλλα μου, εἶπε ὁ σκηνοθέτης. 'Η σκηνὴ αὐτὴ, ὅμως, κρατᾷ ὁλόκληρο τὸ βᾶρος τῆς ταινίας καὶ θέλει κότσια. Βιασμός εἶναι, δὲν εἶναι πιστολιὰ καὶ παρ' τὸν κάτω. Τί διάολο κάνει κι αὐτός ὁ Θωμάς... 'Αντε, ρε Θωμά, ἀκόμα αὐτὴ ἡ ἔρμη ἡ σκηνή; 200 μέτρα ταινία σοὺ εἶπα νὰ μοὺ κάνης...

'Ο Θωμάς φαίνεται πῶς τὰ εἶχε καταφέρει, γιὰτὶ ὁ σκηνοθέτης, ἀπὸ τὸ χειρόγραφο ποὺ τοῦ παρουσίασε ὁ βοηθός του, δὲν ἔσθισε παρὰ μόνο ὁλόκληρο τὸν διάλογο καὶ τρία ἀπὸ τὰ τέσσερα συνολικά «πλάνα», ἀντικαθιστώντας τὸν μὲν διάλογο μ' ἓνα πρωτότυπο νοῦμερο «στρίπ - τής» —ποὺ θὰ χαλάσῃ κόσμον—, κλείνοντας δὲ ὁλόκληρη τὴ σκηνὴ μὲ τὴν καθαυτὴ πράξη τοῦ βιασμοῦ καὶ θά-

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ (μὲ χιούμορ)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΜΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗΣ...

ζοντας στὸ στόμα τῆς πρωταγωνίστριας μιὰ σπαρακτικὴ ἐπὶ κληση, ἀπὸ ὅπου θὰ ἔβγαине καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἔργου.

«Τὴν στιγμή, δηλαδή, ἐξήγησε, ποὺ θλίψεις πῶς δὲν μπορείς νὰ ξεφύγῃς πιά ἀπ' τὰ χέρια του κ' εἶναι πεσμένοι ἀπὸ πάνω σου στὸ ράντσο, θὰ τεντώσης τὸ κεφάλι σου καὶ θὰ φωνάξῃς σπαρακτικὰ μέσα ἀπὸ τοὺς λυγμούς σου: "Μάνα μου, τί μὲ γένναγες;". 'Ο-μως, πολλὰ σπαρακτικὰ, κατάλαβε;

«'Η σκηνή, δηλαδή, θὰ πᾶν ἔτσι, ἐξακολούθησε ὁ σκηνοθέτης, ἀφοῦ συμβουλευθῇ πάλι τὸ φωτόμετρο του καὶ κοίταξε μιὰ - δύο φορές μέσα ἀπ' τὴ μηχανή —γιὰ νὰ δῇ ἂν τὸ φῶς κι ὁ χῶρος τὸν βοηθοῦσαν νὰ δώσῃ ὅπως ἔπρεπε αὐτὸ ποὺ ὠραματιζόταν. 'Εσύ —στὴν πρωταγωνίστρια— κάθεται στὸ φτωχικὸ σου δωμάτιο καὶ ράβεις. Ποῦ εἶσαι, Θωμά; Κατέβα στὴν κυρία ἀπὸ κάτω καὶ ζήτη τῆς κανένα πανί καὶ καμμιὰ βελόνα μὲ κλωστή. 'Εν τάξει; Λοιπόν, μπαίνεις ἐσὺ — στὸν πρωταγωνιστὴ. Τὰ μάτια σου, ἡ ἔκφρασή του δείχνουν πῶς εἶσαι ἀποφασισμένος γιὰ ὅλα. Φλέγεσαι ἀπ' τὸ πάθος, ποὺ λένε, κατάλαβε; 'Εσύ —στὴν πρωταγωνίστρια—, βλέποντάς τον, τὰ χάνεις, καταλαβαίνεις πῶς δὲν ἦρθε γιὰ καλὸ καὶ σπώννεσαι. Αὐτός —ὁ πρωταγωνιστής— προχωρεῖ κατὰ πάνω σου. Ποῦ εἶσαι, Σταῦρο; — στὸν ὀπερατέρ. 'Εδῶ θὰ τραβήξῃς τραίηλινγκ, θὰ προχωρήσῃ τὴ μηχανὴ κατὰ πάνω της καὶ θὰ τὴν σταματήσῃς εγκρό πλάνο» ὁλόκληρο καὶ μονάχα τὸ πρόσωπό της. 'Εν τάξει; Κοιτάχτε σεις νὰ δουλέψετε καλὰ τὰ «φλάς», μὴ μᾶς βγῇ καμμιὰ σούπα. Λοιπόν. Σηκώνεσαι ἀπ' τὴ θέση σου, στέκεσαι σὰν μαρμαρωμένη κ' ἡ βελόνα μὲ τὸ πᾶν σοὺ πέφτουν ἀπ' τὰ χέρια. 'Αὐτὸς ὅλο καὶ προχωρεῖ κατὰ πάνω σου. Τότε ἐσὺ βγάζεις μιὰ σπαρακτικὰ κραυγὴ κι ἀρχίζεις νὰ τρέχῃς γύρω-γύρω στὸ ράντσο. Μὲ τὴν κάθε βόλτα ποὺ κάνεις...».

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ: 'Ο Λάκης θὰ μὲ κυνηγή;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (κάπως ἐκπληκτός): 'Εμ, βέβαια, θὰ σὲ κυνηγά. Μόνη σου θὰ τρέχῃς;

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ: Ξέρω γώ;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λοιπόν, μὲ τὴν κάθε βόλτα ποὺ κάνεις —ἄντε, ωρὲ Θωμά, κουβεντούλα ἔπιασε κάτω—, μὲ τὴν κάθε βόλτα ποὺ κάνεις, αὐτὸς σοὺ τραβάει κι ἀπὸ ἓνα ρούχο. Πρῶτα τὴν μπλούζα. Ὑστερὰ τὴ φούστα... Κατάλαβε; Κανονικὸ «στρίπ - τής», δηλαδή. 'Ετσι ξεφεύγουμε ἀπ' τὰ τετριμμένα καὶ προσθέτουμε δραματικότη-τα στὴ σκηνή. Κατάλαβα;

—Εἶδα κάτι παρόμοιο στὸ «Ντανιέλα, ἡ ξανθὴ κατάσκοπος», εἶπε ὁ τραυματιοφορεὺς μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά, ποὺ εἶχε μεγάλες πιθανότητες νὰ γίνῃ δικαστής. 'Ηταν τὸ πιὸ πρωτότυπο «στρίπ - τής» ποὺ εἶδα ὡς τώρα.

—Πᾶψε, ρε σαχλαμάρα, τοῦ εἶπε ὁ Θωμάς. Τί σχέση ἔχει τὸ «Ντανιέλα» μ' αὐτὸ ποὺ γυρίζουμε ἐμεῖς; 'Εκεῖ, πρῶτα - πρῶτα, τὴν ξεγυμνώνουν στὴ σκηνή, ἄσε ποὺ τόχαν πετοσκοφεῖ καὶ δὲν εἶδε τίποτα ὁ κόσμος.

—'Αφήστε τώρα τίς κουβέντες, εἶπε ὁ σκηνοθέτης. Λοιπόν, καταλάβαμε, παιδιά; Καλὸ θάταν, στὴν κάθε βόλτα καὶ μὲ τὸ κάθε ρούχο ποὺ θὰ σοὺ τραβᾷ, νὰ σταματᾷτε καὶ νὰ πετᾷτε ἀπὸ καμμιὰ κουβέντα: «Μὴ μὲ διάσης». «Σὲ παρακαλῶ». «Δὲν μοὺ ἀπομεινε τίποτα ἄλλο στὸν κόσμο, παρεκτὸς ἀπ' τὴν τιμὴ μου» καὶ τέτοια. Κ' ὕστερα πάλι τρέξιμο. 'Εν τάξει; Τὸ καταλάβαμε; 'Οχι, τὸ καταλάβαμε;

«Μάνα μου, τί μὲ γένναγες;» — Σκηνὴ 18η...

Πρωταγωνιστὴς καὶ πρωταγωνίστρια διαβεβαίωσαν, κουνώντας μὲ ἑμφάση τὸ κεφάλι τους, τὸν σκηνοθέτη πῶς εἶχαν καταλάβει. 'Η πρωταγωνίστρια, μάλιστα, πρόσθεσε κ' ἓνα «ναί».

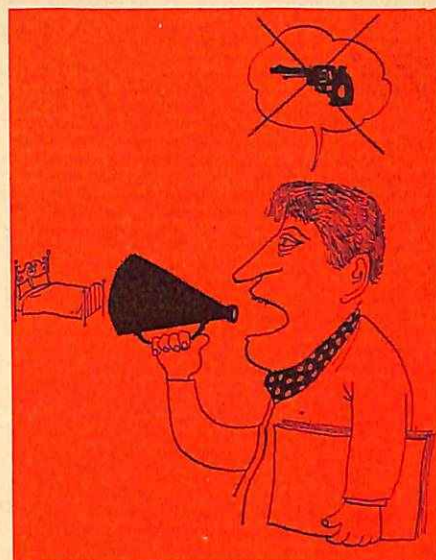
—'Οχι γιὰ τίποτ' ἄλλο, εἶπε ὁ σκηνοθέτης, ἀλλὰ ἡ ταινία ποὺ ἔχουμε θὰ μᾶς φθάσῃ τοῖμα - τοῖμα καὶ δὲν μᾶς μένει περιθώριο γιὰ σπατάλες μὲ δοκιμαστικά. Τὸ πολὺ νὰ τραβήξουμε τὴ σκηνὴ μιὰ-δύο φορές, ἴσαμε νὰ μπῇτε στὸ πνεῦμα. 'Απὸ κεῖ καὶ πέρα οὔτε ἕ-τρο παραπάνω. Κοιτάχτε νὰ τὴν δγᾶτε μὲ τὴν πρώτη, γιὰτὶ πετᾶω καὶ τὸ διαμρὸ καὶ γυρίζω τοῖμα. Γιὰ νᾶμαστε συνεννοημένοι.

'Η πρωταγωνίστρια εἶχε τὴν καλὴ ἰδέα —ποὺ τὴν ἐνέκρινε ἀπολύτως ὁ σκηνοθέτης— νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν προτέρων ξεκουμπώσει ρούχα καὶ ἐσώρουχα, ποὺ θὰ τῆς τραβοῦσε ὁ Λάκης στὸ ἀπελπισμένο τους κυνηγητὸ γύρω στὸ ράντσο μὲ τὴν πράσινη μπατανία, «γιὰ νὰ μὴ ἔχουμε καμμιὰ λαχτάρα καὶ μοὺ σκίση καὶ τὸ φουστάνι, κύριε Σπύρο μου». Στὸ δοκιμαστικὸ ἡ σκηνὴ πῆγε περίφημα καὶ ἡ μόνη σύσταση ποὺ χρειάστηκε νὰ κάνῃ ὁ σκηνοθέτης στὴν πρωταγωνίστρια ἦταν νὰ προσπαθῇ νὰ μὴ γελᾷ, «γιὰτὶ ἐδῶ, παιδί μου, δὲν βγήκατε στὸ δάσος νὰ μαζεύετε πεταλοῦδες, οὔτε παίζετε τὸ κρυφτούλι, ἀλλὰ σὲ κυνηγᾷ γιὰ νὰ σὲ διάση. Νὰ σὲ δι-ά-ση. Καταλαβαίνεις τί θὰ πῇ αὐτό;». Τὸ «στρίπ-τῆς» ἔγινε κι αὐτὸ δραματικώτατα προκλητικὸ, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἤθελε ὁ σκηνοθέτης ποὺ, εὐτυχῶς, ἦταν τῆς νέας σχολῆς καὶ δὲν τὸν ἐνωλοῦσαν οἱ μικρολεπτομέρειες, ὅπως τὸ ὅτι ἡ μπλούζα τῆς πρωταγωνίστριας βρισκόταν στὰ χέρια τοῦ πρωταγωνιστῆ πρὶν καλὰ - καλὰ αὐτὸς ἀπλῶς ἀπάνω της τὰ χέρια. 'Ο ὀπερατέρ, οἱ ἠλεκτρολόγοι καὶ ὅλοι οἱ τεχνικοί ἔκαναν μὲ τὸ παραπάνω τὴ δουλειὰ τους, ὁ διάλογος «κύλησε μέλι», κατὰ τὴν

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μόνο τὸ γυμνὸ φρο-
νει εἰσιτήρια...

(Σκίτσα ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Μὲ τὸ χωνὶ ἀνακοινώθηκε πῶς ἀντὶ γιὰ φόνον θὰ γυρίζαν βιασμό.

'Η κοπέλλα μένει μαρμαρωμένη στὴ θέση της, ἐνῶ ὁ ἄνδρας, μὲ μιὰ ἔκφραση Τζᾶν τοῦ 'Αντερβογάλη στὸ πρόσωπό του, προχωρεῖ κατὰ πάνω της μὲ τὰ χέρια πάντοτε ἀπλωμένα. Μετὰ ἀπὸ τρία θήματα ὁ ἄνδρας παραμερίζει, καὶ πρὸς τὴν κοπέλλα προχωρεῖ τώρα ἡ μηχανή, ποὺ σταματᾷ μισό, καὶ λιγώτερο, μέτρο ἀπ' τὸ πρόσωπό της. Ξαφνικὰ ἡ κοπέλλα, ποὺ ὅσο ἡ μηχανὴ τὴν παίρνει «γκρό πλάνο» ἔχει κατορθώσει νὰ ἀνιχνεύσῃ τελειῶς τὰ χαρακτηριστικά της καὶ δὲν σαλεύουν οὔτε οἱ βλεφαρίδες της, δείχνει σὰν νὰ κατὰλαβε, ἐπιτέλους, τὸ σκοπὸ τῆς ξαφνικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως τοῦ «'Ε-σ-ὺ» καὶ ἀφήνει τὸ πρῶτο τῆς σπαραξικάρδιο «'Αχ». Κι ἀμέσως κατόπιν ἀρχίζει νὰ τρέχῃ, πρὶν ὁ ἄνδρας προλάβῃ νὰ κινήσῃ τὴν παραμικρὴ κίνηση. 'Ετσι, ὅταν αὐτὸς ξεκινᾷ, ἡ πρωταγωνίστρια ἔχει κάνει κιόλας ὁλόκληρο τὸν πρῶτο γύρο τοῦ ράντσου —ὁ βιασμός θὰ γίνῃ στὸν ἑκτο γύρο— καὶ βρίσκεται ἀκριβῶς ἀπὸ πίσω του. Γιὰ μιὰ στιγμή ἡ σκηνὴ τείνει νὰ πάρῃ ἐντελῶς διαφορετικὴ τροπὴ ἀπ' αὐτὴν ποὺ σχεδίασε ὁ σκηνοθέτης, μὲ τὴν κοπέλλα νὰ κυνηγᾷ, στὴν πραγματικότητά, τὸν βιαστήν της, ἀντὶ νὰ κυνηγιέται ἀπ' αὐτόν, καὶ τὸν βιαστὴ νὰ τὸ βάζῃ στὰ πόδια. Αὐτό, ὅμως, κρατᾷ ἐλάχιστο μόνο δευτερόλεπτα, ὁ βιαστὴς κερδίζει γρήγορα ἀπόστασιν καί, στὸν δεύτερο γύρο, κυνηγᾷ πιά αὐτὸς τὴν πρωταγωνίστρια. 'Όταν συμπληρώθηκε ὁ δεύτερος γύρος —τὸ μαξιλάρι τοῦ ράντσου εἶναι τὸ ὁρόσημό— ἡ κοπέλλα σταμάτησε λαχανιασμένη. Σταμάτησε κι ὁ βιαστής, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἀπέναντί της, μ' ἀπλωμένα πάντοτε τὰ χέρια — σ' αὐτὸ ἔπεμπε πολλὸ ὁ σκηνοθέτης καὶ ὅλο τοῦ φώναζε: «Μὴν κατεβάξῃς τὰ χέρια σου, Λάκη». 'Αφοῦ σταμάτησαν, ἡ κοπέλλα πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀνάσα, πιδόνοντας τὸ στήθος της, καὶ εἶπε: «Μὴ μὲ διάσης. 'Αχ». Κι ἄρχισε πάλι νὰ τρέχῃ, ἐνῶ ὁ σκηνοθέτης τῆς φώναζε: «Τὴν ἄλλη φορὰ τὸ "'Αχ" νὰ τὸ βάλῃς μπροστά». 'Ενῶ ἔτρεχε, ἡ κοπέλλα ξεκούμπωνε διαστικὰ τὴν μπλούζα της. 'Εστρεψε μιὰ - δύο φορές τὸ κεφάλι πίσω της καί, ὅταν εἶδε πῶς ὁ Λάκης βρισκόταν στὴν καθορισμένη ἀπόσταση, ξεκούμπωσε καὶ τὸ τελευταῖο κομμάτι κ' ἡ μπλούζα βρέθηκε μ' ἓνα ταχυδακτυλουργικὸ τρόπο στὰ χέρια τοῦ βιαστῆ, μὲ τὴν αὐτὴ ἀπούμπηση πάνω της τὰ δάκτυλά του. Στὸν τρίτο γύρο ἡ κοπέλλα σταμάτησε πάλι. 'Εφερε τὸ χέρι στὸ στήθος της, πῆρε πάλι βαθειὰ ἀνάσα καὶ εἶπε: «'Αχ, σὲ παρακαλῶ. Δὲν μοὺ ἀπομεινε τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο, παρεκτὸς ἀπ' τὴν τιμὴ μου». Καί, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν ἀντίδραση τοῦ βιαστῆ τῆς στὴν νέα αὐτὴ δραματικὴ τῆς ἐπὶ κληση, ἄρχισε πάλι νὰ τρέχῃ, προσπαθώντας μὲ ἐπιδέξιες κινήσεις ν' ἀνοίξῃ τὸ «ἔϊπ» τῆς φούστας της. 'Ενῶ, ὅμως, τὸ εἶχε μισοκαταφέρει καὶ ὁ Λάκης πίσω της ἐτοιμαζόταν νὰ παραλάβῃ τὴ φούστα, ἀφήνοντάς τὴν πρωταγωνίστρια μὲ τὸν μεσφόρο, τὸ «ἔϊπ» ἔσπασε ξαφνικὰ, ἡ φούστα ἔπεσε μόνῃ της, μερθευθῆκε στὰ πόδια τῆς πρωταγωνίστριας κ' ἡ πρωταγωνίστρια βρέθηκε ἀφήνοντας τὸ τρίτο καὶ ρεαλιστικώτερο «'Αχ» τῆς —στὸ πάτωμα μὲ τὸν Λάκη —ποὺ δὲν πρόσθεσε νὰ σταματήσῃ— ἀπὸ πάνω της.

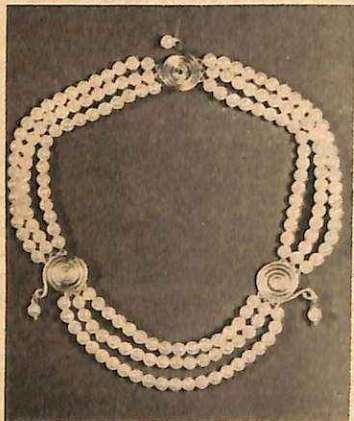
Τὴν κατάσταση —στὴ σύγχυση ποὺ ἐπακολούθησε— ἔσωσε ὁ βοηθὸς τοῦ σκηνοθέτη. Μὲ μιὰ ξαφνικὴ ἀντάξια τοῦ Ντὲ Σίκα ἐμπνευσθ, καὶ χωρὶς κἂν νὰ περμιμένη τὴν ἐγκριση τοῦ προϊσταμένου του, διέταξε προβολεῖς, «φλάς» καὶ μηχανὴ νὰ στραφοῦν στὸ πάτωμα, ὅπου, τελικὰ, στὸν τρίτο καὶ ὄχι στὸν ἑκτο γύρο, γυρίσθηκε ἡ πολυθρόνη σκηνῆς τοῦ βιασμοῦ, μὲ θυσία, βέβαια, τῆς τελευταίας φάσεως τοῦ «στρίπ - τῆς», ἀλλὰ μὲ θετικὸ κέρδος κάπου 100 μέτρα ταινίας.

—Αὐτὸ τὸ παιδί θὰ πᾶν μπροστά, μοὺ εἶπε ὅταν τελείωσε τὸ γύρισμα ὁ φίλος μου ὁ σκηνοθέτης, δείχνοντάς μου τὸν βοηθὸ του. 'Αν δὲν ἔπαιρνε τὴν πρωτοβουλία ποὺ πῆρε, ἡ σκηνὴ τοῦ βιασμοῦ ποὺ ἐγὼ τὴν θεωρῶ κινηματογραφικὴ διαμαντί, θάβγαине χάλια...

ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η Άριστη ολή γύρα των δανυμάτων

Λένε πως η λαϊκή τέχνη έχει μια ξεχωριστή ομορφιά. Με μόνη την διαφορά πως πρέπει να είναι πηγαία. Γιατί, όταν δημιουργηθεί, χάνει την απλότητα και την έντυπωσιακή της γοητεία. Και ποιος δεν έχει δει τις άπιθανες απομιμήσεις της λαϊκής μας τέχνης στα διάφορα καταστήματα με σουβενίρ για τους τουρίστες. Πραγμα-

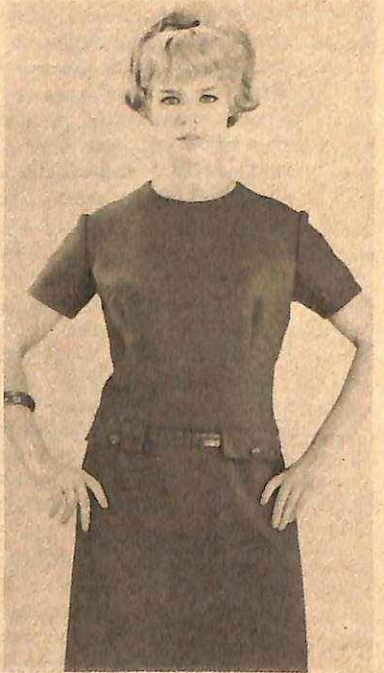

"Ένα όμορφο κολλίε από μαργαριτάρια με ασπρήματα σπυρά, που είναι μια σύγχρονη μορφή κοσμημάτων της αρχαιότητας, στοιχείο στο «Μάτι» μόνο διακόσιες τριάντα δραχμές!

τικά, μοιάζουν με... κακό όνειρο της αρχαιότητας και της σύγχρονης 'Ελλάδας. Τι τους λείπει; Γούστο, ποιότητα, προσπάθεια προσγειώσεώς τους στις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. Πολλά τα ζητάω; Και όμως είναι τόσο εύκολο να τα δρώ! Αρκεί να πάω στο «Μάτι», της στοάς Σπυριδίου 23α. Την θυμάστε βέβαια αυτή την γουστόζικη γωνιά. Και πραγματικά δεν την έπιασε το μάτι. Η εξέλιξη της είναι καταπληκτική. Φαντασθήτε ότι τροφοδοτεί με κοσμήματα και χαριτωμένα μικροπράγματα τα μεγάλα παρισινά καταστήματα «Πρεντάν» και την λονδρέζικη φίρμα «Χάροντς». Γι' αυτό άλλωστε είναι και το μόνο μέρος που μπορείτε πάντα να βρείτε σε λογικές τιμές καινούργιες ιδέες για δώρα. «Μάτι»! Σε κάνει να νοιώθεις υπερήφανος για την φινέτσα της λαϊκής μας τέχνης. Δεν ντρέπεται πια κανείς να προσφέρει κάτι σε έναν άλλο παρό φίλο του, ούτε να στολίσει το σπίτι του με κάτι ελληνικό. Και ακόμη περισσότερο για μας τις γυναίκες, το «Μάτι» είναι μια λύση στην ανανέωση των κοσμημάτων μας. Όμορφες δημιουργίες σε μαργαριτάρια, πολύχρωμες πέτρες δεμένες με άσπρη, καί χρυσό, ξεκινούν από την παρόδο της μυκηναϊκής εποχής, να φθάσουν στην σύγχρονη Κέρκυρα και την Κρήτη. «Μάτι»! Μοιάζει με πραγματική δαση στο χάος των διοργανωμένων ελληνικών δημιουργιών. Οι πιο γνωστές γυναίκες της αθηναϊκής κοινωνίας, το πιο φημισμένα αστέρια του θεάτρου και του κινηματογράφου μας

προμηθεύονται τα κοσμήματά τους και τα δώρα τους από την χαριτωμένη αυτή γωνιά. Πηγαίνετε μια βόλτα μέχρι εκεί. Θα βρείτε πρωτότυπες επιτεύξεις σε μπρελόκ, είδη γραφείου, χάλκινα, ξύλινα δημιουργίες, κοσμήματα, πηλίνα και άπειρα μικροπράγματα για δώρα σε ανθρώπους με γούστο και εκλεκτικότητα. Οι γιορτές πλησιάζουν. Το «Μάτι» σας περιμένει, όπως πάντα, για να σας χαρίσει πηγαίες λαϊκές ιδέες γύρω από το ντύσιμο και το σπιτικό σας. Είμαι βέβαιη πως θα ξελογιασθήτε.

Λέν β' άρχισουν να πιάνουν οι ψυχρές. Τι θα φορέσετε, αλήθεια, μέσα από το παλτό; Μην ξεχνάτε πως είναι απαραίτητο για την χειμερινή σας γκαρνταρόμπα ένα όμορφο μάλλινο φόρεμα, μια απλή φούστα, που θα ολοκληρωθεί από την παρουσία πολλών πλεκτών, και μερικά χαριτωμένα ντε πιές, που θα σας θελήσουν τις ώρες του γραφείου, αλλά και της διασκεδάσεως. Και που θα τα βρείτε; Μα που αλλού; Στο αγαπημένο μας κατάστημα «Παπαγιάννη», της οδού Έρμου 47, που συνεργάζεται στενά με τα μεγαλύτερα κέντρα της γυναικείας μόδας. Παρίσι, Φλαρεντία, Μόναχο, στέλνουν τις πιο πρωτότυπες ιδέες

τους για το γυναικείο ντύσιμο στο Pret a porter του «Παπαγιάννη». Φορεματάκια απλά, χαριτωμένα, πρακτικά σε χρώματα και υφάσματα έντυπωσιακά, ταιριάζουν τέλεια με την φινέτα προσωπικότητας των παλτών του χειμώνα. «Αν είναι» ο δρόμος σας από εκεί, σταματήστε για λίγο στο Pret a porter του «Παπαγιάννη». Θα σας βοηθήσουν να βρείτε εκείνο που σας πηγαίνει περισσότερο!

Πως τα πάτε με τις σκέψεις; Σε λίγο αρχίζει ο μπρελόκ των δώρων. Φίλες, γνωστές, υποχρεώσεις κοινωνικές, περιμένουν το δώρο τους για τη θρησκευτική εορτή, για το χριστουγεννιάτικο έθιμο. Λίγο νωρίς, θα σκεφθώ. Και όμως! Όσο νωρίτερα το αποφασί-

Amour Amour!..

σετε, τόσο καλύτερη έκλογή θα κάνετε. Την τελευταία στιγμή, πάντα παρασύρεται από την έλλειψη χρόνου και παίρνει οτιδήποτε μπορεί να βρει. Και για τα Χριστούγεννα έχουμε μήνα μπροστά μας. Άλλα οι Κατερίνες, οι Ανδρέας, οι Βαρβάρες, οι Νίκος, οι Στέλιος, οι Σπύρος, γιορτάζουν πολύ σύντομα. Τι θα κάνετε; Μη μου πείτε πως θα καταφύγετε στο πατροπαράδοτο γλυκό ή σε ένα όμορφο αλλά ψυχρό μπουκέτο λουλούδια! Βέβαια, τους θυμηθήκατε, αλλά με άδυστοχία με ταμπέλα, με έλλειψη φαντασίας. Για προσπαθήστε να σκεφθείτε λίγο. Τι θα μπορούσε να χαρίσει χαρά σε μια γυναίκα; Μα τί άλλο; Το Παρίσι! Μια μαγική πολιτεία που φέρνει στο μυαλό κάθε γυναίκας την φινέτσα, την κομψότητα, την ελεγκαντική γοητεία. Άλλα υπάρχουν τόσα πράγματα, που έρχονται από την γαλλική πρωτεύουσα. Άραγε, θα τους άρεσε η έκλογή μου; Θα διερωνάσθε, και με το δικό σας. Όταν είναι μια προσταγή του Jean Patou, τότε σίγουρα θα τις ενθουσιάσει. Ο φημισμένος αυτός δημιουργός μέδωσ σκέψης να προσφέρει την γοητεία του Παρισίου μέσα στις σταγόνες ενός γοητευτικού αρώματος και μιας μοναδικής ανδρικής κολώνιας. Amour Amour! Ένα άρωμα, που σαγηνεύει ακόμη και την πιο δύσκολη γυναίκα. Mr. Net! Μια ανδρική κολώνια, που την ενθουσιάζει από τον σύγχρονο πολυάσχολο εκπρόσωπο του ισχυρού φύλου, με την δυναμική προσωπικότητα και τις ατέλειωτες αναζητήσεις. Ραίτου! Θα προσφέρετε μια νύνη παριζιάνικης φινέτσας σε κά-θε σύγχρονο άνθρωπο. Είναι το πιο έντυπωσιακό και καλόγουστο δώρο που μπορείτε να κάνετε στην εποχή μας!

Τί είναι άραγε; Πολλοί διερωνάται. Μια όμορφα που δεν έχει γίνει μέχρι τώρα γνωστή. Δεν υπάρχει μεγαλόπληρη που να μην το φιλοξενεί. Δεν θα βρείτε γυναίκα που να μην το έχει επισκεφθεί. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην το έχει ακούσει. Centre de Beaute Ayer! Κάτι που έλειπε μέχρι τώρα από την πατρίδα μας. Μια ακόμη καινοτομία του φαρμακείου «Μαρινόπουλος», που τόσο πρωτοπόρα καθιστάει τα διεθνή συστήματα εργασιών μέσα στα πλαίσια των αναγκών της χώρας μας. Centre de Beaute Ayer! Μια νύνη παριζιάνικης φινέτσας μέσα στην καρδιά του Κολωνάκιου. Πάντα είχατε μια επιθυμία; Να πάτε στο Παρίσι και να αγγίξετε την ομορφιά σας στα χέρια μιας πολυτέλειας αισθητικού, που θα ξεναδώσει φρεσκάδα στο δέρμα σας και θα ολοκληρώσει μ' ένα τέλειο μακιγιάζ τον τύπο σας. Centre de Beaute Ayer! Μια γωνιά άρραγμένη για να σας εξυπηρετήσει χωρίς να χρειασθεί να κάνετε πολυέξοδα ταξίδια. Ένα Κέντρο Όμορφιάς, που εργάζεται σύμφωνα με τις αρχές του Institut de Beaute Ayer Paris, με καλυντικά του οίκου Άγιος και καινούργια μηχανήματα για το καθάρισμα και την τόνωση του δέρματος του προσώπου. Centre de Beaute Ayer! Ένα μικρό, καλόγουστο θαμμένο σαλόνι, στον δεύτερο όροφο του φαρμα-

Centre de Beaute Ayer! Ένα παρακλάδι του παρισινού Ινστιτούτου «Αγιέρ», στο φαρμακείο «Μαρινόπουλος» (Κολωνάκι).

κειού «Μαρινόπουλος», της οδού Κανάρη 23, τηλ. 613.051, διευθύνεται από την αισθητικό του οίκου Άγιος των Παρισίων, δεσποινίδα Έλγκα Χάνεμαν, που έβγαλε ειδικά από την γαλλική πρωτεύουσα για να προσφέρει τις γνώσεις της στην υπηρεσία των γυναικών της πατρίδας μας. Centre de Beaute Ayer! Θα σας εκπλήξει με τα νέα συστήματα αισθητικής περιποίησης και με το πρόσχαρο περιβάλλον που δημιουργεί η προσωπικότητά της Έλγκα Χάνεμαν...

Είναι η ανήσυχη ιδιοσυγκρασία της, άραγε, που δίνει μια τόσο έντονη έκφραση προσωπικής στην φυσιογνωμία της; Ποιος ξέρει... Νοιώθει κανείς ακόμη περισσότερο μόνος τις γιορτινές ημέρες... Και στην μοναξιά του, θαρρείς οι

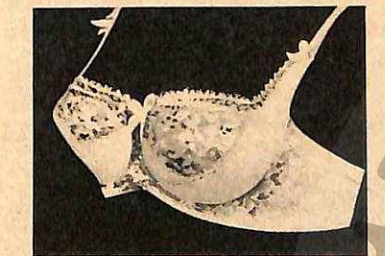

Le reviens... un parfum Worth!..

επιθυμίες γιγαντώνονται και προσπαθούν να τον κατακτήσουν. Σε τί όφειλεται άραγε η μελαγχολική της διάθεση; Ο αγαπημένος! Να κάτι που μπορεί να συγκλονίσει τον ψυχικό κόσμο μιας γυναίκας. Η προσμονή του την κάνει να μοιάζει πιο έρωτευμένη, πιο στενωπομένη, πιο γυναίκα. Ο παρσικρός θόρυβος την κάνει να τρέχει στο παράθυρο, ο πιο ασήμαντος ήχος της χαρίζει ελπίδα. Και σε μια τέτοια στιγμή, η γυναίκα ανακαλύπτει άπροσποίτα τον εαυτό της. Βλέπει κανείς την θηλυκότητα, την σαγήνη, την αυτοπεποίθηση, την προσπάθεια να συνδεθεί με την προσμονή. Και την θεαλωμένη ψυχασύνθεση της έρωτευμένης γυναίκας μπορείς να συλλάβει ο μεγαλύτερος άρωματοποιός της Γαλλίας... Worth! Ένας άνδρας που έννοιωσε όσο κανείς άλλος την αναταραχή του έρωτευμένου γυναικείου ψυχικού κόσμου. Ένας δημιουργός που μπόρεσε να απεικονίσει την τρικυμία στις λίγες σταγόνες του πιο έντυπωσιακού και γυναικείου αρώματος της εποχής μας. «Le Reviens»! Το χαρούμενο σταμάτημα μιας πολυήμερης αγωνίας. Η ολοκλήρωση του έρωτα, όπως τη είδε ένας πολυπείρος Γάλλος. Το ωραιότερο άρωμα και κολώνια που μπορεί να δώσετε στην μεσογειακή ιδιοσυγκρασία μιας όμορφης γυναίκας. Ένα πικάντικο συμπλήρωμα της προσωπικότητάς σας. Κάτι που ταιριάζει σε όλες τις ηλικίες, σε όλες τις γυναίκες του Νότου... «Le Reviens»! Μια νύνη παριζιάνικη γούστου στην σιλουέτα σας. Ένα δώρο πραγματικά ελπίδα...

Να ξέρατε πόσες γυναίκες έρχονται να με βρουν αφού έχουν παρσυρθεί από τις συμβουλές ανίδεων προσώπων, μου έλεγαν στην τακτική κουβέντα μας η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το Ινστιτούτο της στην οδό Αμερικής 15. Και τότε βλέπει κανείς τους κινδύνους που αντιμετωπίζει μια γυναίκα, όχι μόνο από τις καιρικές αλλαγές, αλλά και από επιπόλαιες συμβουλές φιλενάδων. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν πρέπει να αλλάζετε όλη την ώρα αισθητικό, γιατί, σιγά-σιγά, γίνεται τόσο γνώστης του δέρματός σας, που μπορεί να σας βοηθήσει καλύτερα από οποιοδήποτε άλλον!

Ετοιμάζετε την γιορτινή σας γκαρνταρόμπα; Τότε θα χρειάζεστε και ένα όμορφο σεντιέ με παριζιάνικη φόρμα και χαμηλή πλάτη. Μη χάνετε τον καιρό σας σε άνασχη- τήσεις. Όπως πάντα, τις πιο επιτυχημένες δημιουργίες θα τις βρείτε στο ειδικό κατάστημα «Δέλτα», της οδού Φωκίωνος 13. Καινούργιες ιδέες σε εσώρουχα, θαμμάσιες κάλτσες, πρωτότυπα πλεκτά, χαριτωμένα παντελόνια και πολλές λεπτομέρειες για ένα καλόγουστο ντύσιμο. «Δέλτα». Το κατάστημα που, χρόνια τώρα, εξυπηρετεί την

καλοντυμένη γυναίκα. Πηγαίνετε μια βόλτα μέχρι εκεί. Θα ξελογιασθήτε!

Μην ξεχάσετε το καλύτερο δώρο του εαυτού σας! Μια από τις τρεις σκούπες «Μουλινέ», που έχουν κυριολεκτικά κατακτήσει όλες τις νοικοκυρές. Με πεντακάσιες πενήντα, με έπτακάσιες πενήντα ή με χίλιες τριακάσιες πενήντα δραχμές μπορείτε να γλυτώσετε από τον μπρελόκ του καθημερινού καθαρίσματος του σπιτιού. Οι σκούπες «Μουλινέ» έχουν όλα τα εξαρτήματα για το καθάρισμα των ποταμιών, των χαλιών και των επίπλων. Δείτε, ξέρετε πόσο θα βολευθείτε. Αφίξε τον κόπο να το αποφασίσετε. Το ποσό είναι τόσο μικρό!

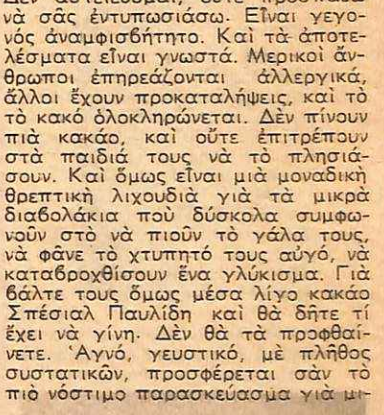
Αυτό το αδυνάτισμα! Δεν υπάρχει γυναίκα που να μην προσπαθή να χάσει μερικά περιττά κιλά! Άλλοι λένε ότι φταίει η κατασκευή του σώματος, άλλοι το φαγητό, πολλοί, ίσως οι πιο σωστοί, επιμένουν πως μας άρεσαν οι λιχουδιές. Και δεν έχουν άδικο. Το αποτέλεσμα, όμως, είναι πως οι πιο πολλές γυναίκες ταλαιπωρούνται με δίαιτες χωρίς, τις περισσότερες φορές, να φθάνουν σε

Votre Beaute
αποτέλεσμα. Και ξέρετε γιατί; Μια από τις πιο διαλεκτές αισθητικούς της πατρίδας μας, η κ. Ολγα Άσπμακοπούλου - Δημητσάκη, μας δίνει την απάντηση. Δεν υπολογίζουμε στον μεγάλο παράγοντα μασσάς. Και συγκεκριμένα, το άεραμασμάς Aerodyn, που διαβέται στο Ινστιτούτο της «VOTRE BEAUTE», της οδού Έρμου 6, τηλ. 235.992, κατορθώνει πραγματικά θαύματα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Άδυνατίσετε, λοιπόν, με Aerodyn!

Θαρρείς κ' έχουν μια μαγνητική γοητεία. Θέλεις να τα κοιτάζεις με τις ώρες, να νοιώθεις την ευεργετική επίδραση της ομορφιάς τους, να υπορρή να τα έχεις πάντα κοντά σου! Άλλοτε σε παρασύρει η κρυστάλλινη ομορφιά τους, άλλοτε η ασπρήλα χαμηλή του σανήνη και, πολλές φορές, η παραπληκτική μιας ξύλινης δημιουργίας. Δεν έχουν τίποτε το καινό με τις συνηθισμένες διακοσμητικές επιτεύξεις, που μάθαμε μέχρι να αντικρύσουμε στις διτρίνες «Αθήνας, Μουράνο». Ένας κόσμος γούστου, ομορφιάς, φινέτσας. Συγκεντρωμένος μέσα στην ειδικά διακοσμημένη αίσθηση του «Ζυγού», που αποτελεί, τώρα πια, ένα μέρος του αγαπημένου μας καταστήματος «Μουράνο», της οδού Βουκουρεστίου 11, τα πιο όμορφα πρίσματα της σημερινής Σκανδιναβίας. Προσφέρουν ένα πραγματικό παράδεισο δώρων για κάθε άνθρωπο. Σε λογικές τιμές, διαλεγμένα με πραγματικό γούστο, έρχονται να χαρίσουν την άνεση, την πρακτικότητα και την θαλπωρή μέσα σε κάθε σύγχρονο αθηναϊκό σπίτι. Μην ξεχάσετε να δείτε και τα φωτιστικά του. Είναι πραγματικό θαύμα!

Δοκιμάστε το κακάο Σπέσιαλ Παυλίδη! Μα δεν ξέρετε τί χάσατε! Είναι το πιο γευστικό ρόφημα που έχετε ποτέ σας πη. Και μην έτοιμάζεστε να πείτε πως είναι κι αυτό ένα καινούργιο κακάο και τίποτε περισσότερο. Το πράγμα διασφαιρεί, ίσως όχι οπτικά ή επιφανειακά, αλλά βασικά και ουσιαστικά. Δεν φανταζόσαστε ποτέ πως το κακάο ολλανδικού τύπου, που μάθαμε να πίνουμε, περιέχει ποτάσα. Δεν άστεινύμα, ούτε προσπαθώ να σας εντυπωσιάσω. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Και τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Μερικοί άνθρωποι επηρεάζονται αλλεργικά, άλλοι έχουν προκαταλήψεις, και το το κακό ολοκληρώνεται. Δεν πίνουν πια κακάο, και ούτε επιτρέπουν στα παιδιά τους να το πησιάζουν. Και όμως είναι μια μοναδική θρεπτική λιχουδιά για τα μικρά διαβολάκια που δύσκολα συμφωνούν στο να πίνουν το γάλα τους, να φάνε το χτυπητό τους αύγο, να καταβροχθίσουν ένα γλυκίσμα. Για βάλετε τους όμως μέσα λίγο κακάο Σπέσιαλ Παυλίδη και θα δείτε τί έχει να γίνει. Δεν θα τα προσφαινετε. Άγνό, γευστικό, με πλήθος συστατικών, προσφέρεται σαν το πιο νόστιμο παρασκεύασμα για μη-

κρούς και μεγάλους. Αππληγμένο από την παρουσία της ποτάσας, με έντονη ορεκτική μυρωδιά, που σπάζει κυριολεκτικά την μύτη σου, το κακάο Σπέσιαλ Παυλίδης έρχεται να συμπληρώσει ένα κενό. Να επιτρέψει σε όλους τους ανθρώπους μικρούς και μεγάλους να απολαύσουν ένα φλυτζάνι ζεστό γευστικό κακάο. Είναι πραγματικά απαραίτητο σε κάθε νοικοκυριό. Το κέικ, ή τοούτα, τα μπισκότα, τα σοκολατάκια, οι χίλιες δυο λαχαραπλαστικές λιχουδιές απαιτούν την παρουσία του. Σε διαβεδαίω πως τα γλυκίσματά σας θα είναι πολύ πιο νόστιμα, επιτυχημένα, γευστικά. Και προπάντως, θα μπορείτε να τα φάτε χωρίς τον εφιάλη της αλβερνίας...

Shopping

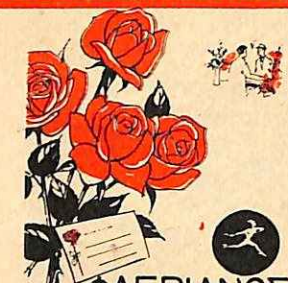
Το ωραίο ντύσιμο απαιτεί ένα διαμορφωκό κάσμημα. Θα το βρήτε όπως πάνε: σε μία θαυμάσια συλλογή πλαστικού και έμπνευστας, στο κατάστημα «ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ», της οδού Σταδίου 19 - 21. Είναι το πιο εύπροσδεκτό δώρο για κάθε γυναίκα.

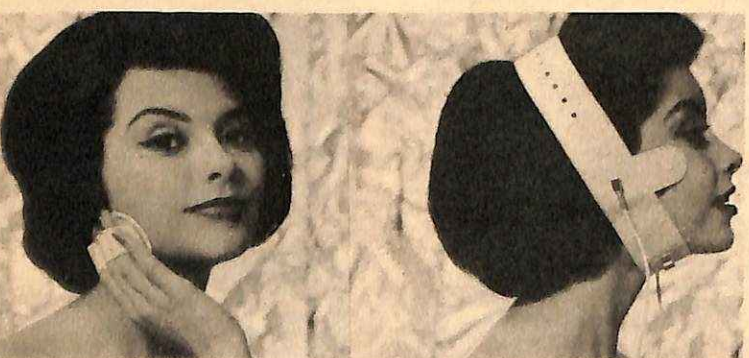
Θαυμάσια σερβίτσια από πορσελλάνη ALKA BAVARIA θα βρήτε σε μία μοναδική συλλογή στο κατάστημα «ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ», της οδού Σταδίου 19 - 21.

Ένα χαμόγελο γεμάτο υγεία και φρεσκάδα σας χαρίζει η περιφημή οδοντόκρεμα BINACA!

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
(ΣΥΝΤΑΓΜΑ) Σταδίου 3.
Έχετε γνωστούς που γιορτάζουν αυτές τις ημέρες; Να τους στείλετε ένα μπουκέτο λουλούδια με την INTERFLORA, από το ανθοπωλείο «ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ», της οδού Σταδίου 3 (Σύνταγμα), τηλ. 221.514

Μην άμελντε την ομορφιά σας τώρα τον χειμώνα. Συμβουλευθείτε την αισθητικό Βίνα Παπαδάκη, στο ινστιτούτο της «SILHOUETTE», της οδού Δημοκρίτου 4, τηλ. 628.761, που διαθέτει και το περίφημο μηχανήμα RELAX-A-CIZOR, για την χαλάρωση του δέρματος του προσώπου.

Χρυσό Διαμαντί
Σ όγχρονο νοικοκυριό, χωρίς πλαστικά είδη, δεν υπάρχει πιά. Καινούργιες ιδέες θα βρήτε πάντα στα καταστήματα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAMANT PLASTICS», Μητροπόλεως 48, Έρμου 87, Άγ. Κων/νου 5, Έρμου 35 και Φωκίωνος - Μητροπόλεως.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΜΟΣ

- Με αυτήν αντιμετώπιζονται, δυστυχώς, συχνά, σπουδαία μας προβλήματα (αίτ.).
- Όρος του σκακιού που καταλήγει σε ισοπαλία — Παράγει έκλεκτες ελπίες.
- Είναι η γεύση πολλών εσπεριδοειδών (καθαρ.) — Τόσων ετών απέθανεν ο Λίστ — Ένα γαλλικό περιοδικό για τις... γυναίκες.
- Δεν ήδυνήθη να αποτρέψει τον Β' Παγκόσμιον πόλεμον — Την απέπληνσεν ο Ζεύς υπό μορφήν ενός ταύρου.
- Εισχωρεί βαθιά εις τον Εύξεινον Πόντον, ενάσθρως — Δοτική άβρρου.
- Βάσις μιάς κινεζικής δυνάμειος θρησκείας — Ναυτικών κέλευσμα — Τελικός σύνδεσμος (αντιστροφής).
- Αυτοί κάτι άπαρνούνται — Άνακατόνων, ζυμών, αρχαίσι (προφερ. μαζί).
- Μουσικός φθόγγος — Γαλλικός νόμος αγγλικός — Πόλις και λιμήν του Ισραήλ.
- Αρχαιοελληνικών γυναικείων όνομα — Είς συνθέτους λέξεις χρησιμοποιούμενον επιτακτικόν μόριον.
- Έχει στενήν σχέση με τον άτομικόν χαρακτήρα — Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα — Γαλλικόν άνδρικόν όνομα.
- Μία γνωστή άλλοτε μελωδία, δημούργημα του Πρίνεα — Περιέχει έκρηκτικόν ύλας (αίτ.).
- Πλούσια σε διαμάνεις — Έτσι λένε στην Κύπρο την 'Απόκρεω — Δύο σύμβολα... διπλής παραλλαγής στο Πρό - Πό.
- Του κεντρικού 'Ινδοστάν γνωστή γλώσσα — Ένδιαφέρει τους άναγνώστας του παρόντος, ενάσθρως.
- Μπορεί να είναι και αίτια στομαχικής, διαταραχής, ενάσθρως — Ένα ψήφισμα...
- Αρχαία διάλεκτος — Έλληνικά κασμήρια — Συνορεύει με την Συρίαν.
- Η '106' όριζοντία... ήχητικώς — Υποθετικόν — Έλληνική νήσος (γεν.).
- Υπήρξεν ήγεμών της Αιγύπτου, ενάσθρως — Όδυνησαν συνήθως άπώλειαν ύπνοσε (δημοτ.).
- Γάλλος πολιτικός και ιστορικός, διατελέσας το 1871 πρόεδρος της δημοκρατίας (όπως τόν λένε οι Γάλλοι) — Νότα — Τά νεύα... αρχαίσι.
- Γενική άντανυμίας — Μοιάζει με τις φώκιες.
- Ενδύματος θυλάκιον (αίτ.) — Τριχωτόν μέρος του άνθρώπου (δημ.).
- Η γενική ενός γνωστού από την κρητικήν ιστορίαν πασά — Το ρωσικό είναι το καλύτερο του κόσμου (άντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Πολλούς άναφέρει η Καινή Διαθήκη (αίτ.) — Ένας Διήλιος κολυμητής την έρωτεύθηκε.
- Κινηματογράφος των 'Αθηνών Α' προβολής — Πρωτεύουσά της το Κλάγγκενφουρτ.
- Θα βρήτε πολλά στόν... πονόδοντο — Όμηρικόν ήρώων ξίφος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σήψετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέιται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Α	Τ	Α	Δ	Α	Σ
Ρ	Χ	Μ	Γ	Α	Τ
Α	Ω	Τ	Σ	Υ	Ν
Ι	Λ	Α	Ο	Τ	Ι
Κ	Ο	Ν	Ρ	Π	Α
Δ	Θ	Υ	Ο	Γ	Υ

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Μια ανήσυχη μητρική φωνή ακούγεται πολύ συχνά στα τηλέφωνα των γιατρών:

— Έχει έναν πόνο στόν ώμο, καθώς και στα νεφρά... Δεν τόν βρίσκετε ανησυχητικό, για τόσο μικρό παιδί; Έπειτα, πονάει κι ο λαιμός του — αυτοί οι πονόλαιμοι έχουν γίνει πιά χρόνια κατάστασι! Δεν καταλαβαίνω τίποτε! Πέρασε θαυμάσιες διακοπές, έκανε ένα σωρό σπόρ και γύρισε σε περίφημη φόρμα... Όμως, ξαφνικά... Θα τόν δήτε, άλλωστε, και σεις!

Τα πρώτα συμπτώματα

Αμέσως, τα συμπτώματα αυτά δημιουργούν στο γιατρό μία ύποψια:

— Έχει κάνει έγχειρηση άμυγδαλών;

— Όχι, μά... τα νεφρά, οι πόνοι στόν ώμο;

Η εξέταση έπιβεβαιώνει τις ύποψιες: Οι άμυγδαλές είναι έρεθισμένες και μολυσμένες. Άν τα νεφρά πονούν, αυτό όφείλεται στην υπερβολική εργασία που τους έπιβάλλει ή στρεπτοκοκκική μόλυνση. Όσο για τόν πόνο στόν ώμο, είναι εκδήλωση ρευματισμών, που συνδέονται άμεσα με την φλόγωση των άμυγδαλών.

Μόνιμη έστία μολύνσεως

Η θεραπεία που έπιβάλλεται είναι, πρώτα - πρώτα, αντιβιοτικά για τόν έντοπισμό και την έξουδετέρωση της μολυσματικής έστιας και, κατόπιν, η έγχειρηση — ή αφαίρεση των άμυγδαλών, που είναι δυο άδένες μεγάλοι σαν καρύδια και που βρίσκονται και οι δυο στο πίσω μέρος του λαιμού. Πλούσιες σε λευκά αίμοσφαίρια κ' έπιφορισμένες να ύπερασπίζονται έναντιόν των μικροβίων τόν λαιμό — αυτή την πύλη του οργανισμού —, οι άμυγδαλές μπορούν να πάθουν ύπερκόπωση και να γίνουν τότε μία μόνιμη έστία μολύνσεως που άπειλει όλα τα όργανα, περιλαμβανομένης της καρδιάς, μοιραίου στόχου των ρευματισμών. Μία μόνο λύση ύπάρχει στην περίπτωση αυτή: Η αφαίρεσή τους.

Άπειλή και για μεγάλους

Οι άμυγδαλές δεν είναι επικίνδυνες μόνο για τα παιδιά. Έξακολουθούν ν' αποτελούν κίνδυνο σ' όλη τη ζωή του άνθρώπου. Μπορούν θαυμάσια, λόγω χάριν, να «κουρασθούν» γύρω στα σαράντα. Στην ηλικία αυτή, δυστυχώς, η χειρουργική επέμβαση είναι έντελως άλλη ύπόθεση παρά στα τρία ή πέντε χρόνια...

Πρέπει, λοιπόν, να θυλάουν τις άμυγδαλές τους όλα τα παιδιά; Όχι, γιατί, όταν είναι υγιείς στην παιδική ηλικία, ύπάρχουν πιθανότητες να μείνουν έτσι σ' όλη τη ζωή. Και τότε είναι χρησιμώτατες για την ά-

Ο λαιμός της είχε άγκάθια, ό ώμος της ήταν πιασμένος, πονούσε στα νεφρά. Κι ούτε καν ύπαιπευόταν την κοινή αίτία τών συμπτωμάτων — τις άμυγδαλές της.

δρογγίτιδος, πεπτικόν διαταραχών, άκόμη και φυματίωσης...

Εύκολη ή έγχειρηση

Άν σας βασανίζει η άμφιβολία και δεν ξέρετε άν πρέπει να γίνει η έγχειρηση ή όχι, μάθετε πως οι μολύνσεις της παιδικής ηλικίας σταθεροποιούνται γύρω στα πέντε ή έξη χρόνια. Άν στην ηλικία αυτή η φλόγωση των άμυγδαλών έπιμένει, μη διστάσετε. Φυσικά, στην περίπτωση που ό ειδικός γιατρός, εξετάζοντας τόν παιδί σας πριν από αυτή την κρίσιμη ήλινία, τας θεβάδισε πως οι άμυγδαλές του παιδιού σας είναι ύπερβολικά έρεθισμένες και πρέπει να αφαιρεθούν, άκούστε την συμβουλή του κι άφήστε να γίνει η έγχειρηση, παρ' όλο που τόν παιδί δεν έχει συμπληρώσει άκόμη τα 5 - 6 χρόνια. Άλλωστε, η άμυγδαλεκτομή είναι μία έγχειρηση σχετικά εύκολη και άνώδυνη.

Άνάγκη

λεπτομερούς εξετάσεως

Υπάρχουν, άραγε, άντενδείξεις; Μάλιστα.

Πρώτα - πρώτα, κάθε μόλυνση κατ'επικίνδυνη την έγχειρηση — είτε η μόλυνση αυτή ύπάρχει στις άμυγδαλές, είτε σε άλλο όργανο. Χρειάζεται, λοιπόν, μία γενική εξέταση του παιδιού, πριν δοθ ή άδεια της έγχειρήσεως.

Έπειτα πρέπει να προσέξετε μήπως τόν παιδί έχει τάση προς την αιμορραγία. Αυτό διαπιστώνεται εύκολα από την άνάλυση του αίματος.

Έχει σημασία άκόμη και η έποχή

Τέλος, έχει σημασία και η έποχή. Ό χειμώνας δεν συνιστά ποτέ, έκτός από έπείγουσες περιπτώσεις, λόγω των μολύνσεων, που εύνοει αυτή η έποχή του έτους. Τό καλοκαίρι δεν είναι κι αυτό κατάλληλο γιατί οι μεγάλες ζέστες προκαλούν αιμορραγίες και γιατί η πολυμυελίτις, που εκδηλώνεται συνήθως κατά τους θερινούς μήνες, παρουσιάζει ιδιαίτερη ένταση στους πρόσφατα έγχειρισμένους. Μόνο ό έμβολιασμός έναντιόν της πολιομυελίτιδος έξουδετερώνει τόν σοβαρώτατο αυτόν κίνδυνο.

Οι άλλεργίες, οι καρδιακές άνεπάρκειες και η λευκαταιούρια, όλες άρρώστιες μάλλον σπάνιες, άποτελούν επίσης άντενδείξεις. Στις περιπτώσεις όσες αυτές χρειάζεται προσωπική διάγνωση για κάθε άσθενή.

Φυσικά, μία έγχειρηση άμυγδαλών σε ένηλικούς χρειάζεται άκόμη πιο μεγάλην προφύλαξη — ιδίως άν πρόκειται για άσθενή σ' έδως άν ικανοποιητικό, γιατί μπορεί να έπιβάλλεται η αφαίρεση των άμυγδαλών, η άμυγδαλεκτομή. Έτσι παραμερίζονται όχι μόνο οι σοβαροί κίνδυνοι ρευματοεργρίτιδος και νεφρίτιδος, αλλά και οι κίνδυνοι...

Προσοχή, τώρα! στις άμυγδαλές

ΜΕΓΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΟΤΑΝ ΜΟΛΥΝΘΟΥΝ

μυνα του οργανισμού έναντιόν του συναχίου κι άλλων άσθενειών.

Παραμερισμός των κινδύνων

Όταν όμως είναι ύπερτροφικές, όταν τόν παιδί ύποφέρει από τόν λαι-

μό του και έχη αδιάκοπο συναχί, κι όταν οι άδένες — που βρίσκονται κάτω από τας σαγόνας — πρήζονται συχνά, πρέπει να πάτε τόν παιδί σ' έναν ώτορινολαρυγγόλο, γιατί μπορεί να έπιβάλλεται η αφαίρεση των άμυγδαλών, η άμυγδαλεκτομή. Έτσι παραμερίζονται όχι μόνο οι σοβαροί κίνδυνοι ρευματοεργρίτιδος και νεφρίτιδος, αλλά και οι κίνδυνοι...

Shopping

Μεταξωτά
ΕΡΜΟΥ 27

Διαμαντί
ΘΕΛΕΤΕ να ανανεώσετε το σπιτικό σας; Τότε αναζητήστε μια καινούργια ταπετσαρία και κουρτίνες TER-GAL, από το γνωστό κατάστημα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, της οδού Μητροπόλεως και Φωκίωνος γωνία!..

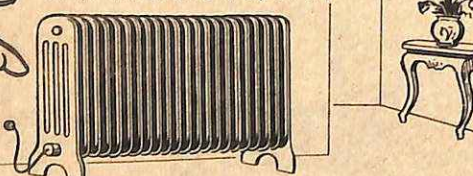

Σινάνη
ΕΡΜΟΥ 9

Ηλεκτρικά Καλοριζέρ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ 'Από το 1949

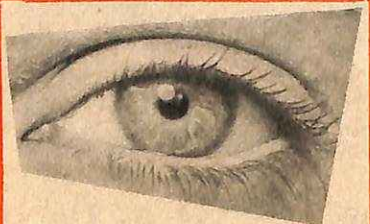
Η πιο τέλεια, οικονομική και υγιεινή θέρμανση. Έπισκευδείτε την έκδοσή μας στην πλατεία Καρύτου.

Ν. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ-Παργασού 3^α-τηλ. 224.194

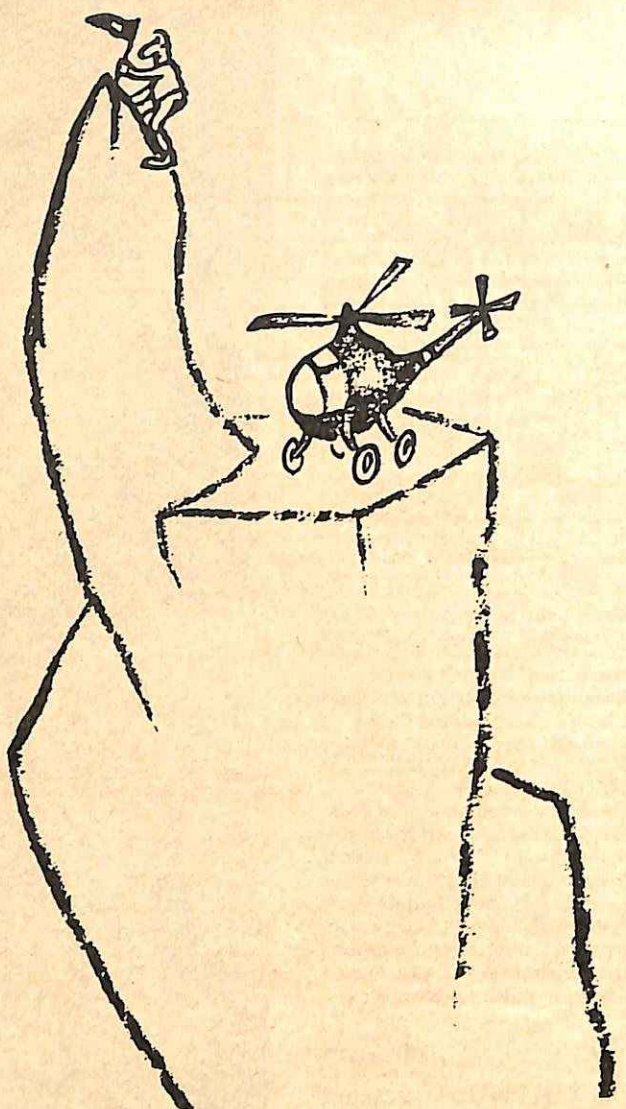

FERLON
ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΕ την χειμωνιάτικη γκαρνταρόμπα σας; Μην ξεχάσετε στο φάσμα, την φούστα, το παντελόνι να βάλετε το περίφημο φερμουάρ FERLON, που δεν σπάζει, δεν σχίζει τα ρούχα, δεν μαγκώνει. Προσέξτε να γράψω επάνω ΦΕΡΛΟΝ!

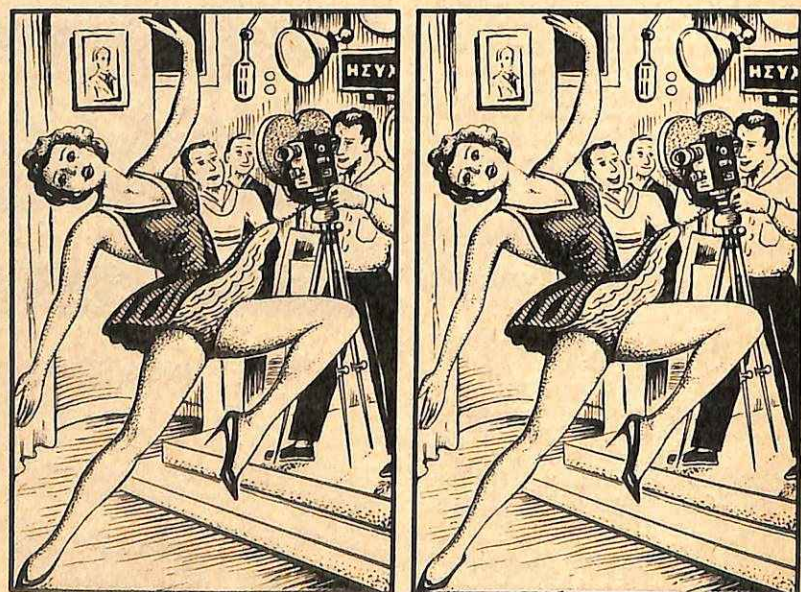

Φοράτε γυαλιά; Καίρως να μη θήτε κ' έσείς στο περίφημο γερμανικό σύστημα κρυστάλλων έποψης MICRO PUPIL, του εργοστασίου SOHNCE, που εφαρμόζει στην πατρίδα μας ο κ. Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, στο γνωστό κατάστημα OPTICAL, της οδού Έρμου 6, τηλ. 226.060. Θέτε απλλαγίτε από την παρουσία των γυαλιών μία για πάντα!

Χειμώνας

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι Δύο σελίδες στην σελίδα 73

ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ «ΑΓΡΙΟΠΑΠΙΑΣ»

♦ "Αν το «Θέατρο Τέχνης» συμπληρώνει φέτος είκοσάχρονα, ο νους πάει ακόμη δέκα χρόνια πίσω, για να φτάσει στις ρίζες. Τριάντα χρόνια δεν είναι από τότε που πονούσε η μέση μας, καθώς στεκόμαστε με τις ώρες, διπλωμένοι στα δύο, για να αποδώσουμε μια από τις προσφιλείς εκείνες «φιγούρες» του Καρόλου Κούν στις παραστάσεις του Καλλιγίου; Κι όχι μονάχα 'Αριστοφάνη και Χορτάτζη, μα και πρόχειρες, πρωτότυπες συγγραφές του ίδιου του Δασκάλου, έργακια σαν την «Μίς Τσίζο» και τα «Τρία τυφλά ποντικάκια» και το «Ποιός σκότωσε τον Κόκ Ρόμπιν», όπου, μη υπάρχουσας Σάρας Μπερνάρ, επωμίσθημεν τον βαρύτατο ρόλο μιας δακρύβρεχτης χήρας!

♦ Κοιτάω τα προγράμματα κείνου του καιρού και βλέπω, στην διανομή, ονόματα που σήμερα κυριαρχούν πλέον στην αθηναϊκή ζωή. Δικηγόροι, τραπεζίτες, μηχανικοί, γιατροί, έφοπλιστάι, καλλιτέχνες. Σε τέτοιες ψυχές είχε σταλάξει ο Κάρολος την αγάπη (την μανία, θα έλεγα) για το θέατρο, κι αυτές ήταν, άργότερα, το υπόβαθρο και το περίβλημα και το αντιστάγμα σε κάθε αυτοδύναμη προσπάθειά του. Ο Κάρολος είχε σχηματίσει την ομάδα των πιστών του, προτού καν παρουσιάσει ολοκληρωμένο το έργο του, και δίδαξε πρώτα την θεατρική γλώσσα, στην οποία θα πραγματοποιούσε, με τον καιρό, τα θεατρικά του κηρύγματα.

♦ Ξεκίνημα μαζί κι αποκορύφωμα, σ' αυτόν τον τίμιο δρόμο, ήταν το βράδυ της πρεμιέρας της «Αγριοπαπίας», τον χειμώνα του 1942, στο θέατρο Μουσούρη.

♦ Ήταν βράδυ κατοχικό, κατασκότεινο, και στους δρόμους αχνό-φεγγαν μόνο, κρυμμένες, οι φωτιές μερικών καστανάδων...

♦ Κι όμως, η πλατεία του θεάτρου είχε την ίδια όψη που έχει και σήμερα, σε κάθε πρεμιέρα του «Θεάτρου Τέχνης». Στις ίδιες πάντα θέσεις, τα ίδια πρόσωπα...

♦ Δεν θα μιλήσω για την άσωση ποιότητα κείνης της αλησμόνητης θεατρικής μυσταγωγίας. Ο ίδιος ο Κάρολος έπαιζε Γιάλμαρ και τον πλαισίωναν δυο από τους βασικούς σημερινούς στυλοβάτες του ελληνικού θεάτρου, ο Λυκούργος Καλλέργης κι ο Βασίλης Διαμαντόπουλος. Τότε πρωτοχαρήκαμε και την Βάσω Μεταξά.

♦ Μα τότε, επίσης, ξαναεπιώθηκε, σαν ένα συλλογικό «πιστεύω», μια τίμια αλήθεια τούτης της άλλοπρόσκλητης πολιτείας: Πώς υπάρχει ένα ολιγάριθμο, ίσως, αλλά φανατικά πιστό κοινό, που μπορεί να στηρίξει (και στηρίζει) τέτοιες προσπάθειες.

♦ Προχθές, στα εγκαίνια της νέας πανέμορφης γκαλερί του «Ζυγού» ή στην πρεμιέρα της Μάρθας Γκράχαμ (με την οποία η 'Αμερικανική 'Υπηρεσία Πληροφοριών προσέθεσε άλλη μια λαμπρή έκδηλωση στο ενεργητικό της) ήταν και πάλι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι. Μέσα από τους στραγαλατζήδες πέρασαν, όπως και στην Κατοχή, κι από την τραγική κόλαση της Πλατείας Παλαμά (τί ειρωνεία, Θεέ! τί ύβριστη-κή ειρωνεία!), για να φτάσουν στα μικρά ή μεγάλα τεμένη της απόλυτης, άδολης Τέχνης και να στεριώσουν, με την παρουσία τους, τους αγώνες εκείνων που επί ολόκληρες δεκαετίες επιμένουν να μάς πείσουν (και μάς πείθουν) πως η πρωτεύουσα του 'Ελληνικού Βασιλείου δεν απαρτίζεται πλέον από λυσσαλέα λυσίκωμα τερατίδια και αξυρί-στους μύστες της «πρέφας» και της «ξερής».

♦ Τώρα που ετοιμαζόμαστε, όσοι πιστεύουμε στον Κάρολο, να του εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας γι' αυτή την είκοσάχρονη γέφυρα της ποιητικής λυτρώσεως, που προσέφερε σε μια αρκετά βασανισμένη γενιά, ελπίζω πως θα βρή κ' εκείνος κάποιον τρόπο να ευχαριστήσει το Κοινό του. Τους διακόσιους - τριακόσιους ανθρώπους, στάν όποιαν την πόρτα πάντα χτυπάμε (άλλοι, πόσο συχνά και πόσο μονότονα) κάθε φορά που είναι να στηθεί ένα θέατρο, να γίνει μια όρχηστρα, να δοηθεί ένας ζωγράφος, να σχηματισθεί ένας όμιλος έρευνας, να εκδο-θώ ένα απαραίτητο λεύκωμα.

♦ Είναι οι Μεδικοί, στην περιχαράκωμένη ένορία της πνευματικής μας ζωής, μ' όλες τις υποχρεώσεις και χωρίς κανένα απ' τα δικαιώμα-τα, μ' όλες τις ευθύνες και χωρίς κανένα απ' τα προνόμια, μ' όλους τους κατατρεγμούς, και τους διασυρμούς ένιστε, και τις φτηνές, χυ-δαίες συκοφαντίες.

♦ Παρηγοριά τους τέτοιες εκλάμψεις σαν του Κούν, του Τριβίζα, του Φραντζεσκάκη, της 'Ορχήστρας μας, της 'Επιδαύρου, της Ντόρας Στράτου, του Μουσείου Μπενάκη (όδυνήρ, φεύ, ή επικαιρότης), της 'Εθνικής μας Πινακοθήκης...

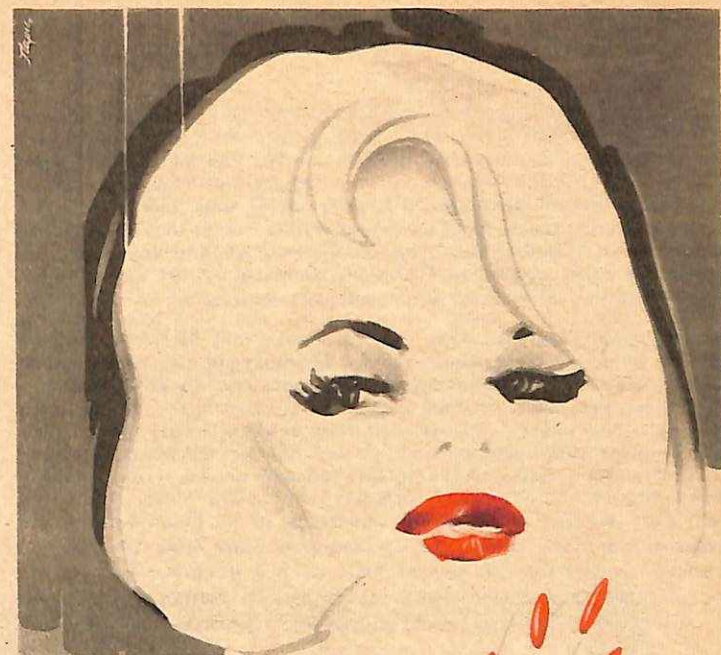
♦ Όλα μαζί συνθέτουν το πλέγμα το παρήγορο, το ένιςχυτικό, το έμπνευστικό, που κι άλλους νεώτερους μπορεί να μαγένη και να ξεγε-λάσει και να τους θέσει στην διακονία της σαγηνευτικής εκείνης λάμιας των αιώνων, που λέγεται «Εκφραση» - «υπάτη ανάρρησις του ά-πλου νοού», που λέει κι ο Κουζέμ.

♦ Εκθλιμμά, βέβαια, απόθλιμμα, έκπτεσμα είναι ή "Εκφραση.

♦ «Διά πείσεως και θλίψεως...».

♦ Κυρίως διά θλίψεως...

Index

Σε
2
πράγματα μόνον
συμφωνούν όλες οι γυναίκες:
στο δερνίκι και στο κραγιόν

Helen Neushaefer

- Το δερνίκι Helen Neushaefer δεν θαίνει από τα νύχια και διατηρεί-ται περισσότερο από κάθε άλλο για-τι περιέχει Plasteen.
- Με δερνίκι Helen Neushaefer τα νύ-χια δυναμώνουν.
- Κυκλοφορεί σε 40 υπέροχες απο-χρώσεις.

- Η Helen Neushaefer, πρώτη σ' όλο τον κόσμο, έκανε το δερνίκι κτήμα κάθε καλαίσθητης γυναίκας.
- Με το ασύγκριτο κραγιόν Helen Neushaefer τα χείλη διατηρούνται υγρά, βελουδένια, προκλητικά γιατί είναι το μόνο που περιέχει Plasteen.
- Προσφέρεται σε 20 μοντέρνους χρωματισμούς.
- Με κραγιόν Helen Neushaefer κάθε γυναίκα γίνεται έλκυστική.

ΓΝΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Κυρίες μου

ή ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ δημιουργεί άνωμαλίες στην υγείαν, φθείρει την φρεσκάδα του προσώπου σας, και εξαφανίζει κάθε διάθεση δι' έργασίαν.

★ Το εύγευστο σοκολατοποιημένο EX-LAX που τρώγεται σαν γλύκι-σμα, επαναφέρει αυτόματως ισορ-ροπίαν στην υγείαν, το πρόσωπό σας άνακτα την φρεσκάδα του και επανέρχεται η διάθεσις εργασίας.

Γλυκύ, αποτελεσματικό, ασφαλές, συνιστάται και εις νεαράς ηλικίας.

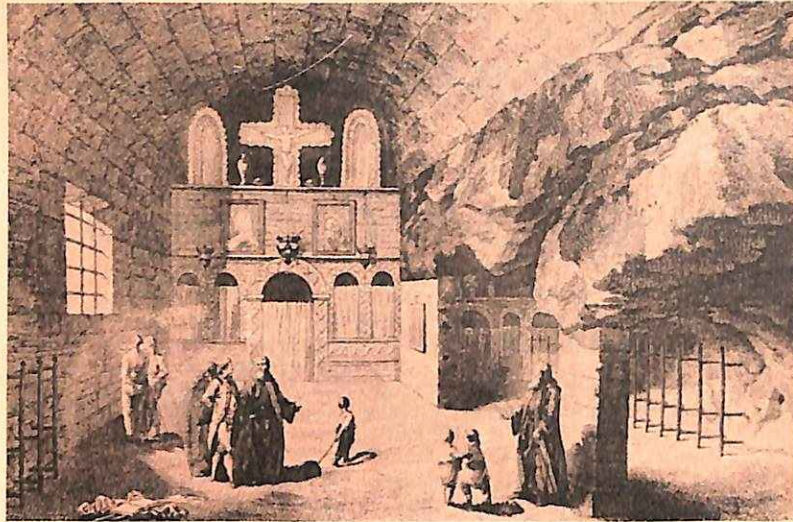
ΑΡΧ. 1.30

Ζητήστε το εις όλα τα Φαρμακεία. Τιμή Λιανική 1,30 το πακίδιον των δύο δόσεων.

(Συνέχεια από την σελ. 37)

κλήσι της Παναγίας: Φροντισμένο δάπεδο, παλιό, λεπτοδουλεμένο, ξυλό-γλυπτο τέμπλο (1607) και τοιχογραφίες των αρχών του 14ου αιώνα, έντι-πωσιακές για την άριστη διατήρηση και τα φωτεινά τους χρώματα. Στους τοίχους αλάνονται δλόσωμοι ή σε στηθάγια άγιοι, σκηνές από τον βίο του Κυρίου, και στον ανατολικό, ψηλά, η φιλοξενία του 'Αβραάμ και, κάτω, μία θαυμάσια ένδρην βρεφοκρατούσα Παναγία, ανάμεσα σε δυο αρχάγγελους παραστάτες, ντυμένους βαρύτιμες αυτοκρατορικές στολές.

Στο ισόγειο, γύρω από τις αйлές και κάτω από τους δρόμους των κελ-λιών, σώζονται ακόμη πολλοί χώροι για την εξυπηρέτηση των καθημερινών αναγκών της μοναστηριακής κοινότητας. 'Η «εστία», το έστιατόριο της μονής, έχει μνημειακές διαστάσεις και διάκοσμο: Τοιχογραφίες σε δυο στρώ-ματα (12ου και 13ου αιώνα), χτιστά τραπέζια κοσμημένα με πλάκες ανά-γλυφες, έντοιχισμένα παλαιοχριστιανικά γλυπτά. Χωρίς καλλιτεχνικές απαι-τήσεις, με εξυπηρετική, όμως, διάταξη και γραφική μορφή, είναι χτισμένη ή σιταποθήκη (ώρειον), μία θαλωτή δεξαμενή σε σχήμα πύθου, που πιάνει το μισό ύψος ενός μεγάλου δωματίου, οι επιθώνες, με τα μισοδυθισμένα στο χρώμα μεγάλα πθάρια του λαδιού, τα αραδιασμένα στην βάση των τοίχων, το «μαγαζιέριον», άρτοποιείο του μοναστηριού, με δυο φούρνους και μία πε-λώρια μονόθυλη σκάφη από πλατάνι, —πολύτιμα όλα δείγματα της μονα-στηριακής και, γενικότερα, της λαϊκής βυζαντινής αρχιτεκτονικής.

ΤΟ ΕΣΤΗΡΙΟ του Σπηλαίου, όπου έγραψε η 'Αποκάλυψη, όπως ήταν το 1782. (Χαλκογραφία Σουαζέλ Γκουφφιέ). Έτσι είναι και σήμερα. 'Αριστερά ο μεγάλος χώρος, η εκκλησία της 'Αγίας 'Αννης. Δεξιά είναι το κυρίως σπήλαιο.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Το
όνειρεύεται
κάθε
γυναίκα!

Έντελώς καινούργιο!
Απολύτως οικονομικό!
Απαλό στα χέρια!
Ταχύτατο στην χρήση!
Αποτελεσματικό όσον κανένα
άλλο μέσον καθαρισμού... το
Roli είναι πραγματικά το Βασι-
λόπουλο του νοικοκυριού σας!

**ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ
ΣΤΙΑΒΩΝΕΙ**

ΚΟΥΖΙΝΕΣ — ΨΥΓΕΙΑ — ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ — ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ
ΠΛΑΚΑΚΙΑ — ΣΚΑΛΕΣ — ΤΖΑΜΙΑ Κ.Λ.Π.

Η Βιομηχανία που σας χάρισε
το **ROL** με **07** σας προσφέρει
σήμερα το **Roli** για την λά-
τρα του σπιτιού σας!

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΤΟ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

Σ τον δεύτερο όροφο, πίσω από βαριές σιδερένιες πόρτες, φυλάγον-ται οι μεγάλοι θησαυροί. 'Η βιβλιοθήκη της μονής — «ψηχής λα-τρείας» — είναι μία από τις σημαντικότερες στην 'Ανατολή. Πε-ριλαμβάνει σήμερα 890 χειρόγραφα (325 περγαμνές, 565 χαρ-τώα) και περισσότερα από 2.000 παλαιά έντυπα. Δημιουργός της, ο δόκιμος Χριστόδουλος, αυτός διέσωσε τον πρώτο της πυρήνα από τους Τούρ-κους που λεηλατούσαν την Μ. 'Ασία, αυτός φρόντισε για την απόκτηση και-νούργιων με αγορές, για την αντιγραφή άλλων σπανίων, για την διαφύλαξη όλων αυτών και όσων έφεραν ευσεβείς αφιερωτές, αυτός θεμελίωσε την πνευματική παράδοση και ακτινοβολία της μονής που, άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο έντονη, κράτησε ως τις μέρες μας. Σώζονται παλαιότα-τοι κατάλογοι που μας πληροφορούν για τα πνευματικά ενδιαφέροντα των μοναχών, την έκταση του δανεισμού, τις αυξομειώσεις του συνολικού άρι-θμού, το ποσοστό των μη θεολογικών, την ποιότητα και ηλικία των κωδι-κων.

«Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες, γράφει ο μεγάλος Γάλλος βυζαντινο-λόγος Κάρολος Ντλ, στους (Πάτιμους) μοναχούς του 11ου και 12ου αιώνα, που επέτυχαν να συνδυάσουν με τα θρησκευτικά καθήκοντά τους τις εγχε-

νεις και σοβαρές αυτές απασχολήσεις: Αυτές τους διασφαλίζουν μία μεγάλη θέση στην ιστορία των γραμμάτων, τους καθιστούν άξιους και σήμερα της εγγνωμοσύνης και του σεβασμού μας».

Όχτακόσιοι πενήντα πέντε κώδικες, που απλώνονται από τον 6ο ως τον 19ο αιώνα, δλοι τους σχεδόν έλληνικοί. Λειτουργικοί, άγιολογικοί, μουσικοί, κείμενα των πατέρων της 'Εκκλησίας, Βυζαντινών συγγραφέων και νεωτέρων 'Ελλήνων λογίων. Έργα πολύτιμα για την βυζαντινή και νεοελληνική φιλο-λογία, την ιστορία, την παλαιογραφία, την τέχνη. Στην κεντρική προθήκη σās δίνεται η εικαρία να εξετάσετε από πιο κοντά τα πορφυροβαμμένα περ-γαμηνά φύλλα ενός Ευαγγελίου του 8ου αιώνα, μία κοσμημένη με 44 μικρο-γραφίες «φιλολογική» έκδοση του 'Ιωδ, του 8ου αιώνα, έναν κώδικα του 941 «διά χειρός Νικολάου μοναχού και Δανιήλ υιού αυτού...», με λόγους Γρηγο-ρίου του Θεολόγου και πλούσιο με ζωηρά χρώματα διάκοσμο, βαθιά επηρεα-σμένο από τα ψηφιδωτά. Θαυμάσιες ολόσελιδες μικρογραφίες σώζει μία χρο-νολογικά πλήρης σειρά τετραευαγγελίων: Το ίδιο θέμα, η ίδια σε όλα τε-χνική, μιά αίσθητη στο κάθε ένα η διαφορά της εποχής και της προσωπικό-τητας του καλλιτέχνη. ('Αφ. 80 του 11ου, 75 του 12ου, 274 του 13ου, 81 του 14ου).

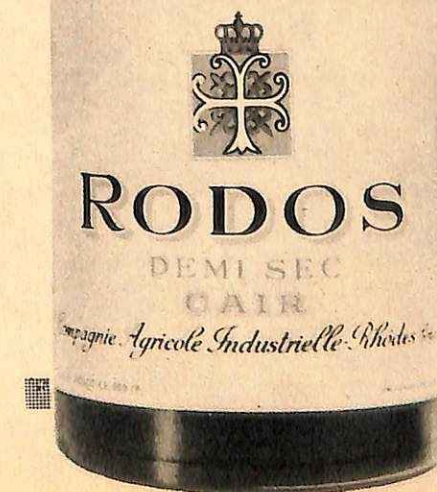

Συνεχ' στην ενότητα

Μ' ένα ποτήρι σαμπάνιας
συνοδεύονται οι εδχές
κι' οι χαρούμενες προσδοκίες.

ΣΑΜΠΑΝΙΑ

ΡΟΔΟΣ-ΚΑΙΡ

ΠΑΤΜΟΣ

Εκτός από τις μικρογραφίες, υπάρχουν, σε πλήθος κώδικες, λεπτά σε εκτέλεση και με πλουσιώτατους χρωματισμούς, κοσμήματα και πρωτογράμματα, άσημοκεντημένα ή με μεταλλικά ανάγλυφα πλακίδια σταχώματα. Μη λησμονούμε και τα παλιά σπάνια έντυπα: το άρχαιοτέρο τους: 'Απολλωνίου Ροδίου 'Αργοναυτικά. Έκδοση Φλωρεντίας 1496. 'Τάσχει ακόμη ένας κλειδωμένος θησαυρός: Τα 'Εγγράφα' ελάχιστα τους δείγματα έχουν αναστηθή στους τοίχους. Το αρχείο της μονής, εκτός από δυό - τρία του 'Αγίου 'Ορους, είναι το μόνο στην πατρίδα μας με συνεχή σειρά 'Εγγράφων χιλίων σχεδόν χρόνων. Δεκατρείς χιλιάδες κομμάτια, πολύτιμο υλικό για την πολιτική και οικονομική ιστορία της μονής και του Αιγαίου, για την διπλωματική και την σφραγιδογραφία: Αυτοκρατορικά χρυσόβουλλα, πατριαρχικά σιγίλλια, 'Εγγράφα παπών και αυτοκρατόρων της Δύσεως, 'Εγγράφα λατινικά, τουρκικά, βλαχικά...

Σε μία γειτονική αίθουσα έχει οργανωθεί μία προσωρινή έκθεση ενός μέρους των θησαυρών της μονής. Το σκευοφυλάκιό της στο σύνολό του περιλαμβάνει πλουσιώτατες κατηγορίες χειμάλιων. Διακόσιες περίπου οι εικόνες, άλλες με πολύτιμους πρόσθετους διακοσμούς, άλλες γνωστών μεταβυζαντινών ζωγράφων ('Α. Ρίτσου, 'Εμμ. Τζάνη, Θ. Πουλάκη), λιγότερες παλαιότερες, σαν την ψηφιδωτή του 'Αγίου Νικολάου (11ου αιώνα). Τα θαυμάσια αυτά έργα ξεπερνούν τα 'Εξασκία.

Τα περισσότερα είναι νεότερα και χρησιμοποιούνται ακόμη στις μεγάλες γιορτές. Πολλά ανήκουν στον 17ο και 18ο αιώνα, λιγότερα σε παλαιότερη εποχή. Στις προθήκες θα δείτε μερικά από τα καλά έργα της μεταβυζαντινής χρυσοκεντητικής μας τέχνης. 'Η σειρά τέλος των έργων χρυσοχοίας και μεταλλοβιοτεχνίας δεν είναι φτωχότερη. Οι σταυροί, τα 'Εγκόλπια, τα 'Αγια ποτήρια, οι ράβδοι, οι μίτρες, τα κηροπήγια... Ξεπερνούν τα τριακόσια.

'Όλα αυτά μπορεί κανείς να τα χαρή, με άνεση χρόνου και χώρου, μέσα σε μία ξεχωριστή φιλόξενη ατμόσφαιρα. Οι μοναχοί, μορφωμένοι και διακριτικοί, σ'ας ανοίγουν πρόθυμα το καθολικό, την βιβλιοθήκη, το σκευοφυλάκιο, τα παρεκκλήσια, σ'ας δίνουν κάθε πληροφορία για τα κειμήλια, την ιστορία και τον μικρό λαβύρινθο του κάστρου τους. Θα αισθανθήτε την ανάγκη να ξαναγυρίσετε πολλές φορές.

'Όχι μονάχα για τους θησαυρούς και την ατμόσφαιρά του. Θα ξαναγυρίσετε για να χαρήτε από τις στέγες και την ατέρευση σ' όλο το νότιο Αιγαίο θέα. Για να σταθήτε, ώρα πολλή, πλάι στις χαμπάνες, να θυισθήτε στη γαλήνια γύρω απεραντοσύνη και σ' ένα αίσθημα μοναξιάς γεμάτης δύναμη.

Και θα ξαναγυρίσετε στην Πάτμο — γιατί θα έχετε αφήσει εκεί ένα κομμάτι από τον έαυτό σας.

Κείμενο και εικόνες
Σ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑ. 2. ΡΕΜΙ — ΑΜΦΙΣΣΑ. 3. ΟΞΙΝΟΣ — ΟΞ (75) — ΕΛ. 4. Κ.Τ.Ε. — ΕΥΡΩΠΗ. 5. Η «ΚΡΙΜΑΙΑ» — ΤΗ. 6. ΤΑΟ (ΤΑ-Ο-Ι-ΣΜΟΣ) — ΕΑ — ΙΝΑ. 7. ΑΡ-ΝΗΤΑΙ — ΦΡ (ΦΥΡΩ). 8. ΣΙ — ΛΟ — ΧΑ-Ι-ΦΑ. 9. ΝΑΥΣΙΚΑ — ΑΡΙ. 10. ΗΘΟΣ — ΡΩΜΗ — ΥΒ. 11. ΡΙΡΙΚΑ — ΟΒΙΔΑ. 12. ΩΑ — ΣΗΚΩΣΗ — Ι.Χ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΠΡΟΦΗΤΑΣ — ΗΡΩ. 2. ΡΕΞ — ΚΑΡΙΝΘΙΑ. 3. ΟΜΙΚΡΟΝ — ΑΟΡ. 4. ΧΙΝΤΙ — Η «ΛΥΣΙΣ». 5. Ο «ΕΜΕΤΟΣ» — ΚΗ'. 6. ΙΑΣ — ΑΛΑ — ΙΡΑΚ. 7. ΡΜ (ΡΩΜΗ) — ΕΙ — ΚΩ. 8. Ο «ΦΟΥΤ» — ΧΑ-ΜΟΣ. 9. ΤΙΕΡ — ΦΑ — ΗΒΗ. 10. ΗΣ — ΩΤΑΡΙΑ. 11. ΤΣΕΠΗΝ — ΦΡΥΔΙ. 12. ΑΛΛΗ — ΧΑΒΙΑΡΙ.

'Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΔΑΣ — ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑΙ — ΛΩΤΟ — ΘΥΡΑ — ΤΙ — ΑΥΓΟΥ, σύνολον 46 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγκάσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΑΡΧΑΙΟΥ — ΚΛΑΣΜΑΤΑ — ΥΑΙΝΑ — ΠΡΟΝΑΟΥ — ΠΟΥΝΤΑ — ΤΡΑΧΩΜΑ — ΝΥΣΤΑ.

1. Τα δάχτυλα του επάνω χεριού της χορεύτριας διαφέρουν. 2. 'Η φούστα της έχει διαφορετική πτυχή από μπροστινό μέρος. 3. Το κάτω παπούτσι της είναι διαφορετικό. 4. Το παντελόνι του οπερατέρ είναι μακρύτερο. 5. 'Ο φακός της μηχανής είναι μακρύτερος. 6. Το από πάνω στήριγμα του προδελώσ δεν είναι κάθετο. 7. Το στόμα του δοντού με την άσπρη σπέρ φανέλλα είναι διαφορετικό.

**Κάθε άψογο πουκάμισο
είναι από ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ**

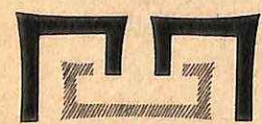
ΤΡΙΚΟΛΙΝΕΣ

Για κάθε άντρα, που ντύνεται με πολυτέλεια.

ΠΟΠΛΙΝΕΣ

'Εξασφαλίζουν κομψή εμφάνιση, γούστο, στερεότητα, εφαρμογή.

Οι ποπλίνες και οι τρικολίνες Πειραικής - Πατραϊκής δεν μπαίνουν στο πλύσιμο, γιατί είναι SANFORIZED, έχουν ανεξίτηλους χρωματισμούς και άντέχουν ιδιαιτέρως στα σύγχρονα μέσα πλυσίματος.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, βταλίζει, νοιοουρεύει!

Το σήμα και το όνομα
που 'Εγγυώνται την ποιότητα

**Σε κάθε
στιγμή...
Για κάθε
γούστο...**

**Η καραμέλλα
που επεβλήθη
με την
ποιότητα της**

ΜΕΝΤΑ - ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ - ΛΕΜΟΝΙ - ΚΑΝΕΛΛΑ - ΡΟΥΜΙ
ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙ - ΒΟΥΤΥΡΟ - ΤΣΕΡΡΥ - ΟΥΖΟ - ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Σ' ένα κοσμικό πάρτυ, ο Ρίπ Κίρμπυ γνωρίζεται με την Γκλόρια Λώρρεν, μία ωραιότατη νέα, που έχει την φήμη μοιραίας και άκαρδης γυναίκας. Αλλά, ενώ όλοι οι παρισταμένοι προβλέπουν ένα ειδύλλιο με άγνωστες συνέπειες για τον δαιμόνιο αστυνομικό, η Γκλόρια του ζητάει να την συνοδεύσει στο σπίτι. Και εκεί του αποκαλύπτει ότι η διδυμή αδελφή της Γλέντα κινδυνεύει να δολοφονηθεί...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)3 εως 20)4). Πρέπει να πάρετε μιάν απόφαση. Ασχολήστε με ζητήματα που σας ευχαριστούν γιατί διαφορετικά θα έχετε πολύ κακή διάθεση. Συμφωνήστε με την επιθυμία αγαπητού σας προσώπου. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 4. Χρώμα: Γκρενά.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4 εως 20)5). Μέρες εξαιρετικές. Όλα θα πάνε καλά. Θα πάρετε πολύ καλές φωτογραφίες και θα σας εκτιμήσουν. Στόν έρωτα: Νέα γνωριμία και ειδύλλιο. Ένα οικονομικό θέμα λύνεται. Εθνική ημέρα: Τρίτη. Αριθμός: 6. Χρώμα: Πράσινο δαυό.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Από 21)5 εως 21)6). Ο Κρόνος κάνει όλα τα πράγματα δύσκολα, αλλά τα σοδαρά σας προβλήματα δέχονται καλές επιδόσεις. Ασχολήστε με τα προσωπικά σας προβλήματα. Έχετε μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 3. Χρώμα: Ρόζ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)6 εως 22)7). Μή δίνετε σημασία στις μικροστενοχώριες. Έχετε πολύ καλές ιδέες, που θα χάριστη εκδρομή. Επιτυχία στον αισθηματικό τομέα. Αδιαθεσία. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αριθ.: 2. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 εως 22)8). Καλές οικονομικές λύσεις. Μην αδιαφορήτε για τους ανθρώπους που σας περιβάλλουν. Σε κοσμική συγκέντρωση θα σημειώσετε επιτυχία. Ένα οικονομιακό γεγονός θα σας εκπλήσει. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 1. Χρώμα: Κίτρινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)8 εως 22)9). Μία επιτυχία σας θα αποδειχθεί πολύ άφελμη. Τύχη στο παιχνίδι. Ένα γράμμα θα σας δώσει καλή επιδοσίση. Εθνική ημέρα: Ένα ειδύλλιο εξελίσσεται. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. Αριθ.: 5. Χρώμα: Μωβ.

ΖΥΓΟΣ: ('Από 23)9 εως 22)10). Η διάθεση σας δεν είναι και τόσο καλή. Ασχολήστε με τα οικονομιακά σας θέματα και θα ξαναδοήτε την ψυχική σας γαλήνη. Η εργασία σας θα σας δώσει ικανοποίηση. Κέρδη. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 6. Χρώμα: Καφέ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)10 εως 22)11). Πρόσωπο που αγαπάτε θα δοθή σε δύσκολη θέση. Προσπαθήστε να το βοηθήσετε. Ένα ζήτημα που εκκρεμεί από καιρό δοίσει ευχάριστη λύση. Δεχθήτε μια πρόκληση. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 14. Χρώμα: Παστέλ.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)11 εως 21)12). Θα δείξετε αυτές τις ημέρες μεγάλη δραστηριότητα και θα κατορθώσετε να τακτοποιήσετε πολλά ζητήματα. Αδιαθεσία. Προσοχή στα άτυχηματα. Αντίδραση στο περιβάλλον σας. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 15. Χρώμα: Μαλέ σιέλ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22)12 εως 19)1). Όλα θα πάνε καλά και πρέπει ν' αφήσετε τις θλιβερές σκέψεις και να έχετε επιτοσύνη, κυρίως στον αισθηματικό τομέα. Επιστροφή αγαπητού προσώπου. Λάβετε μέρος σε εκδρομή. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αριθμός: 78. Χρώμα: Μαύρο.

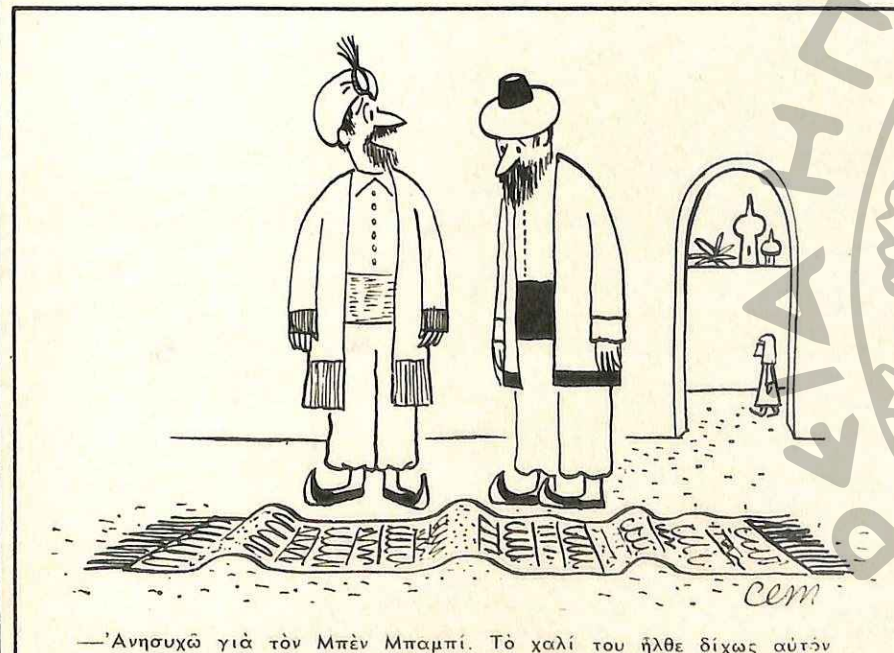
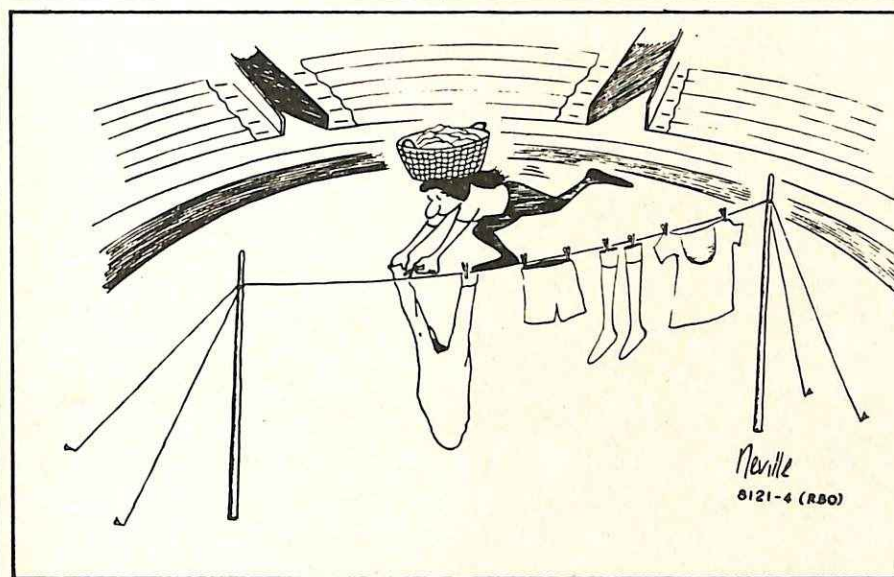

ΥΔΡΟΧΑΙΟΣ: ('Από 20)1 εως 18)2). Οικονομιακά νέα θα σας στενοχωρήσουν. Μή χάνετε όμως την ψυχραιμία σας. Θα κατορθώσετε να διαλύσετε μία παρεξήγηση. Οικονομιακό ζήτημα δοίσει επιδοία. Επιτυχία. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. Αριθμός: 8. Χρώμα: Πορτοκαλί.

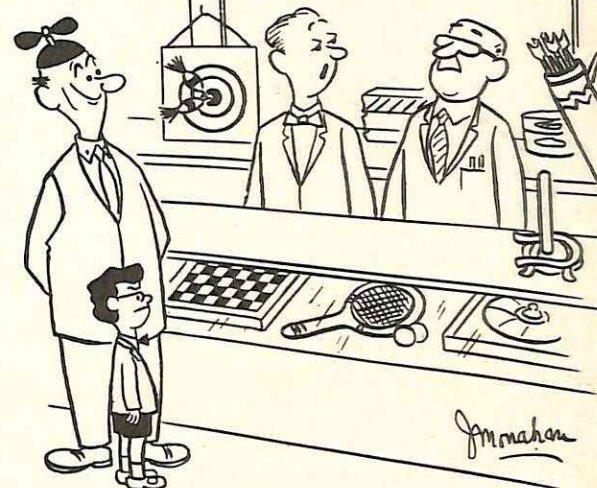

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 εως 20)3). Έχετε ανάγκη από αλλαγή. Προσπαθήστε να κάνετε ένα ταξίδι ή μία εκδρομή. Στόν έρωτα: Δυσκολίες. Ένα θέμα δεν προχωρεί όπως επιθυμείτε. Ζητήστε την βοήθεια φιλικού προσώπου. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 9. Χρώμα: Γκρίφο.

Χιούμορ

ΠΑΙΓΝΙΑΙΑ

—Έχομε παιχνίδια για παιδιά που μεγαλοφέρουν και τ' αντίθετο.

Τώρα τὸν χειμῶνα τὸ BRANDY ΚΑΜΠΑ δὰ σὰς κρατήσῃ
τὴν πιό ζεστή, τὴν πιό ὀμορφη συντροφιά.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΚΑΒΕΣ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΩΝ ΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1882 - 1962

ΠΕΙΡΑ 80 ΕΤΩΝ

πίνετε **ΚΑΜΠΑ**